

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

หนึ่งฤทัย พาหุการ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2567

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

หนึ่งฤทัย พาหุการ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พุทธศักราช 2567

THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOM BENJA SCHOOL, KHAO PHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE

NUENGRUETHAI PHAHUKARN

A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE
FACULTY OF SOCIAL SCIENCES
MAHAMAKUT BUDDHIS UNIVERSITY
2024

หัวข้อสารนิพนธ์	:	**การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่**
ชื่อนักศึกษา	:	**หนึ่งฤทัย พาหุการ**
ชื่อปริญญา	:	**รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**
ปีพุทธศักราช	:	2567
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	:	**พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร.**

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณบดีคณะสังคมศาสตร์ .....

(พระมหาสุรไกร ชินพุทฺธิสิริ, ผศ.)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ :

ประธานกรรมการ .....

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยวัฒน์ เผือกคง)

กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก) .....

(พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร.)

กรรมการ .....

(พระมหาเอกกวิน ปิยวีโร, ดร.)

กรรมการ .....

(รองศาสตราจารย์ ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว)

กรรมการ .....

(ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Thematic Topic	:	The Political Awareness of Students in Phanombenjaschool, Khaophanom Districtl, Krabi Province
Student's Name	:	Nuengruethai Phahukarn
Degree Sought	:	Master of Political Science
Anno Domini	:	2024
Advisor	:	Phrakhrupalad Athit Suvaddho, Dr.

Accepted by the Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master of Political Science.

Dean of Faculty of Social Sciences .....
(Phramaha Surakrai Jinabuddhisiri, Asst. Prof.)

Thematic Committee :
Chairman .....
(Assoc. Prof. Dr. Chaiwat Phuakkhong)

Member (Advisor) .....
(Phrakhrupalad Athit Suvaddho, Dr.)

Member .....
(Phramaha Ekkawin Piyaweero, Dr.)

Member .....
(Assoc. Prof. Dr. Kantaphon Nuthongkaew)

Member .....
(Dr. Sitthipong Sitthiphataraprabha)

Copyright of Mahamakut Buddhist University

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์ : **การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่**

ชื่อนักศึกษา : **หนึ่งฤทัย พาหุการ**

ชื่อปริญญา : **รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**

ปีพุทธศักราช : **2567**

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก : **พระครูปลัดอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช), ดร.**

สารนิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพนมเบญจา จำนวน 250 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า :

1. ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสื่อออนไลน์ ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.77) รองลงมาด้านสื่อบุคคล ($\overline{X}$ = 4.02, S.D. = 0.97) ด้านสื่อโทรทัศน์ ($\overline{X}$ = 3.97, S.D. = 0.88) และ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ($\overline{X}$ = 3.66, S.D. = 1.11) ตามลำดับ

2. แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านหนังสือพิมพ์ ด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อออนไลน์ พบว่า ทั้ง 4 ด้าน เน้นการพัฒนาให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ หาวิธีสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนติดตามข่าวสาร จัดเวทีให้นักเรียนได้พบปะพูดคุยกับผู้นำทางการเมืองเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกทางการเมือง ส่งเสริมความรู้ทางการเมืองสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เน้นย้ำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองข้อมูลก่อนเชื่อและสนับสนุนให้นักเรียนใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

คำสำคัญ : การรับรู้, ข่าวสารการเมือง, โรงเรียนพนมเบญจา

ABSTRACT

Thematic Topic : **The Political Awareness of Students in Phanom Benja School, Khao Phanom District, Krabi Province**

Student's Name : **Nuengruethai Phahukarn**

Degree Sought : **Master of Political Science**

Anno Domini : **2024**

Advisor : **Phrakhrupalad Athit Suvaḍḍho (Sookpanich),**

This Thematic paper aims to: 1) Investigate the level of political information perception among students of Phanom Benja School, Khao Phanom District, Krabi Province, and 2) to study the guidelines for developing political information perception among students of Phanom Benja School, Khao Phanom District, Krabi Province. The sample group consists of 250 high school students from Phanom Benja School, with 5 key informants selected through purposive sampling. The research tools used are questionnaires and in-depth interviews. Data analysis includes frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The research finding were as follows:

1. The level of political information perception among students of Phanom Benja School, Khao Phanom District, Krabi Province, overall, is at a high level. The average score ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.98, S.D. = 0.91). When considering each aspect, it is found that the aspect with the highest average score is online media ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.25, S.D. = 0.76), followed by interpersonal media ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.02, S.D. = 0.93), television media ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.97, S.D. = 0.85), and print media ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.66, S.D. = 1.11), respectively.

2. The guidelines for developing students' political news perception at Panom Benja School, Khao Phanom District, Krabi Province, across television media, newspaper media, personal media, and online media, found that all four aspects emphasize developing students' analytical skills, finding ways to motivate students to follow the news, providing platforms for students to meet and talk with political leaders to encourage them to express their political views, promoting political knowledge by integrating content related to political news perception guidelines, emphasizing critical thinking among students, verifying information before believing it, and supporting students to creatively use online media to participate in political activities.

Keywords: Awareness, political news, Phanom Benja School

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากพระครูปลัดอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช), ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และคณะกรรมการสอบปากเปล่าทุกท่าน ขอขอบพระคุณที่ได้ให้คำชี้แนะและแนะนำในการทำสารนิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิตที่ได้ให้ความเมตตาชี้แนะแนวทางในการศึกษาตลอดถึงในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการเรียนพร้อมทั้งคำแนะนำเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ตลอดถึงให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดี คณบดี เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราชทุกท่าน ที่ได้อำนวยความสะดวกในการศึกษาตลอดหลักสูตร และขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องในการตอบแบบสอบถามการทำวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งได้รับความเมตตาจาก นายวิสนุ ปานมาศ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา ในการอำนวยความสะดวกต่อการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดถึงการให้สัมภาษณ์ อีกทั้งนางดารัณ ยศจันทรา ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา นายสุพจน์ ชำนาญกิจ ครูผู้ดูแลงานสภานักเรียน และนางสาวนภัทร บุญชนะกุล ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ ที่เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ในรายละเอียดการทำสารนิพนธ์ ในครั้งนี้

อานิสงค์ใดที่พึงบังเกิดจากการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาคุณพระศรีรัตนตรัย คุณบิดา คุณมารดา ครูบาอาจารย์ ผู้มีอุปการะคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้ประสานงานข้อมูลการทำสารนิพนธ์และผู้ใกล้ชิดที่ให้กำลังใจและสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง จนทำให้สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

หนึ่งฤทัย พาหุการ

สารบัญเรื่อง

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... **จ**

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... **ฉ**

กิตติกรรมประกาศ ..... **ซ**

สารบัญเรื่อง ..... **ณ**

สารบัญภาพ ..... **ฎ**

สารบัญตาราง ..... **ฐ**

บทที่ 1 บทนำ **1**

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 คำถามการวิจัย 2

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2

1.4 ขอบเขตของการวิจัย 3

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 3

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง **5**

2.1 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการรับรู้ 5

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง 11

2.3 ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง 15

2.4 บริบทพื้นที่การศึกษา : โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ 24

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 31

2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย 37

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย **38**

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 39

3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง 39

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 40

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 41

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล 42

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล 43

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย 43

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล **46**

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 47

4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 47

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 56
4.4 องค์ความรู้จากการวิจัย..... 63
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ..... 65
5.1 สรุปผลการวิจัย..... 66
5.2 อภิปรายผลการวิจัย..... 71
5.3 ข้อเสนอแนะ 73
บรรณานุกรม..... 75
บุคลานุกรม..... 81
ภาคผนวก..... 83
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 84
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย..... 86
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวมรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย..... 90
ภาคผนวก ง แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย..... 98
ภาคผนวก จ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม/
แบบสัมภาษณ์ และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....
และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ..... 107
ภาคผนวก ฉ รูปภาพการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ..... 118
ประวัติผู้วิจัย..... 124

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ความสำคัญของการรับรู้	6
2.2	กระบวนการของการรับรู้	7
2.3	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล	10
2.4	แบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติล	18
2.5	ภาพแสดงกระบวนการสื่อสารทางการเมืองของ ลาสเวล	18
2.6	ภาพจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ ไบรอัน แมคแนร์	20
2.7	ภาพแสดงการสื่อสารทางการเมืองของนันทนา นันทวโรภาส	22
2.8	ภาพแสดงรูปแบบการสื่อสารของ เบอร์โล	23
2.9	ภาพแสดงโครงสร้างการบริหารโรงเรียน	29
2.10	ภาพแสดงแผนผังโรงเรียนพนมเบญจา	30
2.11	ภาพแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	37

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

3.1	รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	39
3.2	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจ IOC	44
4.2.1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	48
4.2.2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	48
4.2.3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา	49
4.2.4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแผนการเรียน	49
4.2.5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง	50
4.2.6	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยรวมทุกด้าน	51
4.2.7	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อโทรทัศน์	52
4.2.8	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านหนังสือพิมพ์	53
4.2.9	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อบุคคล	54
4.2.10	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อออนไลน์	55

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเมืองมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนทุกคนที่ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกันเพราะการอยู่ร่วมกันในสังคมจะต้องกระจายผลประโยชน์ให้สมาชิกในสังคมอย่างเต็มที่ หากมองการเมืองจากมุมมองโดยรวมของประเทศจะพบว่า การเมืองเป็นเรื่องของความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์กับประชาชน จะใช้อำนาจทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในทุกระดับของประเทศเป็นเครื่องมือในการจัดการมนุษย์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นระเบียบและเป็นธรรม นอกจากนี้ การเมืองยังส่งผลกระทบอย่างมากต่อชีวิตประจำวันของเราทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่น ภาษี สิทธิ และเสรีภาพในด้านต่าง ๆ ภายในกฎหมาย การเจรจาและเรียกร้องสิทธิกับรัฐสร้างการกระจายความเท่าเทียมกันและเจริญรุ่งเรืองเพื่อพัฒนาประเทศในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมช่วยเหลือสังคม ประเทศสันติภาพ ฯลฯ ลักษณะทางการเมืองของแต่ละประเทศจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ แนวคิดทางสังคม และอุดมการณ์ความเชื่อและลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมือง มิได้มีเพียงแค่การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเท่านั้น แต่ยังสามารถแสดงออกได้ในรูปแบบต่าง ๆ หลายทาง เช่น การจัดทำรัฐธรรมนูญ การส่วนร่วมในการออกเสียงประชามติ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การช่วยหาเสียงหรือบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง การรวมตัว จากกลุ่มคนที่มีอุดมการณ์เดียวกันเป็นพรรคการเมืองที่เข้ามาดำเนินกิจกรรมทางการเมือง การมีส่วนร่วมใน การแจ้งเบาะแสการคอรัปชั่นในแวดวงต่าง ๆ การติดตามการทำงานของนักการเมือง เป็นต้น (ศูนย์วิจัยการเมืองไทย, 2550, หน้า 3-8) การพัฒนาการสื่อสารหรือช่องทางการสื่อสารและมีผลกระทบต่อผู้รับและนำไปสู่แม้ว่าการสื่อสารจะมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด แต่แง่มุมอื่นๆ ตามมาในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมีความสำคัญหลายประการและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การศึกษาด้านการสื่อสารในด้านต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจในการพัฒนาการศึกษารูปแบบต่าง ๆ ครอบคลุมสาขาต่าง ๆ และอื่น ๆ อีกมากมายการวิจัยการสื่อสารทางการเมืองเป็นอีกสาขาหนึ่งที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางเพราะอาจกล่าวได้ว่าเป็นส่วนสำคัญของการรับรู้ข่าวสารการเมือง โดยเฉพาะในระบบประชาธิปไตย

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการศึกษาและเป็นพื้นฐานที่เข้มแข็งให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม การรับรู้และการเข้าใจสามารถตีความข่าวสารทางการเมืองได้ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การเข้าใจข่าวสารทางการเมืองเป็นสิ่งสำคัญสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนในอนาคต (อนุสรณ์ ศิริชาติ, 2558, หน้า 2)

โรงเรียนพนมเบญจาเป็นโรงเรียนประจำอำเภอขนาดใหญ่พิเศษที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองให้กับนักเรียน นำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมทางการเมืองต่าง ๆ เพื่อเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาประชาธิปไตยและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตย อีกทั้งเป็นการปลูกฝังวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตยให้กับนักเรียนผู้เป็นพลเมืองที่มีความสำคัญของ

ชาติในอนาคตจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่นักเรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองและสามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาหลักคือนักเรียนรับรู้ข่าวสารแต่ขาดความเข้าใจ บางคนอาจไม่มีพื้นฐานความรู้ที่เกี่ยวกับระบบการเมืองที่ซับซ้อนทำให้การรับข่าวสารยากที่จะวิเคราะห์ข่าวสารนั้น รวมไปถึงข้อมูลข่าวสารที่นักเรียนเข้าถึงไม่ครอบคลุมทุกแง่มุมของเหตุการณ์การเมืองในปัจจุบัน ข้อมูลที่ได้อาจถูกปลอมแปลงและเพิ่มเติมข้อมูลเข้ามา ทำให้นักเรียนแยกแยะข้อมูลปลอมกับข้อมูลที่เป็นจริงไม่ได้ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องต่อการเมืองและไม่ตระหนักถึงข่าวสารทางการเมือง เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวไม่มีความจำเป็นต่อชีวิต

จากข้อมูลข้างต้น จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่” ซึ่งเป็นการสอบถามนักเรียนของโรงเรียนพนมเบญจาถึงการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับใด ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดการเรียนการสอนให้กับคุณครูในเรื่องของการเปิดกว้างทางการเมืองได้ นอกจากนี้ข้อมูลจากการวิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจาได้อีกด้วย

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ อยู่ในระดับใด

1.2.2 แนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1.4.1.1. ประชากรสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 716 คน (งานทะเบียนโรงเรียนพนมเบญจา ข้อมูล ณ วันที่ 15 มกราคม 2567)

1.4.1.2. ประชากรสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informant) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (In-depth Interview) กำหนดการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา 1 คน

ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 1 คน ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม 1 คน ครูผู้ดูแลงานสภานักเรียน 1 คน ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ 1 คน รวม 5 คน

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยการศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) สื่อโทรทัศน์ 2) หนังสือพิมพ์ 3) สื่อบุคคล 4) สื่อออนไลน์ (เกศสุดา วุฒิ, 2553, หน้า 5)

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัย คือ ระหว่าง 1 เมษายน 2566 – 1 เมษายน 2567

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การรับรู้ หมายถึง การเปิดรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนศึกษาตอนปลายโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.5.2 ข่าวสารทางการเมือง หมายถึง เหตุการณ์ ประเด็นข่าวสารที่มีความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย และการเมือง

1.5.3 สื่อโทรทัศน์ หมายถึง สื่อทางการเมืองที่ส่งผ่านช่องทางโทรทัศน์

1.5.4 หนังสือพิมพ์ หมายถึง สื่อทางการเมืองที่ส่งผ่านสื่อสิ่งพิมพ์รายงานข่าว และข่าวสาร เสนอข้อเขียนเชิงวิพากษ์ วิจารณ์เสนอข้อคิดเห็นต่างๆ

1.5.5 สื่อบุคคล หมายถึง สื่อทางการเมืองที่ส่งผ่านระหว่าง คน 2 คนหรือมากกว่า ที่มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน เช่น กลุ่มครอบครัว เพื่อน ครู อาจารย์

1.5.6 สื่อออนไลน์ หมายถึง social media: Facebook, X, Instagram, TikTok เว็บไซต์: เว็บข่าว เว็บบอร์ด บล็อก วิดีโอออนไลน์: YouTube แอปพลิเคชัน: LINE, WhatsApp

1.5.7 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.5.8 เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 เพศ คือ 1. เพศชาย 2. เพศหญิง

1.5.9 อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ช่วง คือ 1. 15 ปี 2. 16 ปี 3. 17 ปี และ 4. 18 ปี

1.5.10 ระดับชั้น หมายถึง ระดับชั้นที่นักเรียนของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจาของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ระดับ 1. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 3. ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่6

1.5.11 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 อาชีพ คือ 1. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว 3. รับจ้างทั่วไป 4. พนักงานบริษัทเอกชน 5. อื่น ๆ

1.5.12 แผนการเรียน หมายถึง แผนการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพนมเบญจามีจำนวน 5 แผนการเรียนรู้ คือ 1. แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ 2. แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – อังกฤษ 3. แผนการเรียนภาษาไทย – สังคมศึกษา 4. แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – จีน 5. แผนการเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1.6.1 ทำให้ทราบถึงการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.6.2 ทำให้ทราบถึงการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.6.3 สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ได้ต่อไป

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

2.1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

2.2) แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

2.3) ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

2.4) บริบทพื้นที่ศึกษา

2.5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6) กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้ (Perception) คือกระบวนการที่มนุษย์ติดต่อสื่อสารกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเองโดยที่มนุษย์จะทำการตีความสิ่งแวดล้อมที่ตนได้สัมผัส แล้วตอบสนองกลับไปอย่างเหมาะสม ซึ่งแต่ละคนก็จะตีความสิ่งแวดล้อมที่เหมือนกันออกไปในทางต่าง ๆ กันขึ้นอยู่กับฐานทางจิตใจและความคิดของแต่ละคน ซึ่งการรับรู้นั้นมีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายความหมายไว้ ดังนี้

พัชนี เชยจรรยา และคณะ (2538, หน้า 105-108 อ้างถึงใน เกศสุดา วุฒิ, 2553, หน้า 7) กล่าวว่า การรับรู้ไว้ว่าเป็นการะบวนการทางจิตที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ได้รับ เป็นกระบวนการเลือกรับสารและจัดการเข้าไว้ด้วยกันและตีความหมายของสารที่ได้รับตามความเข้าใจ ความรู้สึกของตนโดยอาศัยประสบการณ์ ความเชื่อ ทัศนคติ และสิ่งแวดล้อมเป็นกรอบในการรับรู้

คอตเลอร์ ฟิลลิป (Kotler Philip อ้างถึงใน พัชรียา สุตา, 2555, หน้า 16) กล่าวว่า บุคคลที่ถูกจูงใจพร้อมที่จะแสดงออกมาหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับการรับรู้ของบุคคลเหล่านั้นที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ การรับรู้เป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือกจัดการแปลความหมายข้อมูลข่าวสารออกมาการรับรู้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นทางกายภาพเท่านั้นแต่ยังขึ้นอยู่กับสิ่งกระตุ้นที่อยู่รอบ ๆ และเงื่อนไขของแต่ละบุคคล

มาลินี มาลีคล้าย (2554, หน้า 14 อ้างถึงใน วรพจน์ ศิริรัตน์, 2562, หน้า 10) กล่าวว่า การรับรู้เป็นพื้นฐานที่สำคัญของแต่ละบุคคล เพราะการตอบสนองพฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับการรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตนและความสามารถในการแปลความหมายของสภาพตอนนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าและปัจจัยการรับรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยการรับรู้ประกอบด้วย

ประสาทสัมผัส และปัจจัยทางจิตวิทยา คือ ความรู้เดิม เจตคติ ความต้องการเป็นต้น การรับรู้จะประกอบด้วย กระบวนการสามด้าน คือ การสัมผัส การแปลความหมาย และอารมณ์

อุบลวรรณา ภวกานันท์และคณะ (2554, อ้างถึงใน ดวงกมล ศรีพุ่ม, 2563, หน้า 17) กล่าวว่า การรู้สึกและการรับรู้ คือ การที่อวัยวะรับความรู้สึกมีหน้าที่รับรู้ข้อมูลที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราส่งผ่านเส้นประสาทขึ้นสู่สมองข้อมูลจะอยู่ในรูปของพลังงานต่าง ๆ เช่น ความร้อน แสง เสียง ฯลฯ อวัยวะรับความรู้สึกแต่ละชนิดจะรับพลังงานได้เฉพาะ เช่น ตารับแสง หูรับเสียง ผิวหนังรับอุณภูมิ สัมผัส ฯลฯ ข้อมูลเร้าอวัยวะรับความรู้สึกให้แปรพลังงานเหล่านี้เป็นกระแสประสาทเดินทางสู่สมองจะเกิดความรู้สึก เช่น มองเห็น ได้ยินนั้นคือการรับรู้ จึงเป็นขบวนการรับรู้

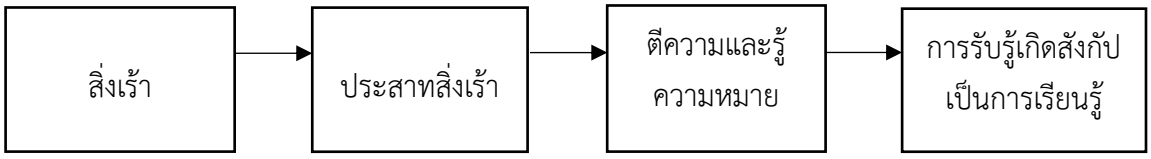
ดนุสรณ์ อรัญสุคนธ์ (2559 อ้างถึงใน จักรกฤษ เดชพร, 2563, หน้า 6) ได้กล่าวว่า การรับรู้หมายถึง กระบวนการรับความรู้สึกที่มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล โดยอาศัยการคิดวิเคราะห์ทัศคติและประสบการณ์ในอดีต เป็นปัจจัยในการช่วยแปลความหมายจากสิ่งที่รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของร่างกาย

อุดม ทุมโฆสิต (2554, หน้า 18 อ้างถึงใน กานต์นรี สุทธิ, 2564, หน้า 6) ได้กล่าวถึง การรับรู้ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจในเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ในองค์การ เพราะพฤติกรรมมนุษย์มีพื้นฐานมาจากการรับรู้โลกมนุษย์เป็นเรื่องการรับรู้ ซึ่งก็คือเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมเป็นสำคัญ จะเห็นว่า การรับรู้เป็นการวิเคราะห์ตีความเพื่อทำความเข้าใจในข่าวสารข้อมูลที่ได้รับนั้นบุคคลจะอาศัยข้อมูลที่ได้รับปัจจุบันประกอบกับสิ่งที่เคยรับรู้จากอดีตและเก็บไว้ในความทรงจำตลอดจนความคาดหวังของบุคคลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตด้วย

สรุปได้ว่า การรับรู้ คือการตีความข้อมูลที่ได้รับจากสิ่งเร้าภายนอกผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ทั้งอดีตและปัจจุบันของแต่ละบุคคลเป็นเครื่องมือในการแปลความหมายของการรับรู้ ทำให้การรับรู้ในเรื่องเดียวกันอาจจะมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล เพราะพื้นฐานของมนุษย์มากจากรับรู้วิเคราะห์ตีความ ทำความเข้าใจและเกิดการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา

2.1.1 ความสำคัญของการรับรู้

กันยา สุวรรณแสง (2552 อ้างถึงใน ชิดชนก เชื้อแก้ว, 2558, หน้า 13) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการรับรู้ว่าเป็นการรับรู้ที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ การรับรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้และการเรียนรู้มีผลต่อการรับรู้ครั้งใหม่



แผนภาพที่ 2.1 กระบวนการรับรู้

ที่มา : กันยา สุวรรณแสง (2552 อ้างถึงใน ชิดชนก เชื้อแก้ว, 2558, หน้า 13)

การรับรู้มีความสำคัญต่อเจตคติ อารมณ์และแนวโน้มของพฤติกรรม เมื่อรับรู้แล้วย่อมเกิดความรู้สึกและอารมณ์พัฒนามาเป็นเจตคติแล้วพฤติกรรมจะตามมาในที่สุด ดังนั้นมนุษย์เมื่อเกิดการรับรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะตีความหมายและส่งผลกระทบต่อไปยังอารมณ์ ความรู้สึกก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้นในแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไป ซึ่งการรับรู้ดังกล่าวจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งก็มีผลต่อการรับรู้ครั้งต่อไปเสมอ

2.1.2 กระบวนการของการรับรู้

กระบวนการของการรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่คาบเกี่ยวระหว่างความรู้สึก ความเข้าใจ การคิด การเรียนรู้ การตัดสินใจและเป็นการแสดงพฤติกรรม (สมภพ สุขกลัด, 2543, หน้า 24 อ้างถึงใน ณโรจ ศรีวชิรวัฒน์, 2565, หน้า 8)



แผนภาพที่ 2.2 กระบวนการของรับรู้

การรับรู้ มีลำดับขั้นของกระบวนการที่นำไปสู่การรับรู้ โดยแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ (Schermerhorn et.al, 2005, หน้า 72 - 74 อ้างถึงใน ณโรจ ศรีวชิรวัฒน์, 2565,หน้า 9)

1. ขั้นตอนการพิจารณาและคัดเลือกข้อมูล (Attention and Selection) เนื่องจากในสภาพแวดล้อมรอบตัวมีข้อมูล (Information) หรือสิ่งเร้า (Stimuli) ที่บุคคลได้รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสมากมาย ดังนั้นบุคคลจำเป็นต้องเลือกที่จะรับรู้ (Selective Screening) โดยการเลือกที่จะรับข้อมูลหรือเพิกเฉยต่อข้อมูลใด ๆ เป็นผลมาจากจิตใต้สำนึกของบุคคลนั้น

2. ขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล (Organization) หลังจากที่บุคคลพิจารณาเลือกข้อมูลแล้ว บุคคลก็จะทำการจัดระบบข้อมูลนั้น โดยมีแบบแผนการจัดระบบข้อมูล (Schemas) ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจและตีความต่อข้อมูลที่รับรู้นั้น

3. ขั้นตอนการตีความข้อมูล (Interpretation) เป็นการให้เหตุผลต่อข้อมูลที่ผ่านการคัดเลือกและจัดระเบียบแล้ว การที่บุคคลที่เลือกรับรู้สิ่งเดียวกันมีระบบการจัดข้อมูลแบบเดียวกัน บุคคลแต่ละคนก็อาจจะตีความแตกต่างกันออกไป

4. ขั้นตอนการนำข้อมูลที่รับรู้มาใช้ (Retrieval) เป็นขั้นตอนที่เกิดจากการที่บุคคลเลือกนำเอาข้อมูลที่เคยรับรู้ซึ้งอยู่ในความทรงจำ (Memory) ของบุคคลออกมาใช้หรือแสดงเป็นพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2548, หน้า 45 อ้างถึงใน ชิดชนก เชื้อแก้ว,2558, หน้า 14) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการรับรู้ว่าประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การเลือก (Selection) เป็นกระบวนการเลือกเพื่อที่จะรับรู้สิ่งเร้าบางอย่างจากบรรดาสิ่งเร้าทั้งหลาย

2. การจัดระบบ (Organization) โดยทั่วไปบุคคลจัดระบบสิ่งเร้าออกเป็น 2 วิธีคือ

2.1 บุคคลเลือกที่จะรับสิ่งเร้า และแยกสิ่งเร้าที่เลือกออกมาเป็นส่วนที่สนใจแล้วมุ่งความสนใจไปยังส่วนนั่นเป็นพิเศษ

2.2 การจัดสิ่งเร้านั้น ๆ ให้อยู่ในรูปที่ง่ายขึ้น ตัดสิ่งที่ละเอียดซับซ้อนหรือสับสนทิ้งไป ซึ่งมักเป็นแนวโน้มของคนไทยทั่ว ๆ ไป

3. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการรับรู้โดยบุคคลจะอาศัยคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัว เช่น ทัศนคติ ประสบการณ์ ความต้องการ ค่านิยม เพื่อช่วยในการพิจารณาสิ่งเร้าภายนอกผสมผสานสิ่งเร้าเดียวกันที่เสนอต่อบุคคลต่าง ๆ บุคคลเหล่านั้นจะแปลความหมายต่างกัน

2.1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

ใจชนก ภาคอัต (2555, หน้า26 - 27) เสนอว่าปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์เดิม สถานการณ์ ความต้องการและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล โดยแบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเป็นปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัติที่อยู่ภายในตัวของผู้รับ เช่น เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา ความต้องการ คุณค่า ความสนใจ ประสบการณ์เดิม ปัจจัยภายนอก ได้แก่ คำแนะนำ คำสั่งสอน

กมลวัฒน์ ยะลาวรรณ (2547, หน้า 49 อ้างถึงใน ชิดชนก เชื้อแก้ว, 2558, หน้า 15) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ แบ่งออกได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ระบบประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ทัศนคติ อารมณ์ ค่านิยม ความต้องการ ความสนใจความพอใจ ความรู้ และประสบการณ์ เป็นต้น

3. ปัจจัยทางด้านสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ลักษณะของสิ่งเร้า ความแตกต่างของสิ่งเร้า เช่น สิ่งเร้าที่มีความเข้มกว่า สิ่งเร้าที่มีความชัดเจน สิ่งเร้าที่มีการกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เป็นต้น ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้แบ่งเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้รับรู้ แบ่งได้ 2 ด้านคือ

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง อวัยวะสัมผัส ถ้าอวัยวะสัมผัสสมบูรณ์ก็จะรับรู้ได้ดี ถ้าหย่อนสมรรถภาพ เช่น หูตึง ตาสั้น ก็จะรับรู้ได้ไม่ดี

1.2 ด้านสติปัญญา คือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้มีหลายประการ เช่น ความจำ อารมณ์ สติปัญญา ความพร้อม การสังเกตพิจารณา เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่

2.1 ความรู้เดิม หมายถึง กระบวนการรับรู้เมื่อสัมผัสแล้ว ต้องแปลเป็นสัญลักษณ์โดยอาศัยความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะรับรู้ ฉะนั้นหากไม่มีความรู้เดิมมาก่อนก็จะทำให้การรับรู้ผิดไปจากความเป็นจริง

2.2 ลักษณะของสิ่งเร้า หมายถึง คุณสมบัติซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่ให้คนสนใจที่จะรับรู้ หรือทำให้การรับรู้เกิดการคลาดเคลื่อน เช่น ความคล้ายคลึง ความต่อเนื่องของสิ่งเร้า และสภาพพื้นฐานของการรับรู้ เป็นต้น

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า การรับรู้ถือเป็นกระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัสการรับรู้ของแต่ละบุคคลนั่นแตกต่างกันต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างและปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสนใจต่อสิ่งเร้าซึ่งมีผลต่อการเลือกรับรู้นอกจากนี้การจะรับรู้ได้ดีมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น อวัยวะรับสัมผัส และประสบการณ์ที่ผ่านมา

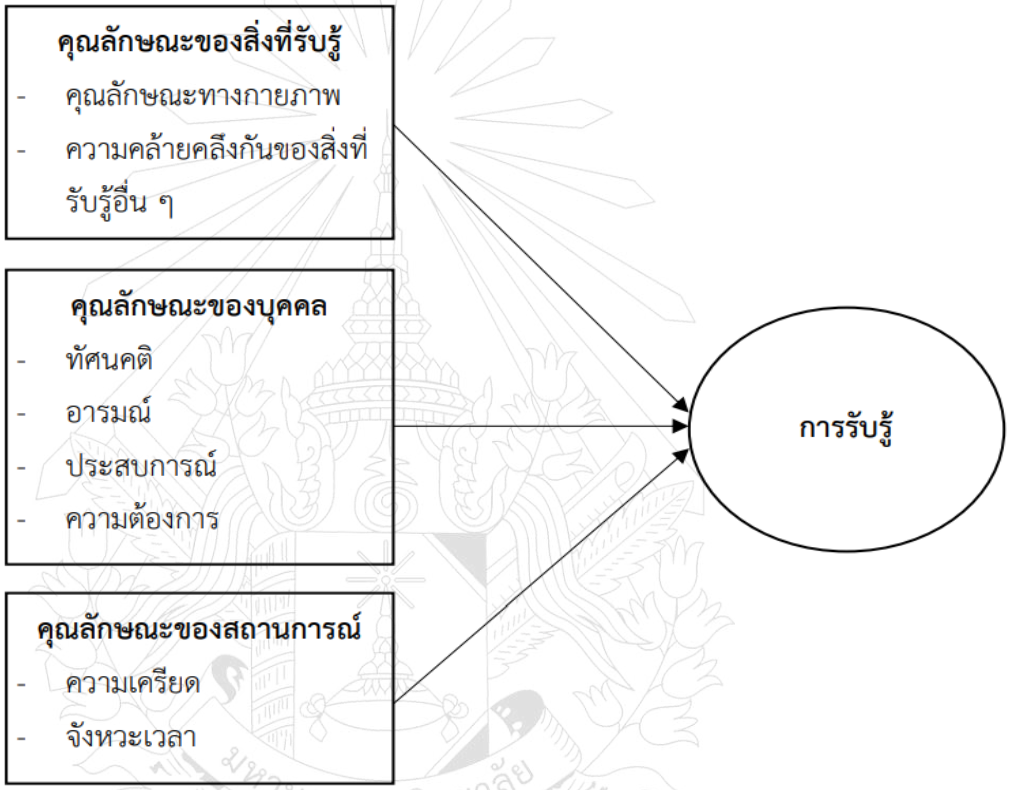
วิเชียร วิทยอุดม (2547 อ้างถึงใน ภารดี เทพคายน, 2564, หน้า 8) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับ (Factors Influencing Perception) โดยอธิบายว่าการรับรู้ของบุคคลมีความแตกต่างกัน แม้ว่าจะเห็นสิ่งเดียวกันแต่มีการรับรู้ที่แตกต่างกันได้ขึ้นกับปัจจัยและสิ่งที่ก่อให้เกิดภาพการรับรู้ที่ส่งผลให้การรับรู้นั้นบิดเบือนและไม่ตรงกับความเป็นจริง ปัจจัยเหล่านี้สามารถเกิดจากภายในผู้รับรู้ เป้าหมายของการรับรู้ และเนื้อหารายละเอียดของสถานการณ์ที่มีการรับรู้

1) ผู้รับรู้ (Perceiver) เมื่อบุคคลมองดูเป้าหมายและพยายามแปลความหมายของสิ่งที่เห็น การแปลความหมายนั้นได้รับอิทธิพลอย่างมากจากอุปนิสัยส่วนตัวของบุคคลที่เป็นผู้รับรู้รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติ แรงจูงใจ ความสนใจ ประสบการณ์ที่ผ่านมา และความคาดหวัง

2) เป้าหมายของการรับรู้ (Target) ลักษณะของเป้าหมายที่ถูกมองดูจะกระทบกับการรับรู้ของเรา เช่น คนที่ส่งเสียงดังจะได้รับการสังเกตเห็นในหมู่คนมากกว่าคนที่เงียบขรึม คนที่จะได้รับความสนใจอย่างมากหรือคนที่ไม่ได้รับความสนใจเลย ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางอารมณ์ เสียง ขนาด และองค์ประกอบอื่น ๆ ของเป้าหมายที่สามารถกระทบต่อการรับรู้ได้ เพราะว่าเป้าหมายไม่ได้ถูกมองในสภาพที่แยกออกมาจากสิ่งอื่น ๆ สัมพันธ์ภาพของเป้าหมายกับปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังหรือภูมิหลัง มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของเรา เช่นเดียวกับที่เรามีแนวโน้มที่จะจัดกลุ่มของสิ่งที่คล้ายกันเข้าไว้ด้วยกัน

3) สถานการณ์ของการรับรู้ (Situation) คือ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรามองเห็นภาพและเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นสิ่งสำคัญทั้งที่ผู้รับรู้หรือเป้าหมายจะเป็นสิ่งเดิมที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง หากแต่

สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนไป ก็จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย นอกจากสถานที่ แล้วเวลา แสง เสียง อุณหภูมิ หรือสภาวการณ์อีกหลายอย่างที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ล้วนเป็นองค์ประกอบในสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล การทำความเข้าใจถึงการรับรู้อาจกลายเป็นความคลาดเคลื่อนได้ ดังนั้นจึงต้องพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล ซึ่งอธิบายดังภาพที่ 2.3 แสดงให้เห็นกรอบของ 3 กลุ่มองค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้บางสิ่งบางอย่างของบุคคล ไม่ว่าสิ่งที่รับรู้จะเป็นทางกายภาพหรือนามธรรม



แผนภาพที่ 2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล

(Hugh J. Arnold & Daniel C. Feldman, Organization Behavior, Copyright by McGraw-Hill Inc., 1986 P.35)

สรุปได้ว่า การรับรู้ของบุคคลมีความแตกต่างกันส่งผลให้การรับรู้นั้นบิดเบือนและไม่ตรงกับความเป็นจริงปัจจัยเหล่านี้ที่เกิดขึ้นสามารถเกิดจากตัวของ ผู้รับรู้ เป้าหมายของการรับรู้ และเนื้อหารายละเอียดของสถานการณ์ที่มีการรับรู้ สถานการณ์ต่าง ๆ ยังมีอิทธิพลต่อการรับรู้ที่เปลี่ยนแปลงไปนอกจากสถานที่ เวลา แสง เสียง อุณหภูมิ หรือสภาวการณ์อีกหลายอย่างที่ล้วนเป็นองค์ประกอบในสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล การทำความเข้าใจถึงการรับรู้อาจกลายเป็นความคลาดเคลื่อนได้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

พรศักดิ์ ผองแผ้ว (2546, หน้า 11-12) ได้ให้คำนิยามเจาะจงลงไปถึง “ ข่าวสารการเมือง” โดยอาศัยแนวการวิเคราะห์ระบบของ เดวิด อีสตัน (David Easton) ว่าเป็นความรู้ของสมาชิกในระบบการเมือง เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวใด ๆ ในสภาวะของระบบในแง่ของการใช้อำนาจ หน้าที่หรืออำนาจรัฐ แบ่งสรรสิ่งทีมีคุณค่าในสังคม ซึ่งหมายถึงข่าวสารที่เกี่ยวกับข้อเรียกร้องและการสนับสนุน รวมทั้งข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนปัจจัยนำเข้าให้เป็นผลลัพธ์ออกมาของระบบการเมืองหนึ่ง ๆ การที่บุคคลจะได้รับข่าวสารหรือส่งข่าวสารไปยังผู้อื่นนั้นต้องเกี่ยวข้อง โดยตรงกับการสื่อสารเป็นหัวใจสำคัญของพฤติกรรมมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ติดต่อกับคนอื่น ๆ เพื่อที่จะบอกข่าวสารข้อมูล ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด ความเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่อกัน เอเวอร์เร็ต เอ็ม โรเจอร์ (Evertte M. Rogers) เสนอว่าการสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดจากผู้ส่งไปยังผู้รับ โดยผ่านช่องทางซึ่งสามารถนำสารไปถึง ผู้รับได้ ขณะที่ ชแรม์ม และโรเบิร์ท (Schramm and Roberts) เห็นว่าประเด็นสำคัญของการสื่อสารย่อมเกิดขึ้นไม่ได้การสื่อสารเป็นการแลกเปลี่ยนสัญญาณข่าวสารระหว่างบุคคลตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของความสัมพันธ์ของมนุษย์ ชแรม์มยังเน้นด้วยว่าสิ่งสำคัญของการสื่อสารอยู่ที่การแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งมีความหมายกว้างขวางคลุมตั้งแต่ข้อเท็จจริงไปถึงความคิดเห็นและสภาวะอารมณ์ของคน

การรับข่าวสารมีความเกี่ยวข้องอยู่กับความไม่แน่นอนอยู่มาก ในสถานการณ์ทั่วไป ข่าวสารจะช่วยลดความไม่แน่ใจของบุคคล กล่าวคือ การที่คนเราจะตัดสินใจรับรู้หรือยอมรับ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือแนวคิดอะไรสักอย่างหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของข่าวสารที่เขาได้รับ ถ้าหากเขาได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์มากเท่าไรก็สามารถตัดสินใจรับรู้หรือยอมรับง่ายเข้าขึ้น ความไม่แน่ใจก็ลดน้อยลงไป ในกรณีตรงกันข้ามถ้าขาดการรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์หรือแนวความคิดนั้น ความไม่แน่ใจก็เพิ่มขึ้นทำให้ยากที่จะตัดสินใจรับรู้หรือยอมรับได้

นักรัฐศาสตร์หลายคนจัดเอาข่าวสารเป็นทรัพยากรทางการเมืองอย่างหนึ่งซึ่งเป็นตัวกำหนดอำนาจหรืออิทธิพลทางการเมืองของบุคคล นอกเหนือจากทรัพย์สมบัติ ฐานะทางสังคม ตำแหน่งหน้าที่อำนาจหน้าที่ การศึกษา การครอบครองอำนาจรัฐ ฯลฯ ข่าวสารทางการเมืองจะมีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับความสนใจ ความกระตือรือร้นทางการเมือง ข่าวสารจะช่วยลดความไม่แน่ใจ และช่วยในการตัดสินใจมีประสิทธิภาพมากขึ้น ความรู้สึกไม่แน่ใจทางการเมือง ความรู้สึกว่าตนเอง มีความรู้น้อยเกี่ยวกับเรื่องการเมือง เหมือนจะเป็นที่มาที่สำคัญของความนิ่งเฉยทางการเมือง ระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยจึงไม่สามารถจะเป็นไปได้ ถ้าประชาชนทั่วไปไม่มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปของการเมืองการปกครอง

จากการศึกษาของอัลมอนด์ และ เวอร์บา (Almond and Verba. 1965, อ้างถึงใน ชิดชนก เชื้อแก้ว, 2558, หน้า 17-18) พบว่า ความรู้สึกมีความสามารถในทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย

(Democratic Competence) ซึ่งเป็นความรู้สึกทางการเมืองที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการมีข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงเกี่ยวกับประเด็นปัญหาและกระบวนการทางการเมือง รวมทั้งเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ข้อมูลข่าวสารในการวิเคราะห์ทำความเข้าใจกับปัญหาต่าง ๆ การที่บุคคลมีข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้นจะทำให้บุคคลมีการประเมินคุณค่าและกำหนดข้อตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคงขึ้น เช่น ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งบุคคลที่ตัดสินใจว่าจะลงคะแนนเสียงผู้ใดในระยะใกล้ ๆ กับวันเลือกตั้งมักจะเป็นผู้ที่มีความรู้ข่าวสารเดียวกับผู้สมัครหรือนโยบายต่าง ๆ น้อยกว่าผู้ที่ได้กำหนดข้อตัดสินใจของตนไว้ล่วงหน้า

การสื่อสารและข่าวสารที่แต่ละบุคคลมีอยู่จะมีผลต่อการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงในระบบการเมือง เช่นเดียวกับที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในสังคมนั้นเอง ข่าวสารการเมืองที่แต่ละบุคคลได้รับจะทำให้เกิดความรู้ทางการเมือง ความรู้สึกนึกคิดทางการเมือง ตลอดจนพฤติกรรมทางการเมืองที่แตกต่างกันออกไป

อีกประการหนึ่ง ข้อตกลงเบื้องต้นทางรัฐศาสตร์ข้อหนึ่งมีว่าสิ่งต่าง ๆ จะปราศจากซึ่งความหมายถ้าสิ่งนั้นอยู่โดยลำพังตัวของมันเองโดด ๆ กล่าวคือเราจะรู้จักสิ่งต่าง ๆ ในจักรวาลนี้จากการที่สิ่งนั้นมีความสัมพันธ์ในทางใดทางหนึ่งกับสิ่งอื่น ๆ ความรู้เกี่ยวกับข่าวสารทางการเมืองของคนไทยจะไม่มีความหมายแม้แต่น้อย หากไม่พิจารณาไปถึงหน้าที่และบทบาท หรือความสำคัญของความรู้เกี่ยวกับข่าวสารการเมืองที่มีต่อระบบการเมืองไทย หรือความเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการ ทางการเมืองไทยในทางใดทางหนึ่ง ว่าข่าวสารการเมืองมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางการเมืองอื่น ๆ อย่างไร มีอิทธิพลต่อปัจจัยเหล่านั้นในทางใดบ้าง หรือส่งผลต่อกระบวนการทางการเมืองในแง่มุมต่าง ๆ อย่างไร ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ก่อนที่จะได้ทำการวิเคราะห์ถึงสถานะและบทบาทของความรู้เกี่ยวกับข่าวสารการเมืองที่มีต่อปัจจัยทางการเมืองอื่น ๆ อันเป็นการกำหนดกรอบแนวความคิดในการศึกษาและทำให้เห็นถึงความสำคัญของข่าวสารการเมืองต่อพฤติกรรมทางการเมืองและกระบวนการทางการเมืองชัดเจนยิ่งขึ้น

จากทฤษฎีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองข้างต้น ทางผู้วิจัย สามารถสรุปความหมายของการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองได้ว่า การสื่อสารและข่าวสารที่แต่ละบุคคลมีอยู่จะมีผลต่อการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงในระบบการเมือง เช่นเดียวกับที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในสังคมนั้นเอง ข่าวสารทางการเมืองที่แต่ละบุคคลได้รับจะทำให้เกิดความรู้ทางการเมือง ความรู้สึกนึกคิดทางการเมือง ตลอดจนพฤติกรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน

การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง (Political Information) จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำความเข้าใจกับ "ทฤษฎีการสื่อสาร (Communication Theory)" เนื่องจากการที่บุคคลจะได้รับข่าวสารหรือต้องการส่งข่าวสารไปยังผู้อื่น ต้องเกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการการสื่อสารมนุษย์ใช้การสื่อสารเพื่อแสดงออกซึ่งพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิด ความเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

การสื่อสารมีลักษณะเป็นกระบวนการ ซึ่งกระบวนการสื่อสาร มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร (Source) เป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสาร คือ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่เลือกสรรข่าวสารเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือเหตุกรณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วส่งต่อไปยังผู้รับสารบทบาทของผู้ส่งสารมีอยู่ 3 ประการด้วยกัน คือ เลือกสรรความหมายที่จะใช้สำหรับการสื่อสารสร้างรหัสจากความหมายให้อยู่ในรูปของสาร และส่งรหัสของสารนั้นออกไป

การพิจารณาถึงแหล่งสารในสภาพของความเป็นจริงนั้นแยกแยะได้ยากมาก เช่น สถานีโทรทัศน์ถ่ายทอดคำแถลงการณ์ของรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในกรณีนี้ถือว่ารัฐบาลเป็นแหล่งสาร เพราะข่าวสารต่าง ๆ ที่ปรากฏออกมานั้น ได้ผ่านการกลั่นกรองจากรัฐบาลและถูกถ่ายทอดผ่านทางโฆษกรัฐบาล ส่วนโทรทัศน์ถือว่าเป็นช่องทางการสื่อสาร แต่ในกรณีที่โทรทัศน์ถ่ายทอดสดการเดินขบวนประท้วงของนักศึกษา ในกรณีนี้จะถือว่าสถานีโทรทัศน์เป็นแหล่งสารพร้อม ๆ กับทำหน้าที่เป็นช่องทางของสื่อ เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ทำหน้าที่เลือกสรรภาพเหตุการณ์ทางการเมือง และกระจายภาพเหตุการณ์ดังกล่าวไปสู่ประชาชน

2. สาร (Message) หมายถึงสิ่งที่ทำหน้าที่กระตุ้นความหมายให้กับผู้รับเป็นสาระเรื่องราวที่ส่งออกไปจากผู้ส่งสารถึงผู้รับสาร อาจเป็นความคิดหรือเรื่องราวใด ๆ ก็ได้ที่ส่งผ่านไปตามสื่อในรูปของข้อความ คำพูด รูปภาพ หรือกิริยาทำทาง ในการวิจัยเรื่องนี้สิ่งที่เป็นสารก็คือ "ข่าวสาร" ซึ่งข่าวสารเป็นสารอย่างหนึ่งที่ถูกส่งมาตามสื่อต่าง ๆ โดยแหล่งสาร ซึ่งอยู่ในรูปของสัญลักษณ์หรือสัญญาณแต่โดยทั่ว ๆ ไปแล้วเมื่อเราพูดถึงคำว่า "ข่าวสาร" แล้วมักจะหมายถึง "เนื้อหาของสื่อ หรือ เนื้อหาของสาร" ซึ่ง "ข่าวสาร" หมายถึงเนื้อหาอะไรก็ได้ที่จะช่วยลด "ความไม่แน่ใจ" หรือทางเลือกที่อาจเป็นไปได้ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ กล่าวคือ การที่คนเราจะตัดสินใจรับรู้หรือยอมรับสิ่งของเหตุการณ์หรือแนวความคิดอะไรสักอย่างนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะข่าวสารที่เขาได้รับคือถ้าหากบุคคลได้รับข่าวสารที่เป็นประโยชน์มากเท่าไร บุคคลนั้นก็จะสามารถตัดสินใจรับรู้หรือยอมรับได้ง่าย ความไม่แน่ใจก็จะลดน้อยลง กรณีตรงกันข้าม ถ้าหากบุคคลขาดการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งของหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วความไม่แน่ใจจะมีมาก จึงทำให้บุคคลนั้นยากที่จะตัดสินใจหรือยอมรับได้เป็นการช่วยให้บุคคลสามารถสร้างภาพให้ชัดเจนขึ้นและยังช่วยกำหนดพฤติกรรมบุคคลควรจะกระทำภายใต้สถานการณ์หนึ่ง ๆ ด้วย (Schramm, 1971, p.23)

หน้าที่ของข่าวสารมีหลายประการ เช่น หน้าที่ในด้านที่เป็นข่าวสารการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือสิ่งแวดล้อมโดยทั่ว ๆ ไปให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับทราบหรือหน้าที่ในด้านการให้ความเห็นหรือชักจูงหน้าที่ในด้านการให้ความรู้หรือการศึกษา ตลอดจนหน้าที่ในด้านการให้ความบันเทิงอย่างไรก็ตามการวิจัยเรื่องนี้จะเน้นหน้าที่ในด้านที่เป็นข่าวสารเป็นหลัก โดยเฉพาะข่าวสารทางการเมือง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศและเป็นปัจจัยที่จำเป็นของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง เพราะข่าวสารทางการเมืองจะช่วยให้ระบบการเมืองอื่น ๆ ทำหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Amond and Powel, 1980, p.10) ทั้งนี้เนื่องจากการที่ประชาชนได้รับความรู้ข่าวสารในทาง

การเมือง จะทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ทางการเมืองเพิ่มมากขึ้นเป็นผลให้เกิดความเข้าใจในทางการเมืองติดตามมา (ม.ร.ว. พฤทธิสาณชุมพล, 2535, หน้า 194-197) และอยากเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนดังกล่าวจะทำให้รัฐบาลได้รับรู้ถึงสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ทำให้รัฐบาลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้องตรงจุดมากยิ่งขึ้น

3. ช่องทางสำหรับส่งสารหรือสื่อ (Channel) เป็นสิ่งที่จะนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับบางครั้งอาจเรียกว่า "ผู้นำส่งสาร" ก็ได้ ในการศึกษาเกี่ยวกับสื่อ โดยทั่วไปมักแบ่งสื่อออกเป็น 2 ประเภท คือ (Almond and Powell, 1966, หน้า 167)

3.1 สื่อบุคคล ได้แก่ สื่อแบบนี้ส่วนใหญ่จะติดต่อสื่อสารกันโดยการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ เป็นการสื่อสารแบบตัวต่อตัว และผู้ส่งสารกับผู้รับสารมักจะมีความรู้จัก ชอบพอคุ้นเคยกันเป็นการส่วนตัว การสื่อสารลักษณะนี้จึงเป็นการสื่อสารแบบสองทาง ผู้รับสามารถที่จะตอบรับหรือมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อข่าวสารนั้น ผู้ส่งข่าวสารสามารถมองเห็นได้และผู้รับสามารถถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจจากผู้ส่งไห้ การสื่อสารแบบนี้ระบบมิได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการรับรู้ข่าวสาร

ทางการเมืองของปัจเจกบุคคล หากแต่จะมีอิทธิพลได้โดยทางอ้อม คือผ่านตัวกลางอีกที่หนึ่ง ตัวกลางนี้ คือ "ผู้นำความคิดเห็น" บรรดาผู้นำความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นและตื่นตัวทางการเมืองสูง รับฟังข่าวสารทางการเมืองที่ได้รับมาส่งผ่านไปยังบุคคลอื่น ๆ ในสังคม อาจจะโดยการตีความหรือสอดแทรกความคิดเห็นของตนลงไปด้วย ซึ่งอาจจะทำให้ข้อมูลที่ส่งต่อไปยังผู้อื่นบิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้

3.2 สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ สื่อชนิดนี้นับว่าเป็นสื่อที่มีความสำคัญมาก แต่มีจุดอ่อนคือ ถ้าผู้รับสารไม่เข้าใจในเนื้อหาของสารแล้วจะไม่สามารถซักถามได้เนื่องจากเป็นการสื่อสารแบบทางเดียว แต่การสื่อสารในลักษณะนี้มีข้อดีคือ สามารถส่งข่าวสารข้อมูลให้แก่ผู้รับได้เป็นจำนวนมาก ๆ และช่วยลดการบิดเบือนข่าวสารข้อมูลโดยการพูดปากต่อปากได้ดี นอกจากนี้ยังสามารถติดต่อสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง จนเป็นเหตุให้ผู้นำทางการเมืองส่วนใหญ่ถือโอกาสใช้สื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือในการที่จะกระตุ้น เพื่อให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตามที่ตนต้องการหรือไม่ก็อาจครอบงำสื่อมวลชน เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ

3.3 สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง สื่อที่ถูกผลิตขึ้นมาโดยมีเนื้อหาเฉพาะกลุ่ม และจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม เช่น หนังสือ คู่มือ จุลสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ เป็นต้น ซึ่งคุณลักษณะที่ดีของสื่อเฉพาะกิจก็คือ ผู้ส่งสารสามารถส่งข่าวสารเฉพาะเรื่องให้กับผู้รับสารเป้าหมายได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสื่อสารนั้น และยังสามารถทำให้ผู้รับสารได้รับทราบข่าวสาร ความรู้โดยตรงและถูกต้อง อันจะส่งผลต่อการลงมือปฏิบัติไปในแนวทางที่ผู้ส่งสารต้องการได้

4. ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง ผู้ที่รับข่าวสารจากแหล่งสาร เป็นจุดหมายปลายทางที่ส่งสารไปถึงผู้รับสารอาจเป็นบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลก็ได้ บทบาทของผู้รับสารมีอยู่ด้วยกันสามประการคือ รับสาร ถอดรหัสสารเพื่อให้ความหมาย และโต้ตอบต่อความหมาย บทบาททั้งสามนี้อาจทำโดยบุคคลเพียงคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ในการศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองสามารถนำแนวความคิดเรื่องการใช้และความพึงพอใจที่ผู้รับสารมีต่อสื่อมวลชน (Uses และ Graiications Model) เพื่อเป็นดัชนีชี้ถึงการเปิดรับข่าวสารตามความพอใจของผู้รับสาร โดยแนวความคิดนี้เน้นที่ผู้รับสารว่ามีกระบวนการอย่างไรในการเปิดรับสื่อหนึ่ง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างสรรค์ความพอใจให้กับตนเองโดยอาศัยสื่อ ซึ่งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนี้จะแตกต่างกันไปตามสภาพภูมิหลังด้านตัวแปรทางประชากรศาสตร์ จิตวิทยา และประสบการณ์ส่วนบุคคลของผู้รับสาร

สรุปได้ว่า ทฤษฎีการสื่อสาร มีบทบาทสำคัญต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของบุคคล โดยองค์ประกอบหลักของทฤษฎีการสื่อสาร ประกอบด้วย 1.) แหล่งสารหรือผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นผู้ส่งต่อข่าวสารทางการเมือง แหล่งข้อมูลข่าวสารอาจเป็นบุคคลนักการเมือง องค์กร สื่อมวลชน หรือกลุ่มบุคคล พรรคการเมือง 2.) สาร เนื้อหา รูปแบบของข่าวสาร ในรูปแบบข้อความ รูปภาพ วิดีโอส่งผลต่อความสนใจและความเข้าใจของผู้รับ รวมถึงเนื้อหาที่เป็นกลาง นำเสนอหลายมุมมอง ส่งผลต่อการคิดวิเคราะห์ของผู้รับ 3.) ช่องทางหรือสื่อ ช่องทางที่ใช้ในการส่งข่าวสารทางการเมือง สื่อแบบดั้งเดิม หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สื่อใหม่ สื่อออนไลน์ การเข้าถึงสื่อที่หลากหลาย ส่งผลต่อการรับรู้ข่าวสารรอบด้าน 4.) ผู้รับสาร บุคคลที่รับข่าวสารทางการเมือง มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สามารถวิเคราะห์ข่าวสารได้อย่างมีวิจารณญาณ

2.3 ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

ในการสื่อสารทางการเมืองนั้น การเลือกใช้สื่อเป็นเรื่องสำคัญที่จะบ่งบอกความมีประสิทธิภาพของการสื่อสารจากรัฐบาลไปยังประชาชน ความหมายของการสื่อสารทางการเมือง นักวิชาการด้านการสื่อสารได้อธิบายทั้งคำว่า “การสื่อสาร” และ “ทางการเมือง” ที่มาประกอบกันเป็นคำรวมว่า “การสื่อสารทางการเมือง” ดังนี้ การสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดความหมายสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใด ก็ตามระหว่างบุคคลและคำว่า ทางการเมือง หมายถึง เรื่องของการที่บุคคลพยายามที่จะมีอำนาจหรือ อิทธิพลต่อบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ส่วนการสื่อสารทางการเมือง หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ของสถาบัน เฉพาะซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการกระจายข้อมูลข่าวสาร ความคิด และทัศนคติอันเกี่ยวกับเรื่องการเมืองการปกครองเป็นการถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเมืองจากส่วนหนึ่งของระบบการเมืองไปยังอีกส่วนหนึ่งของระบบการเมือง ทั้งยังเป็นการถ่ายทอดระหว่างระบบสังคมกับระบบการเมืองด้วย

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การอภิปรายสาธารณะ (public discussion) เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐและยังเป็นสิ่งที่เรียกว่าภาษาทางการเมือง (political language) ซึ่งไม่เพียงเป็นคำพูดหรือข้อเขียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ทั้งหลาย เช่น ภาษากาย (body language) หรือการแสดงออกทางด้านการเมืองด้วยการต่อต้าน (boycott) หรือเดินขบวนประท้วง

การสื่อสารทางการเมืองยังหมายถึง การถ่ายทอดความหมายที่เกิดขึ้นผ่านการใช้สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลพยายามทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอื่นตระหนักถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง ทั้งนี้การสื่อสารเกิดขึ้นในหลายรูปแบบหรือหลายแนวทาง เช่น รูปภาพ ดนตรี ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ อากัปกิริยาการแสดงออกทางสีหน้า อย่างไรก็ตาม รูปแบบหรือแนวทางการสื่อสารที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยทั่วไปคือ การพูดและการเขียนซึ่งเรียกว่าภาษา

การสื่อสารทางการเมือง (political communication) เป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ทัศนะและความคิดเห็น ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ในทางการเมืองระหว่างบุคคล การสื่อสารทางการเมืองนับเป็นกระบวนการพิเศษที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมการเมือง และทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมการเมือง

ไบรอัน แมคแนร (Brian McNair) ระบุคุณลักษณะ 3 ประการ ของการสื่อสารทางการเมือง ดังนี้

1. การสื่อสารทุกรูปแบบที่ดำเนินการ โดยนักการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง

2. การสื่อสารที่สื่อมวลชนและผู้เลือกตั้งส่งถึงนักการเมือง

3. กิจกรรมการสื่อสารที่สื่อมวลชนนำเสนอเกี่ยวกับการเมืองเช่น การรายงานข่าว บทบรรณาธิการ ฯลฯ

จากความหมายของการสื่อสารทางการเมือง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า กิจกรรมทางการเมืองทั้งหมด คือ การสื่อสารทางการเมือง ไม่เพียงการพูด การเขียนแต่ทุกอย่างที่ปรากฏสู่สายตา ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ทรงผมตราสัญลักษณ์ ล้วนเป็นองค์ประกอบของการสื่อสาร อันจะนำไปสู่สิ่งที่เป็นภาพลักษณ์ (image) หรือ อัตลักษณ์ (identity) ของบุคคล ประเด็นสำคัญของการสื่อสารทางการเมืองที่ควรพิจารณาคือ

1) เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปหรือมากกว่านั้น

2) เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

3) เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในทางการเมือง

2.3.1 ความสำคัญของการสื่อสารทางการเมือง

วิภา อุตมฉันท์ (2544, หน้า 16) หน้าที่สื่อมวลชนในสังคมประชาธิปไตยควรมีหน้าที่ดังนี้

1. เป็นตลาดเสรีทางความคิดสื่อ ทำหน้าที่เป็นตลาดเสรีทางความคิดเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงได้ ความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันต้องนำมาตีแผ่ผ่านสื่อ เพื่อให้ทุกคนได้ใช้สื่อเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นและปรากฏต่อสาธารณชน

2. สะท้อนภาพของสังคมอย่างเที่ยงตรง ปราศจากอคติ รายการโทรทัศน์ควรมีการนำเสนอถึงวิสัยที่หลากหลาย ชีวิตผู้คนทั่วทุกมุมโลก ประสบการณ์และโลกทัศน์ของคนที่อยู่กว้างไกลออกไปไม่มีโอกาสได้พบเห็นด้วยตนเอง แต่โทรทัศน์สามารถนำเข้ามาเป็นส่วนเติมเต็มความรับรู้ให้กับประชาชนได้ สื่อมวลชนจึงมีบทบาทในการให้ความสำคัญกับการนำเสนอความจริงที่เที่ยงตรงให้ผู้ชมได้รับรู้โดยปราศจากอคติ

3. สื่อมวลชนเป็นผู้เฝ้าระวังภัยให้แก่สังคมในสังคมประชาธิปไตยหน้าที่ของสื่อมวลชนที่มีคุณค่าอย่างสูง คือการเป็น “สุนัขเฝ้ายาม” (watchdog) ที่คอยเฝ้าดูความผิดปกติที่จะเกิดขึ้นกับบ้านเมือง และส่งสัญญาณเตือนภัยให้ประชาชน ซึ่งผู้ทำหน้าที่นี้ได้ต้องเป็นสื่อมวลชนเท่านั้นที่มีอิสระจากอิทธิพลของการเมืองและเศรษฐกิจ นอกจากนี้สื่อมวลชนยังถูกคาดหวังจากสังคมให้เป็นผู้ระวังภัยให้ประชาชนเสมอ ดังนั้น สื่อจึงเป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

สรุปได้ว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในสังคมประชาธิปไตย หน้าที่หลักคือการเป็นตลาดเสรีทางความคิด สะท้อนภาพสังคมอย่างเที่ยงตรง และเฝ้าระวังภัยให้แก่สังคม สื่อมวลชนที่มีคุณภาพจะช่วยส่งเสริมประชาธิปไตยและสร้างสังคมที่โปร่งใสและตรวจสอบได้

2.3.2 กระบวนการสื่อสารทางการเมือง

กระบวนการสื่อสารทางการเมือง เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ สถาบันทางการเมือง สื่อ และประชาชน หรือผู้รับสาร ในลักษณะการสื่อสาร

ฮาร์โรล ดี ลาสเวล Harold D. Lasswell(1960, p117 อ้างถึงใน จารุวรรณ นิธิไพบูลย์, 2564, หน้า 27-28) ศาสตราจารย์ทางด้านรัฐศาสตร์ได้สร้างแบบจำลองทางการสื่อสารทางการเมืองขึ้นมาในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อปี ค.ศ.1948 โดยดูจากการใช้สื่อเพื่อการโฆษณาชวนเชื่อ (propaganda) เป็นการมองการสื่อสารในเชิงพฤติกรรม (the behavioral school of thought) ซึ่ง ฮาร์โรล ดี ลาสเวล ได้กล่าวถึงกระบวนการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1) Who (ใคร) คือ ผู้กำหนดและควบคุมเนื้อหาข่าวสาร

2) Says what (พูดอะไร) คือ เรื่องหรือเนื้อหาสาระที่ส่งออกไป.

3) In which channel (ผ่านสื่อใด) คือ ตัวกลางหรือสื่อที่ส่งข่าวสารถูกส่งผ่านไปยังผู้รับ

4) To whom (กับใคร) คือ ผู้รับสาร

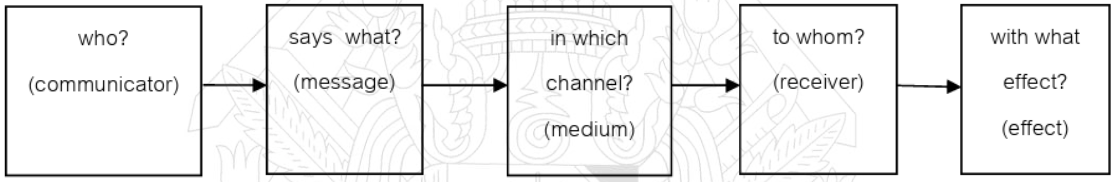
5) With what effect (เกิดผลอย่างไร) คือ สิ่งที่เกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากการสื่อสารเป็นอิทธิพลของการสื่อสาร

ฮาร์โรล ดี ลาสเวล (Harold D. Lasswell, p10) ได้นำแบบจำลองการสื่อสารของ อริสโตเติล ซึ่งเป็นแบบจำลองที่เป็นพื้นฐานง่าย ๆ และไม่ซับซ้อนดังนี้ ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534 อ้างอิงในวริศรียา บุญสม,อรวรรณ คำเสน และวีรพงษ์ ธนะวิชัย,2556, หน้า 10)



แผนภาพที่ 2.4 แบบจำลองการสื่อสารของอริสโตเติล

ที่มา : ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534 อ้างอิงในวริศรียา บุญสม,อรวรรณ คำเสน และวีรพงษ์ ธนะวิชัย,2556, หน้า 10)



แผนภาพที่ 2.5 แบบจำลองกระบวนการสื่อสารทางการเมืองของ ลาสเวล (Lasswell Model)

ที่มา : ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2534 อ้างอิงในวริศรียา บุญสม,อรวรรณ คำเสน และวีรพงษ์ ธนะวิชัย, 2556, หน้า 10)

จากแบบจำลองจะพบว่า กระบวนการสื่อสารจะเริ่มต้นจากใคร (who) ซึ่งจะเป็นผู้ส่งสาร พูดอะไร (say what) ซึ่งเป็นเนื้อหาข่าวสาร (message) โดยใช้ช่องทางการสื่อสาร (in which channel) หรือสื่อ (media) ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง (to whom) คือผู้รับสาร (receiver) อันจะก่อให้เกิดผลจากการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่ง (with what effect) ซึ่งก็คือผลของการสื่อสาร (effect) นั่นเอง

แบบจำลองการสื่อสารของ ลาสเวล ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว ซึ่งเป็นตัวแปรเดียวกันกับที่อริสโตเติลใช ซึ่งลาสเวล ได้สร้างแบบจำลองขึ้นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิผล ของการใช้สื่อเพื่อการโฆษณาชวนเชื่อ (propaganda) ของรัฐบาลอเมริกัน เพื่อจูงใจประชาชนให้สนับสนุนนโยบายและการทำสงครามของรัฐบาล โดยได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ (propaganda) ของรัฐบาลอเมริกันเพื่อจูงใจประชาชนให้สนับสนุน นโยบายและการทำสงครามของรัฐบาล โดยได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสื่อสารแต่ละตัวออกเป็นเรื่อง ๆ ดังนี้

1) การศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับผู้ส่งสาร ได้แก่การศึกษาถึงวัตถุประสงค์ความต้องการในการส่งสารว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการส่งข่าวสารของบุคคลเรียกว่าการศึกษาครั้งนี้ว่า control analysis

2) การศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสาร ซึ่งจะเป็นการศึกษาชนิดประเภทของเนื้อหาข่าวสาร ที่ผู้ส่ง ส่งออกไปว่ามีรูปแบบมีลักษณะหรือเป็นข่าวสารประเภทใด เรียก content analysis

3) การศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับช่องทางทางการสื่อสาร หรือสื่อที่ใช้ในการสื่อสารโดยดูถึงความสามารถประสิทธิภาพของสื่อแต่ละชนิดแต่ละประเภทว่าสื่อนั้น ๆ มีอิทธิพลอย่างไรต่อผู้รับสารหรือดูความเหมาะสมของสื่อในการสื่อสารว่ามีมากน้อยเพียงใด เรียก media analysis

4) การศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับผู้รับสาร อันได้แก่ การวิเคราะห์ผู้รับสาร โดยดูปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมีผลหรือมีอิทธิพลต่อการรับรู้ การตีความ การเข้าใจ การศึกษา ความสนใจ การเปิดรับข่าวสารของผู้รับสาร เรียกว่า audience analysis

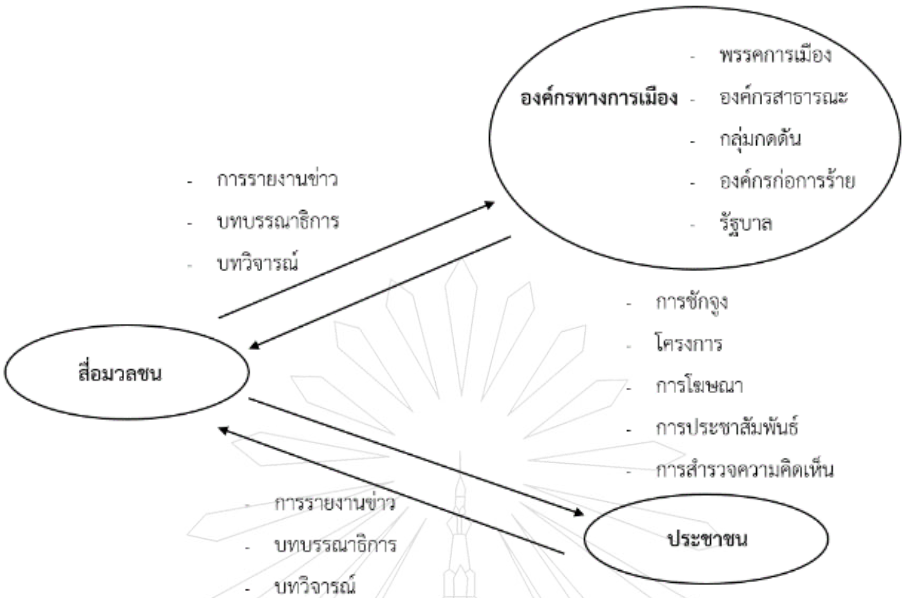
5) การศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับผลของการสื่อสาร คือการดูผลที่เกิดขึ้นจากการสื่อสารในแต่ละครั้งแต่ละช่วงว่าการสื่อสารที่เกิดขึ้นนั้นก่อให้เกิดผลอย่างไร เป็นการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผลหรือมีประสิทธิภาพหรือไม่ เรียกว่า การวิเคราะห์ผลการสื่อสาร effect analysis แต่อย่างไรก็ดี แบบจำลองดังกล่าวนี้ก็มีทั้งข้อดีและจุดอ่อน ดังนี้

ข้อดี คือเป็นแบบจำลองที่สามารถนำมาอธิบายในเชิงการวิจัยในองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ส่วนจุดอ่อนมี 2 ประการ ดังนี้

1) ในแบบจำลองนี้จะต้องมีผู้ส่งสารที่มีตัวตนอยู่และข้อมูลข่าวสารจะต้องมีวัตถุประสงค์ทุกครั้ง ซึ่งในความเป็นจริงอาจไม่เป็นเช่นนี้เสมอไป

2) นอกเหนือจากองค์ประกอบ 5 ประการนี้แล้วยังคงมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีก เช่น สภาพแวดล้อม(environment) หรือปฏิกิริยาตอบกลับ (feedback) ซึ่งลาสเวลไม่ได้กล่าวถึง

ไบรอัน แมคแนร์ (Brian McNair) ได้นำเสนอแบบจำลองการสื่อสารทางการเมือง โดยแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองนี้ แบ่งผู้เกี่ยวข้องออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้



แผนภาพที่ 2.6 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ ไบรอัน แมคแนร์

ที่มา : Brain McNair, An introduction To Political Communication, 5nd edition (New York: Routledge, 2011, pp.4-14.)

1. กลุ่มองค์กรทางการเมือง ได้แก่ พรรคการเมือง รัฐบาล องค์กรภาครัฐ กลุ่มพลังการเมือง กลุ่มก่อการร้าย ฯลฯ ซึ่งในแบบจำลองนี้จะเน้นไปที่การสื่อสารของพรรคการเมือง โดยมีฐานความคิดที่ว่า พรรคการเมืองคือกลุ่มคนที่รวมกัน โดยมีอุดมการณ์เหมือนกัน ตกลงที่จะเอา องค์กรไปสู่เป้าหมายเดียวกัน โดยการนำเสนอแนวนโยบายต่อประชาชน และหาวิธีการที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน เพื่อเป็นทางไปสู่การนำนโยบายไปปฏิบัติภายหลังได้รับการเลือกตั้ง

2. กลุ่มสื่อมวลชน ทำหน้าที่ 2 อย่าง คือ เป็นตัวสื่อสารข้อมูลจากพรรคการเมืองและสร้างขึ้นเอง เช่น บทบรรณาธิการ บทวิเคราะห์ วิจารณ์ต่าง ๆ ไปยังกลุ่มที่สาม คือ

3. กลุ่มประชาชน ไม่ว่าธรรมชาติและจำนวนกลุ่มผู้รับสารจะเป็นอย่างไร การสื่อสารทางการเมืองทุกประเภท ก็มุ่งที่จะบรรลุผลสำเร็จจากการส่งสารนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จนถึงสภาผู้แทนราษฎร นักการเมืองเหล่านี้ที่จะสร้างภาพเชิงบวกให้เกิดขึ้นในใจและส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน

แมคแนร์เคอเนีย (2003, p.p. 3-4) อธิบายการไหลเวียนของข่าวสารตามแบบจำลองนี้ว่า เริ่มต้นจากองค์กรทางการเมืองทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ แนวทางนโยบาย และกิจกรรมของตนผ่านทางสื่อมวลชน จากนั้นสื่อมวลชนจะเลือกมานำเสนอ ตามกรอบแนวคิดการกำหนดวาระของข่าวสาร (agenda setting) ที่อธิบายเสนอ หรือไม่เสนอข่าวเรื่องใดเรื่องหนึ่งของสื่อมวลชน มีผลให้สาธารณชนเกิดความคิดคลุมเครือตามเรื่อง นั้นเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่มีความสำคัญ หรือไม่มี ความสำคัญที่จะนำมาคิด

พิจารณาส่งผลให้องค์กรทางการเมืองทั้งหลายพยายามที่จะเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดวาระของสื่อและต้องการโน้มน้าวทัศนคติของประชาชน โดยวิธีการสื่อสารทางการเมือง การสื่อสารทางการเมืองมีรูปแบบกว้าง ๆ 2 รูปแบบ ดังนี้

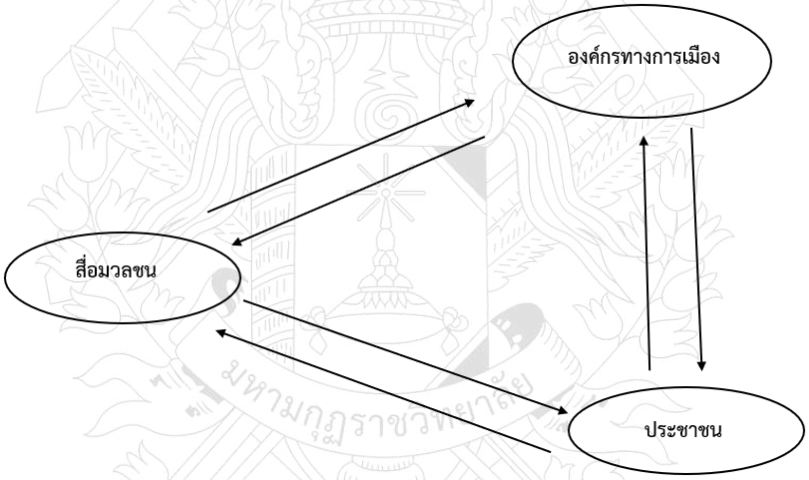
1. การสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสารโดยตรง (face-to-face communication) การสื่อสารทางการเมืองรูปแบบนี้นับเป็นการสื่อสารขั้นพื้นฐานที่สุด อีกทั้งยังเป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการทำความเข้าใจกับผู้รับสาร เพื่อเปลี่ยนความคิดเห็นหรือตอกย้ำความคิดเห็นของผู้รับสารให้คล้อยตามผู้สื่อสาร เพราะสามารถโต้ตอบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันได้ทันที แต่ต่างจากการสื่อสารผ่านสื่อมวลชน แต่ในปัจจุบันความนิยมต่อการสื่อสารรูปแบบนี้ลดลงอย่างมากเมื่อมีโทรทัศน์เกิดขึ้นและสังคมซึ่งเจริญก้าวหน้ามีความสับสนมากกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก ปัจจุบันนักการเมืองใช้รูปแบบนี้โดยมีเป้าหมายเพียงเพื่อให้ตกเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์เท่านั้น การสื่อสารรูปแบบนี้อาจสื่อสารโดยผ่านตัวกลางที่เรียกว่า ผู้นำทางความคิดเห็น (opinion leader) โดยอาจเป็นผู้นำตามธรรมชาติ เช่น พระครู ผู้ที่มีการศึกษาสูงหรือเป็นผู้นำทางการ เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทั้งนี้ผู้นำทางความคิดเห็นมักเป็นผู้ที่มีความตื่นตัวทางการเมืองสูงและชอบเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ จากนั้นก็จะนำข่าวสารเหล่านั้นส่งผ่านไปยังบุคคลอื่นๆในสังคม โดยใช้การสื่อสารแบบนี้ในระหว่างการส่งต่อข่าวสารนั้น ผู้นำทางความคิดอาจจะตีความข้อมูลข่าวสาร หรือสอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัวลงไปด้วย ซึ่งอาจทำให้ข้อมูลข่าวสารบิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้

2. การสื่อสารผ่านสื่อมวลชน (mass media) ความแตกต่างและข้อได้เปรียบที่สำคัญของการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเหนือกว่าการสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสารโดยตรง คือ ความสามารถในการสื่อสารกับผู้รับสารเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจมีผลต่อความคิดเห็นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือมติมหาชนเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน ความแตกต่างอีกประการหนึ่งก็คือ การสื่อสารรูปแบบนี้เป็นการสื่อสารทางเดียว ในกรณีของโทรทัศน์ ผู้ชมสามารถเปลี่ยนช่องไปชมรายการอื่นหากไม่พอใจหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่นักการเมืองกำลังพูด ซึ่งผู้พูดยอมไม่รู้ว่าผู้ชมรู้สึกอย่างไร แต่ต่างจากการสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารกับผู้รับสารโดยตรง ที่ทั้งสองฝ่ายสามารถตอบโต้หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ทันที

การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนได้กลายเป็นรูปแบบหลักของการสื่อสารทางการเมืองในปัจจุบัน ซึ่งการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนผ่านสื่อ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น นอกจากสื่อดังที่กล่าวไปแล้ว ในปัจจุบันยังมีสื่อทางอินเทอร์เน็ตที่กำลังเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย การศึกษาทฤษฎีการสื่อสารทางการเมืองสามารถช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจความหมาย ลักษณะกระบวนการสื่อสารทางการเมือง ตลอดจนกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการสื่อสารทางการเมือง รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎี ที่นักวิชาการแต่ละท่านได้กล่าวไว้เพื่อนำมาวิเคราะห์กระบวนการ และกลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมและถูกต้องตามหลักทฤษฎีเพียงใด โดยผู้วิจัยนำแบบจำลองการสื่อสารของเดวิด เค เบอร์โล แบบจำลองการ

สื่อสารการเมืองของไบรอัน แมคแนร์ และแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของฮาโรลดี ลาสเวล มาประยุกต์ใช้ในการวิจัย โดยผู้ส่งสารคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วง พ.ศ. 2554–2556 สารคือเนื้อหาสาระที่ผู้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกำหนดขึ้นเพื่อส่งไปยังกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม สื่อมีทั้งทางตรงคือ ส่งไปยังประชาชนระดับโดยตรง และทางอ้อมคือผ่านการตีความจากสื่อมวลชนที่สนับสนุนซึ่งมีความคิดไปในทางเดียวกัน และผ่านผู้นำความคิดและเครือข่ายในท้องถิ่นไปยังกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนทั่วไป

นันทนา นันทวโรภาส.(2548, หน้า 16 อ้างถึงในสิทธิพงษ์ เกตุประยูร, 2559,หน้า 18-19) ได้ให้ความเห็นว่าแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ Brian Mcnair ยังไม่สมบูรณ์ตามสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันที่การสื่อสารระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชนหรือการรับฟังปัญหาและ ความต้องการ ๆ ของประชาชน ซึ่งทำให้พรรคการเมืองสามารถนำไปเป็นประโยชน์ในการพัฒนาจนนำไปสู่นโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด ดังนั้น ดร.นันทนา นันทวโรภาส จึงได้พัฒนาแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองที่สมบูรณ์เพิ่มมากขึ้นโดยเพิ่มช่องทางการสื่อสารตรง ระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชน



ภาพที่ 2.7 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ นันทนา นันทวโรภาส

ที่มา: นันทนา นันทวโรภาส. (2548, หน้า 16 อ้างถึงในสิทธิพงษ์ เกตุประยูร, 2559, หน้า 18 - 19)

ทฤษฎีการสื่อสารของ David K. Berlo

เดวิด เค เบอร์โล (David K. Berlo,อ้างถึงใน สิทธิพงษ์ เกตุประยูร, 2559, หน้า 18 - 19) กล่าวว่า เนื่องจากกระบวนการสื่อสารนั้นต้องใช้กระบวนการคิดและการใช้ภาษา กระบวนการส่งและรับตลอดจนกระบวนการของการแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อความเข้าใจร่วมกัน เบอร์โล ได้อธิบายพฤติกรรมของการสื่อสาร คือ ความสัมพันธ์ระหว่างกันขององค์ประกอบทางการสื่อสารที่เรียกว่า SMCR มาจากคำ

ว่า แหล่งสาร (Source) สาร (Message) ช่องทาง (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้เป็นส่วน ๆ โดยอิสระได้ เขาเชื่อว่ากระบวนการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ขององค์ประกอบทั้ง 5 ในกระบวนการสื่อสาร โดยเฉพาะผู้ส่งสารและความสามารถในการรับสารของผู้รับสารเช่นเดียวกัน ไม่ว่าสารเหล่านั้นจะผ่านช่องทางรูปหรือการมองเห็น (Seeing) รส (Tasting) กลิ่น (Smelling) เสียง (Hearing) หรือสัมผัส (Touching) องค์ประกอบทั้ง 5 นี้จะมีอิทธิพลต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

รูปแบบสารสื่อสารนี้แสดงให้เห็นว่ามีหลายองค์ประกอบ สารซึ่งบรรจุเนื้อหา (Content) อาจจะถูกส่งไปในลักษณะรหัสเฉพาะ (Code) มีรูปแบบ (Structure) และอาจจะได้รับการปฏิบัติ (Treated) แต่แต่ละกล่าวไปโดยผู้อื่น และสารสามารถส่งได้หลายช่องทางไม่ว่าจะเป็นส่งผ่านบุคคล ผ่านวิทยุ ผ่านโทรทัศน์ หรือผ่านอินเทอร์เน็ต ผลกระทบก็จะกลับมาในรูปแบบกระบวนการในทิศทางเดิมเช่นเดียวกัน สามารถอธิบายองค์ประกอบการสื่อสาร SMCR ได้ดังนี้

Encode		Decode	
ผู้รับสาร →	**สาร** →	**ช่องทาง** →	**ผู้รับ**
ทักษะในการส่งสาร	องค์ประกอบย่อยของ	การมองเห็น	ทักษะในการรับสาร
ทัศนคติ	สาร	การได้ยิน	ทัศนคติ
ความรู้	เนื้อหาของสาร	การสัมผัส	ความรู้
ระบบสังคมและ	การจัดเรียงลำดับสาร	การดมกลิ่น	ระบบสังคมและ
วัฒนธรรม	รหัสสาร	การชิมรส	วัฒนธรรม

ภาพที่ 2.8 ภาพแสดงรูปแบบการสื่อสารของเบอร์โล (Berlo's Model of Communication)

ที่มา : นันทนา นันทวโรภาส. (2548, หน้า 16 อ้างถึงในสิทธิพงษ์ เกตุประยูร, 2559, หน้า 18 - 19)

1. แหล่งของสารหรือผู้ส่ง (S : source) ในที่นี้หมายถึงบุคคลที่สื่อสารการเมืองต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน "การเข้ารหัส" (encode) เนื้อหาข่าวสารให้มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และควรจะมีความสามารถในการปรับระดับของข้อมูลให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับ รวมถึงพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่เข้ากันได้กับผู้รับ

2. ข้อมูลข่าวสาร (M : message) เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข้อมูลในที่นี้อาจหมายถึงประวัติศาสตร์ บทบาททางการเมือง ภาพลักษณ์

3. ช่องทางในการส่ง (C : channel) หมายถึงการที่จะส่งข้อมูลโดยการให้ผู้รับได้รับข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น การได้ยิน การเห็น การสัมผัส การรับรส หรือการ

ได้กลิ่น ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้สนับสนุน สื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสารแนะนำตัวของนักการเมือง เป็นต้น

4. ผู้รับ (R: receiver) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน "การถอดรหัส" (Decode) ข้อมูลเพื่อผู้รับต้องมีทัศนคติ ระดับความรู้ และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรมที่เข้ากันได้เหมือนหรือคล้ายกับผู้ส่ง เพื่อให้การสื่อความหมายหรือการสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในที่นี้หมายถึง ประชาชนในกรุงเทพมหานคร และขยายไปยังประชาชนทั่วประเทศ

จากทฤษฎีการสื่อสารข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทฤษฎีการสื่อสารมีองค์ประกอบการสื่อสารที่เรียกว่า S M C R ประกอบด้วย ผู้ส่ง (Source) ผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร สามารถเข้ารหัส (encode) เนื้อหาข่าวสาร มีเจตคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการสื่อสาร มีความรู้อย่างดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ส่ง ข้อมูลข่าวสาร (Message) เกี่ยวข้องทางด้านเนื้อหา สัญลักษณ์ และวิธีการส่งข่าวสาร ช่องทางในการส่ง (Channel) ส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสารข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น ผู้รับ (Receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถใน “การถอดรหัสสาร” (decode) เป็นผู้ที่มีเจตคติ ระดับความรู้ และพื้นฐานทางสังคม วัฒนธรรม เช่นเดียวหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่งสารจึงจะทำให้การสื่อความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผล

2.4 บริบทพื้นที่ศึกษา: โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

2.4.1 ประวัติโรงเรียนพนมเบญจา

โรงเรียนพนมเบญจาเปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเขาพนม ห่างจากที่ว่าการอำเภอ และ ย่านชุมชนประมาณ 500 เมตร ชุมชนใกล้เคียงเป็นย่านประกอบธุรกิจและสถานที่ราชการ ได้แก่ โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สำนักงานเทศบาล ที่ว่าการอำเภอสาธารณสุขอำเภอ ฯลฯ ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธมีประเพณีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าสนใจ เช่น ประเพณีบวงสรวงเจ้าแม่เขาพนม ประเพณีวันสารทเดือนสิบ อาชีพประชากร ร้อยละ 90 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การเพาะปลูกปาล์ม-น้ำมัน และยางพารา ผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพหลัก คือ เกษตรกรรม พืชเศรษฐกิจหลัก ได้แก่ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ฐานะทางเศรษฐกิจ/รายได้เฉลี่ยต่อครอบครัวต่อปี 175,000 บาท จำนวนคนเฉลี่ยต่อครอบครัว 5 คน

โรงเรียนพนมเบญจา เริ่มเปิดเรียนเป็นสาขาของโรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล เมื่อปีการศึกษา 2516 โดยอาศัยใต้เรือนหอนอนของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เขาพนม (ปัจจุบัน คือ โรงเรียนราชประชานุ-เคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่) เป็นสถานที่ทำการเรียน - การสอน โดยมีนายนาคินทร์ กี่บุตร ปฏิบัติราชการ

ในฐานะหัวหน้าสถานศึกษา ต่อมาชาวบ้านเขาพนมพร้อมใจกันสร้างอาคารเรียนชั่วคราว หลังคามุงจากจำนวน 1 หลัง ในที่ปัจจุบันจึงย้ายนักเรียนมาเรียนในที่ดินกำหนดนับแต่นั้นมา

ปีการศึกษา 2517 ทางกรมสามัญศึกษาได้ประกาศตั้งโรงเรียนพนมเบญจา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2517 และแต่งตั้ง นายเที่ยง ทองเทพ เป็นครูใหญ่

ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนพนมเบญจาได้ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษาออกสู่ชนบทห่างไกลและด้อยโอกาสทางการศึกษา โดยเปิดโรงเรียนพนมเบญจา (สาขา) ขึ้นที่ตำบลสินปุน อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีแรกมีนักเรียน 35 คน และในปีการศึกษา 2533 ได้ประกาศจัดตั้งเป็นโรงเรียนสินปุนคุณวิชญ์

ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนพนมเบญจา ได้เปิดโรงเรียนสาขาขึ้นที่ตำบลเขาดิน อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีแรกจำนวน 34 คน อาศัยโรงเรียนบ้านควนม่วงเป็นสถานที่ทำการเรียนการสอน และในปีการศึกษา 2539 โรงเรียนพนมเบญจา (สาขา) ทางกรมสามัญศึกษาได้ประกาศให้เป็นโรงเรียนเขาดินประชานุกูล

ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนได้ปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจเป้าประสงค์และบริบทของสถานศึกษา และสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนที่ด้อยโอกาสโดยการจัดการศึกษาทางเลือกให้นักเรียนเรียนวันเสาร์และวันอาทิตย์

ปีการศึกษา 2561 เปิดห้องเรียนพิเศษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การเรียนการสอนโดยการบูรณาการใช้ภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน 3 สาระวิชา คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ (EIS) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลักสูตรสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และสร้างห้องเรียนเคมีจำนวน 1 ห้อง พัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนโดยขับเคลื่อนโรงเรียนสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลเตรียมเปิดห้องเรียนพิเศษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และห้องเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ปีการศึกษา 2562 เปิดห้องเรียนพิเศษ หลักสูตรสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และห้องเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.4.2 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน

โรงเรียนพนมเบญจา อยู่ในเขตเทศบาลตำบลเขาพนม ห่างจากที่ว่าการอำเภอและย่านชุมชนประมาณ 500 เมตร ชุมชนใกล้เคียงเป็นย่านประกอบธุรกิจและสถานที่ราชการ ได้แก่ โรงพยาบาล สถานีตำรวจ สำนักงานเทศบาล ที่ว่าการอำเภอ สาธารณสุขอำเภอฯลฯ ประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีประเพณีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าสนใจ เช่น ประเพณีบวงสรวงเจ้าแม่เขาพนม ประเพณีวันสารท

เดือนสิบ อาชีพประชากร ร้อยละ 90 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันและยางพารา ผู้ปกครองส่วนใหญ่จบการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี

1) วิสัยทัศน์

“โรงเรียนพนมเบญจา ใช้โรงเรียนเป็นฐาน สู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย”

2) พันธกิจ

1. พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. ส่งเสริมการสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษาให้โดดเด่น

4. พัฒนายกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้สามารถเทียบเคียงมาตรฐานสากล และการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติ สมเหตุสมผล

6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักเรียนรู้ และพัฒนาตนเองสู่อาชีพอย่างสร้างสรรค์

3) เป้าประสงค์

1. โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการที่ยึดหลักธรรมาภิบาลและใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2. โรงเรียนมีหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. โรงเรียนมีอัตลักษณ์ของสถานศึกษาที่โดดเด่น

4. ผู้เรียนมีระดับคุณภาพที่สามารถเทียบเคียงมาตรฐานสากล และการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

5. ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติ สมเหตุสมผล

6. ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

7. ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักเรียนรู้ และพัฒนาตนเองสู่อาชีพอย่างสร้างสรรค์

4) กลยุทธ์ของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาผู้เรียนให้ได้มาตรฐานตามหลักสูตรสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมอัตลักษณ์ของสถานศึกษาให้โดดเด่น ปลูกฝังคุณธรรม มีความเป็นเลิศทางวิชาการสื่อสารสองภาษา ล้ำหน้าทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ ร่วมรับผิดชอบสังคมใส่ใจสิ่งแวดล้อม มีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำนึกในความเป็นชาติไทยและเป็นพลเมืองโลก

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมครูและบุคลากรทางการศึกษาจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานวิชาชีพ

กลยุทธ์ที่ 4 เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันภัยภายใน เพื่อรองรับการกระจายอำนาจอย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

5) คำขวัญประจำโรงเรียน

“รักงาน การเรียนดี มีวินัย พลานามัยสมบูรณ์”

6) ปรัชญาของโรงเรียน

"สุวิชาโน ภวโหติ" (ผู้รู้ดี เป็นผู้เจริญ)

7) อัตลักษณ์ของโรงเรียน

“มีวินัย น้ำใจงาม”

8) เอกลักษณ์ของโรงเรียน

“โรงเรียนสะอาด บรรยากาศร่มรื่น”

9) ต้นไม้ประจำโรงเรียน

“ต้นอินทนิล”

10) สีประจำโรงเรียน

“ฟ้า – เหลืองทอง” (สีฟ้า หมายถึง ความฝันอันสูงสุด) (สีเหลืองทอง หมายถึง มีคุณค่าความเจริญรุ่งเรือง)

11) อำนาจหน้าที่ของโรงเรียน

บทบาทอำนาจหน้าที่ของโรงเรียนพนมเบญจา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่

1. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ

2. จัดตั้งงบประมาณ และรับผิดชอบการใช้จ่ายงบประมาณ

3.พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

4.จัดการเรียนการสอน จัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสม และส่งเสริมกระบวนการ เรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

5.ออกระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ รวมทั้งระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษา

6.กำกับ ติดตาม ประเมินผลงานตามแผนงานโครงการ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการพิจารณา ความดีความชอบ การพัฒนา และการดำเนินงานทางวินัยกับครูและบุคลากรทางการศึกษา

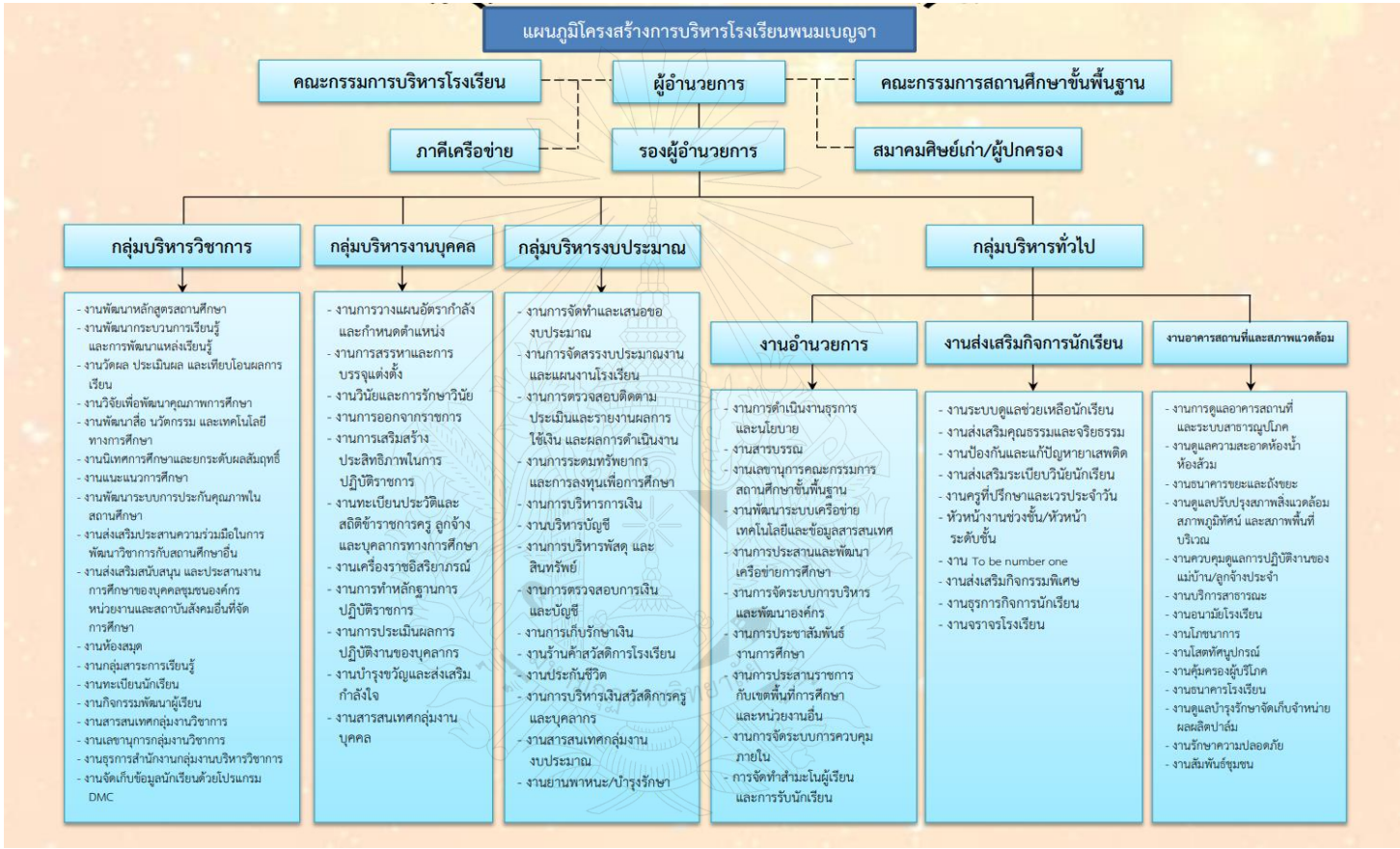
7.ประสานการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของโรงเรียน ทั้งที่เป็นราชพัสดุและทรัพย์สินอื่นๆตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

8.จัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก รวมทั้งการรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

9.ส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชน และสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันอื่นๆในชุมชนและท้องถิ่น

10.ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายใน หรือตามที่ได้รับมอบหมาย และตามที่กฎหมายกำหนดให้

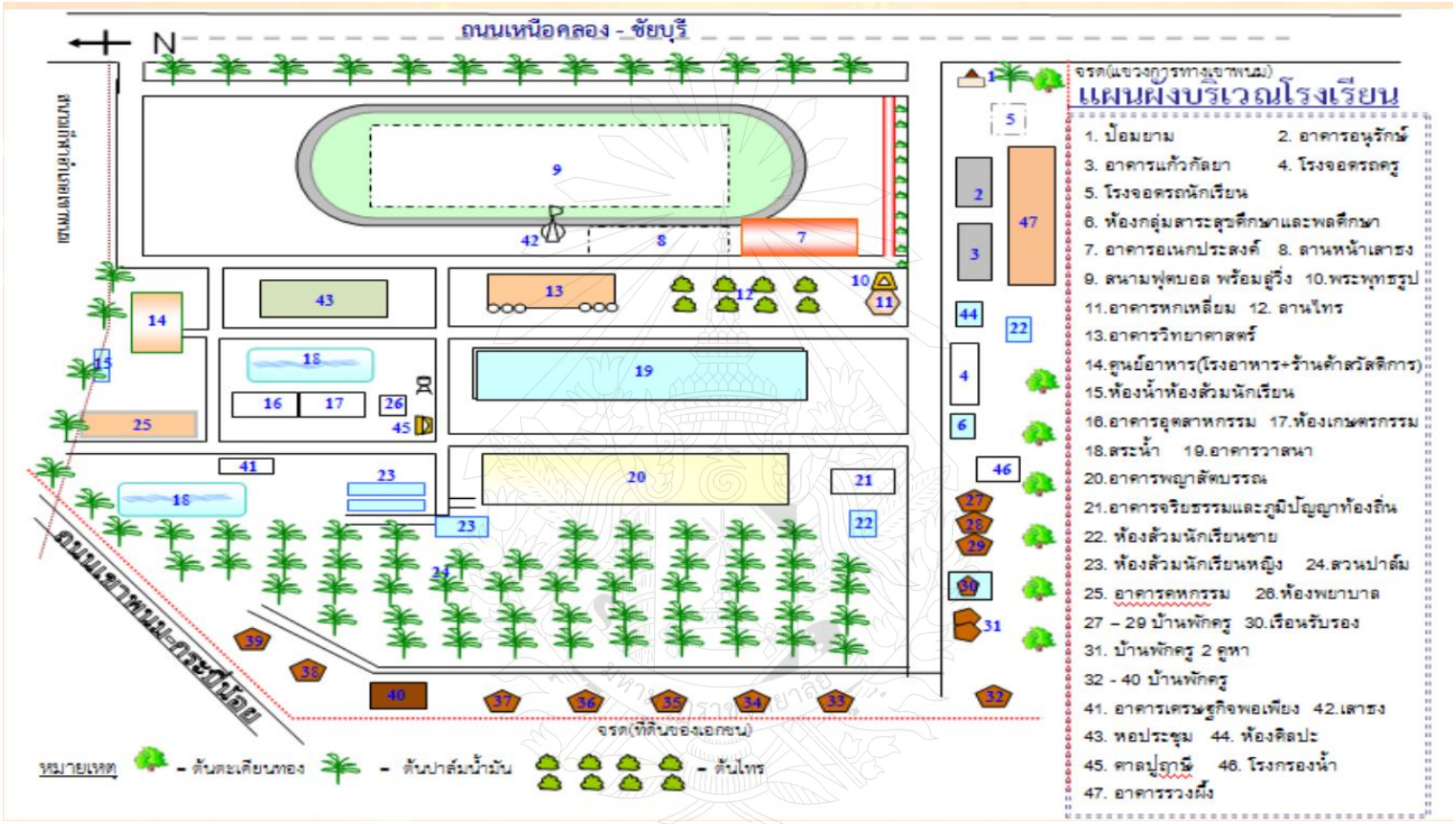
โครงสร้างการบริหารโรงเรียน



ภาพที่ 2.9 ภาพแสดงโครงสร้างบริหารโรงเรียนพนมเบญจา

ที่มา : ฝ่ายงานวิชาการ (2565,หน้า 6)

แผนผังโรงเรียนพนมเบญจา



ภาพที่ 2.10 ภาพแสดงแผนผังโรงเรียนพนมเบญจา

ที่มา : ฝ่ายงานวิชาการ (2565,หน้า 5)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาศึกษาใน 3 ประเด็น คือ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง พอสรุปได้ดังนี้

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้

วรัญญู ดอนเหนือ,ทองรวี ศิลาน้อย และปรเมศวร์ จรัสเมธากุล (2563, หน้า 63-71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ของบุคลากรคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น” ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรรับรู้การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 84.62) และ สื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด (ร้อยละ 84.62) รองลงมา คือ สื่อสิ่งพิมพ์ (ร้อยละ 55.77) และสื่อบุคคล (ร้อยละ 50.00) ตามลำดับ ประเด็นความถี่ในการเปิดรับสื่อแยกตามประเภทสื่อ พบว่า บุคลากรเปิดรับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระดับสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47) รองลงมา คือ สื่อบุคคล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21) สื่อสังคมออนไลน์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98) และสื่อสิ่งพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย 2.96) และในประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อคุณภาพของสื่อ 3 ลำดับแรกได้แก่ ประเด็นทางด้านความทันสมัย ประเด็นเรื่องความน่าเชื่อถือ และประเด็นทางด้านการดึงดูดใจตามลำดับ

พิพัฒน์ จั่นมา,รวีวรรณ กลิ่นหอม และธัญธรณ์ อมรกิจภิญโญ (2566, หน้า 184-206) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพแวดล้อมทางการเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2” ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและด้านอาคารสถานที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) นักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่มีเพศแตกต่างกันมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการให้บริการนักเรียน และนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่เรียนในระดับชั้นแตกต่างกันมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางการเรียนโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการเรียนการสอน

ตรัยรัตน์ ปลื้มปิติชัยกุล (2565, หน้า 132-146) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อและการรับรู้ข่าวสารในสื่อออนไลน์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น” ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ทั้งในด้านการเปิดรับ

ข้อมูลข่าวสาร ด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร และระยะเวลาในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารอยู่ในเกณฑ์ดี สอดคล้องกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยเฉพาะด้านนโยบาย ด้านกิจกรรม และด้านโครงการ ค่าเฉลี่ยยังถือว่ามีการรับรู้มาก ทั้งนี้จากการศึกษาจะเห็นว่าสื่อออนไลน์มีพลังอำนาจในการก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการตื่นรู้ในเชิงข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ตลอดจนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะพบว่านักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญต่อข่าวสารในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ให้น้ำหนักน้อย และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจะพบว่าการรับรู้เนื้อหาข่าวสารทางการเมืองด้านโครงการ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อออนไลน์ในด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร และการเปิดรับสื่อด้านเวลาการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจะร่วมกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ณัฐภน ลิมปิเจริญ (2567, หน้า 54-69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามการรับรู้ของประชาชน” ผลการวิจัย พบว่า 1) การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตย การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนบ้านเกาะราษฎร์สามัคคี ติดตามรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และทำกิจกรรมในชุมชนจูงใจให้สมาชิกชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมทางการเมือง สนับสนุนการจัดกิจกรรมทางการเมือง 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประชาชนมีติดตามข่าวสารทางการเมือง ข่าวสารเกี่ยวกับพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง กิจกรรมทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางการเมือง ขับเคลื่อนกิจกรรมทางเมืองตามระบอบประชาธิปไตย 3) เสนอแนะเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น มีการตรวจสอบ ติดตาม และควบคุมการทำงานของรัฐอย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที อันเป็นหัวใจสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบอบประชาธิปไตย

อรรถพร ปานกลัด (2563, หน้า 115-125) ได้วิจัยเรื่อง “ปริมาณการใช้เฟซบุ๊ก พฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กและการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมืองของคนไทย” ผลการวิจัยพบว่า การใช้เฟซบุ๊กเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมือง กล่าวคือ บุคคลที่ใช้เฟซบุ๊กเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กในปริมาณน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่แสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กจะมีการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมืองมากกว่าผู้ที่เปิดรับข่าวการเมืองแต่ไม่แสดงความคิดเห็น ซึ่งแรงจูงใจทางการเมือง ผลกระทบต่อการแสดงจุดยืนทางการเมือง การโต้แย้งทางการเมือง เสียงส่วนใหญ่ทางการเมือง และความเชื่อมโยงของการรับรู้ความสามารถภายในตนเองมีผลต่อการตัดสินใจแสดงความคิดเห็นหรือไม่แสดงความคิดเห็นต่อข่าวการเมืองในเฟซบุ๊ก

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

ปฏิพัทธ์ เพชรศร,ไชยวัฒน์ เผือกคง (2565, หน้า 171-185) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของผู้บริโภคสื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัยพบว่า 1) เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้ในการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง จำนวนชั่วโมงที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ต่อวันมีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง 2) มีพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ พฤติกรรมการรับรู้และใช้ประโยชน์จากข่าวสารการเมือง พฤติกรรมการวิเคราะห์และประเมินข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์ และทัศนคติต่อการรับรู้ข่าวสารการเมืองจากสื่อสังคมออนไลน์ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มี 4 แนวทางพัฒนา ดังนี้ 1) พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2) พฤติกรรมการรับรู้ และประโยชน์จากข่าวสารการเมือง 3) พฤติกรรมการวิเคราะห์ และประเมินข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์ 4) ทัศนคติต่อการรับรู้ข่าวสารการเมืองจากสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งแนวทางพัฒนาทั้ง 4 จะทำงานร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในรูปแบบ SRAA MODEL

ธีระพงษ์ คงมณี,วัลลภ พิริยวรรธนะ (2565, หน้า 307-318) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบก” ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อตัดการสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบก โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก หากพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับอยู่ในระดับมากทุกข้อ ลำดับแรก ได้แก่ ด้านขั้นตอนการนำข้อมูลที่รับรู้มาใช้ รองลงมาคือด้านขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล และลำดับสุดท้ายคือด้านขั้นตอนการพิจารณาและคัดเลือก และ 2) การรับรู้ข่าวทางสารต่อการเลือกตั้งจากสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากหากพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับอยู่ในระดับมากทุกข้อลำดับแรก ได้แก่ การรับรับรู้ข้อมูลข่าวสารแล้วตัวผู้ตัดสินใจเลือก และช่องการรู้ข้อมูลข่าวสารตามลำดับ

จำนงค์ นามมา,พระครูวินัยธรวรชัด ปยุตฺโต,พระมหาวิรุธ วิโรจโน, พระครูสังฆรักษ์ทวี อภโย และชนาธิป ศรีโท (2565, หน้า 1191-1204) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ตามหลักโยนิโสมนสิการ” ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเปิดรับสื่อ รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวิเคราะห์สื่อและด้านการประเมินสื่อ 2) แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ตามหลักโยนิโสมนสิการ จำแนกตาม

เพศ ชั้นปี และสาขาวิชา พบว่า นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ คือ ควรรู้จักกลั่นกรองสิ่งที่ดี เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติ วิเคราะห์แยกแยะข้อมูลด้วยเหตุและผล ใช้ความรู้ในการสร้างสรรค์และตีความหมายของสื่ออย่างมีเหตุผล

พัชรภรณ์ เมธาจีรเวช (2564, หน้า 4) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาเลือกตั้งของผู้มีสิทธิ ในเขตกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจออกมาเลือกตั้งด้านการเปิดรับข่าวสาร การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้และตีความหมาย ซึ่งการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในแต่ละด้านเป็นแรงขับเคลื่อนที่ส่งผลให้ประชาชนตัดสินใจออกมาเลือกตั้ง โดย 1) ด้านการเลือกเปิดรับข่าวสารส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อโซเชียลมีเดียมากที่สุด เพราะเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและได้รับข้อมูลเร็วที่สุด 2) ด้านการเลือกให้ความสนใจข่าวสารทางการเมือง ให้ความสำคัญกับข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง นโยบายของพรรคการเมืองต่าง ๆ และการชักชวนออกไปเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตและขั้นตอนในการเลือกตั้งอันเป็นพื้นฐานในการใช้สิทธิการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย 3) ด้านการเลือกรับรู้และการตีความหมายในข่าวสาร ถ้าผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งรับสารข้อมูลที่แปลกใหม่และเนื้อหามีความซับซ้อน อาจจะตีความผิดพลาดและทำให้การตัดสินใจออกไปเลือกตั้งน้อยลงได้ ในทางกลับกันการสื่อสารทางการเมือง ถ้าให้ข้อมูลที่เข้าใจง่ายเข้าถึงได้และมีความสอดคล้องกับความเชื่อและทัศนคติเดิมของถ้าผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งจะทำให้ตีความได้ตรงหรือใกล้เคียง และลดข้อผิดพลาดของความเข้าใจผิดในข้อมูลได้ 4) ด้านการเลือกจดจำ ข่าวสารเกี่ยวกับข้อห้ามก่อนไปเลือกตั้ง ซึ่งอาจเคยมีประสบการณ์ความผิดพลาดในด้านการเลือกตั้งและส่งผลกระทบต่อตนเองในระยะยาว รวมไปถึงเมื่อใกล้วันเลือกตั้งสื่อมวลชนต่าง ๆ มักจะนำเสนอเน้นย้ำข้อห้ามจึงทำให้ผู้รับสารจดจำได้มากยิ่งขึ้นไปอีก

เสริมศิริ นิลดำ, กรกนก นิลดำ,กิติวัฒน์ มีแก้ว,กฤษฎา ยอดเมฆาวงศ์ และพงศธร ใจมูลมั่ง (2566, หน้า บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารทางสื่อสังคมออนไลน์ที่เกี่ยวกับนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ประสบการณ์ทางการเมือง ทัศนคติต่อการเมืองและความตื่นตัวทางการเมืองของกลุ่ม GEN Z จังหวัดเชียงราย” ผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวเกี่ยวกับนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ พบว่า กลุ่ม Gen Z ในจังหวัดเชียงรายที่มีการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวเกี่ยวกับนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ด้านประสบการณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองและทัศนคติต่อการเมืองพบว่า กลุ่ม Gen Z ในจังหวัดเชียงรายที่มีการศึกษาแตกต่างกันจะมีประสบการณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองและทัศนคติต่อการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านความตื่นตัวทางการเมืองพบว่า ลักษณะประชากรที่แตกต่างกันของกลุ่ม Gen Z ในจังหวัดเชียงรายกับความตื่นตัวทางการเมืองพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญผลการ

ทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อสังคมออนไลน์ที่เกี่ยวกับนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติต่อการเมือง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.720 และมีความสัมพันธ์เชิงบวกมีนัยสำคัญทางสถิติกับความตื่นตัวทางการเมืองโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.791

2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง

พระครูวินัยธรอธิษฐ์ สุวฑฺโฒ (สุขพานิช),สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร,กันตภณ หนูทองแก้ว (2566, หน้า 243-262) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.20 ส่วนใหญ่อายุ 41-50 ปีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 อาชีพส่วนใหญ่มีรับจ้างทั่วไป จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 รายได้ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001–20,000 บาท จำนวน 207 คนคิดเป็นร้อยละ 51.70 2) กระบวนการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรี เทศบาลเมืองเพชรบุรีผ่านด้านผู้ส่งสาร Sender ด้านสาร Message ด้านสื่อหรือช่องทาง Channel ด้านผู้รับสาร Receiver อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.37, S.D. = 0.46) 3) แนวทางการสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เป็นการเสริมสร้างกระบวนการทางการเมืองโดยให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน โดยยึดหลักในการพัฒนาพื้นที่เทศบาลเมืองเพชรบุรีให้มีความมั่งคั่งในพื้นที่เพื่อเพิ่มความเป็นเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจที่ดีโดยมุ่งเน้น“ความสะอาดและปลอดภัย” ที่ดีเยี่ยมและมีประสิทธิภาพสูงสุดในรูปแบบทางสังคมที่ยั่งยืน

มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา, ธัชชนันท์ อิศรเดช และยุทธนา ประณีต (2566, หน้า 74-97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอ บ้านบึง จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง ในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ด้านประชาชนหรือผู้รับสารด้านสื่อและด้านองค์กรทางการเมือง 2) ประชาชนที่รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยองค์กรทางการเมืองต้องให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการไปออกเสียงเลือกตั้งสื่อต้องทำความเข้าใจในทางที่ถูกและเป็นกลาง องค์กรทางการเมืองต้องนำเสนอข่าวการเลือกตั้งที่สร้างสรรค์เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และต้องหมั่นติดตามข้อมูลข่าวสารให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง

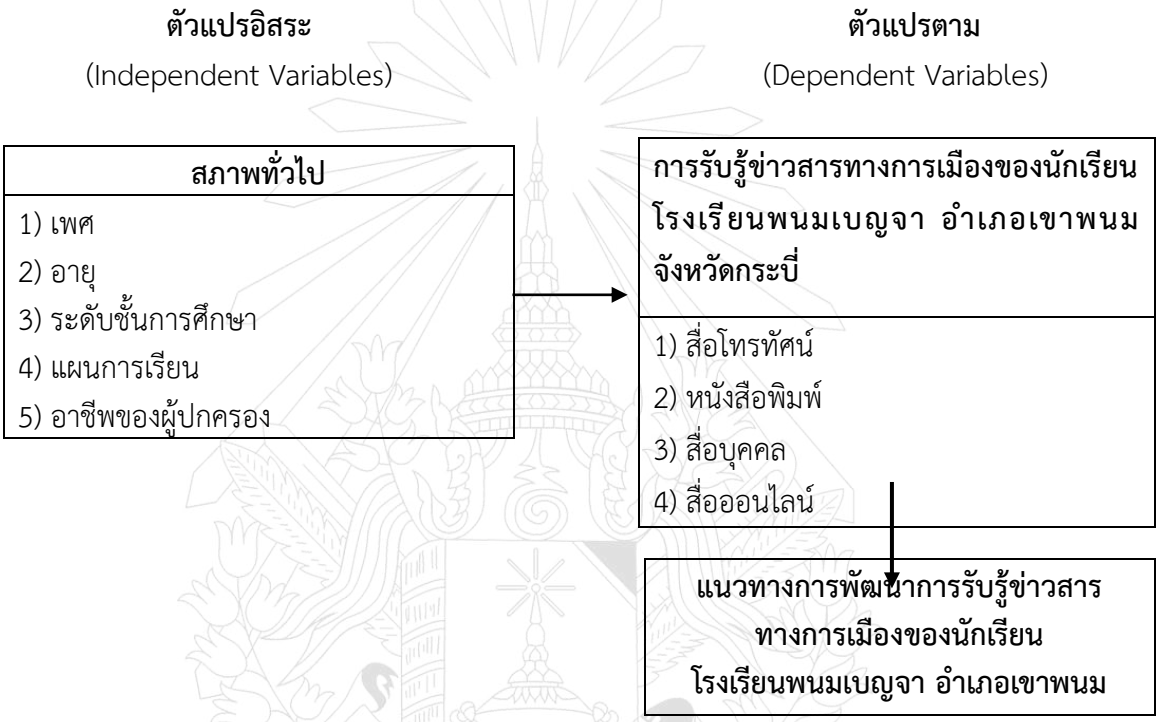
มัลลิกา บุญมีตระกูล มหาสุข (2565, หน้า 63-81) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองไทยผ่านสื่อสังคมออนไลน์” ผลการวิจัยพบว่า 1) บริบทการสื่อสารทางการเมืองของไทย พ.ศ.2549 – พ.ศ.2563 มีวิวัฒนาการไม่หยุดนิ่ง 2) ในกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสารมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดกลยุทธ์การสื่อสาร “ศาสตร์ทางการตลาด” มีบทบาทในการเจาะกลุ่มเป้าหมาย ขณะที่ผู้รับสารในสังคมไทยมีความแตกต่างกันมาก แต่มีลักษณะเฉพาะร่วม คือ อ่อนไหวง่ายต่อกระแสสังคมและนิยมหวังพึ่งวีรบุรุษซึ่งตรงกับลักษณะทีมสีแดงในทฤษฎีเกลียวพลวัต จึงทำให้การสื่อแบบปากต่อปาก (Viral Marketing) ใช้ได้ผลดี 3) ปรากฏการณ์หลอมรวมสื่อสังคมออนไลน์เป็นนวัตกรรมสื่อใหม่ที่ขับเคลื่อนมวลชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เอื้อต่อ “ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมใหม่” ผลักดันขอบเขตของ “พื้นที่สาธารณะ” ทั้งมิติกายภาพและออนไลน์ ช่วยให้การผลิตชุดข้อมูลซ้ำเป็นไปได้สะดวกและรวดเร็ว โดยไม่ผูกติดกับสถานที่หรือเวลา 4) ปัจจัยความสำเร็จของการสื่อสารทางการเมืองภายใต้บริบทสังคมไทยประกอบด้วย “ผู้ส่งสาร” ที่มีทักษะการพูดดี เข้าใจกลยุทธ์การตลาดและทักษะดิจิทัล “สาร” ที่ตรงกับพฤติกรรมและรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย “ช่องทางการสื่อสาร” แบบหลอมรวมระหว่างสื่อใหม่กับสื่อเก่าโดยใช้นวัตกรรมช่วย และ “ผู้รับสาร” ที่พร้อมสนองตอบอย่างรวดเร็ว

ภาวัช รุจาฉันท์ (2566, หน้า 85-95) ได้วิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเทศบาลตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) การสื่อสารทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านอยู่ใน ระดับมากทุกด้าน ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าการสื่อสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในเทศบาลตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

พีระพงศ์ สุจริตพันธ์ และพีรดาว หมัดอ่าดัม (2564, หน้า 123-133) ได้วิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองที่มีต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับของสื่อปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตย เปรียบเทียบแยกปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรนักศึกษาจำนวน 8,735 คน คำนวณ Taro Yamane ได้ 382 คน ใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test พบว่า สื่อบุคคลมีผลมากที่สุด และเพศต่างกันมีผลด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันที่ระดับ .05 อายุต่างกันมีผลด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้านสื่อเฉพาะกิจ และด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001 ศาสนาต่างกันมีผลด้านสื่อบุคคลแตกต่างกันที่ระดับ .001 คณะที่ศึกษาต่างกันมีผลด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001 ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านสื่อเฉพาะกิจ ที่ระดับ .05 ชั้นป1 นิ้วต่างกันมีการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยด้านบุคคล ด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001 ด้านสื่อเฉพาะกิจที่ระดับ .01 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ระดับ .05 ภูมิลำเนาต่างกันมีผลด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อสิ่งพิมพ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านสื่อเฉพาะกิจและด้านสื่อออนไลน์ ที่ระดับ .001

2.6 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 1) สื่อโทรทัศน์ 2)หนังสือพิมพ์ 3)สื่อบุคคล 4) สื่อออนไลน์ (เกศสุดา วุฒิ, 2553, หน้า 5) มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้



ภาพที่ 2.11 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย เชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3.2 เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่าง
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ จำนวน 716 คน (งานทะเบียนโรงเรียนพนมเบญจา ข้อมูล ณ วันที่ 15 พฤษภาคม 2566)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรคำนวณของ “เครซี่และมอร์แกน” (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% กำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 43) จะได้ขนาดของ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทนประชากรทั้งสิ้นจำนวน 250 คน โดยมีสูตรคำนวณดังต่อไปนี้

สูตร $$n = \frac{X^2 NP(1-P)}{e^2(N-1) + X^2 P(1.P)}$$

กำหนดให้

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
N = จำนวนประชากร
e = ค่าความเชื่อมั่น (ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 95%=0.05)
X^2=ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% (χ^2 = 3.841)
P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด p = 0.5)

แทนค่า n $= \frac{(3.841)\times(716\times0.5)\times(1-0.5)}{[(0.05^2)\times(716-1)] + [(3.841\times0.5)\times(1-0.5)]}$

$= \frac{3.841\times358\times0.5}{(0.0025\times716)+(1.9205\times0.5)}$

$= \frac{687.539}{1.7875+0.96025}$

$= \frac{687.539}{2.74775}$

$= 250.21$

$= 250$

3.1.3 ผู้ให้สัมภาษณ์

ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา, ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา, ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา, ผู้ดูแลงานสภานักเรียน, ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ จำนวน 5 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ประกอบด้วย

1) ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา 1 คน
2) ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา 1 คน
3) ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา 1 คน
4) ผู้ดูแลงานสภานักเรียน 1 คน
5) ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ 1 คน

ตารางที่ 3.1 รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Performance)

ลำดับ	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง
1	นายวิสนุ ปานมาศ	ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา
2	นางดารัณ ยศจันทรา	ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา
3	นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง	ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา
4	นายสุพจน์ ชำนาญกิจ	ครูผู้ดูแลงานสภานักเรียน
5	นางสาวนภัทร บุญชนะกุล	ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์

3.2 เทคนิคและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

3.2.1 แบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของเครซี่และมอร์แกน ได้จำนวน 250 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยมีรายชื่อ

ของประชากรทุกคนตามลำดับเป็นระบบ การสุ่มจะแบ่งออกเป็นช่วงที่เท่า ๆ กัน โดยใช่ช่วงจากสัดส่วนของขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ โอกาสถูกเลือกไม่เป็นอิสระจากกันเพราะเมื่อตัวแรกถูกสุ่มแล้ว ตัวอย่างประชากรกลุ่มอื่นจะถูกกำหนดให้เลือกตามมาโดยอัตโนมัติ โดยไม่มีการสุ่ม (สุจินต์ ธรรมชาติ, 2548, หน้า 224) ของผู้วิจัยใช้การแจกแบบสอบถามตามลำดับเลขที่

3.2.2 แบบสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยกำหนดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา, ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา, ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา, ผู้ดูแลงานสภานักเรียน, ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ จำนวน 5 ท่าน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามมีคำตอบให้เลือก โดยสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะคำถามแบบมีคำตอบให้เลือกตอบ (Check list) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน อาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านสื่อโทรทัศน์, 2) ด้านหนังสือพิมพ์, 3) ด้านสื่อบุคคล, 4) ด้านสื่อออนไลน์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ชนิด 5 ระดับคะแนน ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยกำหนดน้ำหนัก คือ

คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็น อยู่ในน้อยที่สุด

สำหรับการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ (สมชัย วงษ์นายะ และ รศ.ดร. ทวนทอง เชาวกีรติพงศ์, 2551, หน้า 229) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับการรับรู้ข่าวทางการเมือง ในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับการรับรู้ทางการเมือง ในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับการรับรู้ทางการเมือง ในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับการรับรู้ทางการเมือง ในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับการรับรู้ทางการเมือง ในระดับน้อยที่สุด

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.4.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เพื่อรวบรวมเนื้อหาสาระจากการศึกษาค้นคว้าที่ได้มาดังกล่าวนำมากำหนดเป็นเป็นกรอบให้ตรงกับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อมูล ในการสร้างแบบสอบถาม แล้วร่างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

3.4.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตการศึกษาวิจัย โดยใช้คำถาม 2 ประเภท คือ แบบปลายปิด (Close - ended Question) และแบบปลายเปิด (Open-ended Question) ซึ่งเป็นการตัดแปลงเครื่องมือจากแบบสอบถามที่ได้เคยผ่านการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability)

3.4.3 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องและชัดเจน เหมาะสม ทั้งเนื้อหาสาระ และการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม

3.4.4 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จ ความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และเหมาะสมของข้อคำถามนำเครื่องมือที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1) รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว
2) ดร.สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา
3) นายวิสนุ ปานมาศ

3.4.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องความเที่ยงตรง ของเนื้อหา ถูกต้องตามหลักวิชาการและในด้านภาษาที่ใช้ เพื่อครอบคลุมเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ได้คะแนนเท่ากับ 1 เกือบทุกข้อ.

3.4.6 นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนโรงเรียนรายประชานุเคราะห์ 37 อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน

3.4.7 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจสอบให้คะแนน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น จำนวนค่า .97.2

3.4.8 นำเครื่องมือที่สมบูรณ์แล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.4.9 นำผลจากการการเก็บข้อมูลที่ครบถ้วนมาวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามลำดับ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยทำการขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

3. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ด้วยตัวเองให้ครบตามจำนวนตามที่กำหนดไว้ โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) (สุจินต์ ธรรมชาติ,2548, หน้า 224) ของผู้วิจัย โดยการทำแบบสอบถาม

4. เมื่อได้แบบสอบถามที่ตอบกลับเรียบร้อยคืนมาแล้วจำนวน 250 ชุด คิดเป็น 100% จึงตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดหมวดหมู่ของข้อมูลรวมทั้งลงรหัสและบันทึกข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติต่อไป

3.5.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการขอหนังสือรับรองจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจาในการขอทำการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยได้นำหนังสือรับรองขออนุญาตนำเสนอต่อผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา, ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา, ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา, ผู้ดูแลงานสภานักเรียน, ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์จำนวน 5 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

3. ผู้วิจัยทำการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ในการสัมภาษณ์แก่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ท่าน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ท่าน

5. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์การการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่เพื่อเป็นพหุกรณีศึกษา (Multi –case studies) ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับอธิบายลักษณะสถานภาพของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

2. วิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยการใช้สถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\overline{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยการแจกแจงความถี่ (Fre quency) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ประกอบบริบทและประมวลผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่กำหนดไว้ นำมาเสนอในรูปแบบสรุปเนื้อหาโดยองค์รวมรายด้าน

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ก. หาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร (ส่งศรี ชมภูวงศ์,2547,หน้า 31)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยที่ +1 = แน่ใจว่าสอดคล้อง

0 = ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง

-1 = แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ค่าความสอดคล้องแบบ IOC ของแบบสอบถามเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกข้อคำถาม

ที่มีค่าความสอดคล้องแบบ IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จำนวน 24 ข้อ จึงบ่งชี้ให้เห็นว่าคำถามแต่ละข้อมีความตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำแบบทดสอบนี้ไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

ตารางที่ 3.2 รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจ IOC

ลำดับที่	ชื่อสกุล	ตำแหน่ง
1	รศ.ดร. กันตภณ หนูทองแก้ว	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2	ดร. สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3	นายวิสนุ ปานมาศ	ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา

ข. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์เอลฟา (a - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ส่งศรี ชมภูวงศ์,2547,หน้า 69)

$$a = \frac{n}{n-1}\left\{1-\frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right\}$$

a แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n แทน จำนวนข้อคำถาม
$\sum s_i^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน

ก หาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนที่ต้องการหา} \times 100}{\text{จำนวนทั้งหมด}}$$

ข ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ส่งศรี ชมภูวงศ์,2547,หน้า 70)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนประชากร

ค ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ส่งศรี ชมภูวงศ์,2547, หน้า 74)

$$SD. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ SD. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนทั้งหมด

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่” มีวัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ “เครซี่และมอร์แกน” ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผู้วิจัยกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 250 คน ได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic Sampling) เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Research) โดยการใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับตอบวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัยให้ครบถ้วน ตามที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลออกเป็นหมวดหมู่และเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง ใช้การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ตารางที่ 4.2.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=250)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	100	40.00
หญิง	150	60.00
รวม	**250**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2.1 พบว่า **เพศ** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเพศชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=250)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
15 ปี	3	1.20
16 ปี	61	24.40
17 ปี	109	43.60
18 ปี	77	30.80
รวม	**250**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2.2 พบว่า **อายุ** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 อายุ 18 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 อายุ 16 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 และอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=250)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นการศึกษา		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	99	39.60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	74	29.60
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	77	30.80
รวม	**250**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2.3 พบว่า **ระดับการศึกษา** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.60 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 29.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=250)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
แผนการเรียน		
แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์	77	30.80
แผนการเรียนคณิตศาสตร์ - อังกฤษ	75	30.00
แผนการเรียนภาษาไทย - สังคม	39	15.60
แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - จีน	34	13.56
แผนการเรียนห้องเรียนพิเศษคณิตศาสตร์ - .....วิทยาศาสตร์	25	10.00
รวม	**250**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2.4 พบว่า **แผนการเรียน** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ - อังกฤษ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 แผนการเรียนภาษาไทย - สังคม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – จีน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 และแผนการเรียนห้องเรียนพิเศษคณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=250)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพผู้ปกครอง		
รับจ้างทั่วไป	62	24.80
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	34	13.60
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	46	18.40
เกษตรกรรม	105	42.00
รับจ้างทั่วไป	62	24.80
พนักงานบริษัทเอกชน	3	1.20
อื่น ๆ	0	0
รวม	**250**	**100.00**

จากตารางที่ 4.2.5 พบว่า **อาชีพผู้ปกครอง** ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รับจ้างทั่วไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 และพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนต่อระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2.6 วิเคราะห์ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **โดยรวม**

(n=250)

ข้อ	ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	ระดับการรับรู้		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	ด้านสื่อออนไลน์	4.25	0.77	มาก
2.	ด้านสื่อบุคคล	4.02	0.94	มาก
3.	ด้านสื่อโทรทัศน์	3.97	0.86	มาก
4.	ด้านหนังสือพิมพ์	3.66	1.11	มาก
	โดยรวม	**3.98**	**0.92**	**มาก**

จากตารางที่ 4.2.6 พบว่า โดยภาพรวมวิเคราะห์ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ผ่านด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านหนังสือพิมพ์ ด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อออนไลน์ อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.98, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ ด้านสื่อออนไลน์ ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.77) ด้านสื่อบุคคล ($\overline{X}$ = 4.02, S.D. = 0.94) ด้านสื่อโทรทัศน์ ($\overline{X}$ = 3.97, S.D. = 0.86) ด้านหนังสือพิมพ์ ($\overline{X}$ = 3.66, S.D. = 1.11) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อโทรทัศน์ โดยรวม**

(n=250)

ข้อ	ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อโทรทัศน์	ระดับการรับรู้		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันเพียงใด	4.06	0.85	มาก
2.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสนทนาเกี่ยวกับการเมืองเพียงใด	4.04	0.80	มาก
3.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสรุปข่าวประจำสัปดาห์เพียงใด	3.93	0.85	มาก
4.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันวิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไปเพียงใด	4.02	0.77	มาก
5.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการถ่ายทอดการประชุมสภาหรืออภิปรายทางการเมืองเพียงใด	3.94	0.94	มาก
6.	นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ มากน้อยเพียงใด	3.87	0.94	มาก
	ภาพรวม	**3.97**	**0.86**	**มาก**

จากตารางที่ 4.2.7 พบว่า ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อโทรทัศน์** อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.97, S.D. = 0.86)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวัน ($\overline{X}$ = 4.06, S.D. = 0.85) นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสนทนาเกี่ยวกับการเมือง ($\overline{X}$ = 4.04, S.D. =0.80) นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันวิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไป ($\overline{X}$ = 4.02, S.D. = 0.77) นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการถ่ายทอดการประชุมสภาหรืออภิปรายทางการเมือง ($\overline{X}$ = 3.94, S.D. = 0.94) นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสรุปข่าวประจำสัปดาห์ ($\overline{X}$ = 3.93, S.D. = 0.85) นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ ($\overline{X}$ = 3.87, S.D. = 0.94) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านหนังสือพิมพ์ โดยรวม**

(n=250)

ข้อ	ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านหนังสือพิมพ์	ระดับการรับรู้		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	นักเรียนรับรู้จากคอลัมน์เกี่ยวกับการเมืองจากหนังสือพิมพ์ เพียงใด	3.57	1.19	มาก
2.	นักเรียนรับรู้จากการ์ตูนการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพียงใด	3.48	1.15	ปานกลาง
3.	นักเรียนรับรู้จากบทความที่วิจารณ์หรือวิเคราะห์การเมืองเพียงใด	3.75	0.97	มาก
4.	นักเรียนวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องราวทางการเมืองที่รับรู้ได้เพียงใด	3.88	0.99	มาก
5.	นักเรียนเลือกรับข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพราะสรุปและเข้าใจง่าย	3.74	1.16	มาก
6.	นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์มากน้อยเพียงใด	3.57	1.22	มาก
	ภาพรวม	**3.66**	**1.11**	**มาก**

จากตารางที่ 4.2.8 พบว่า โดยภาพรวมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านหนังสือพิมพ์** อยู่ในระดับมาก ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.66, S.D. = 1.11)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ นักเรียนวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องราวทางการเมืองที่รับรู้ได้ ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.88, S.D. = 0.99) นักเรียนรับรู้จากบทความที่วิจารณ์หรือวิเคราะห์การเมือง ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.75, S.D. = 0.97) นักเรียนเลือกรับข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพราะสรุปและเข้าใจง่าย ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.57, S.D. = 1.16) นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์ ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.57, S.D. = 1.22) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับ นักเรียนรับรู้จากการ์ตูนการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.48, S.D. = 1.15) อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.2.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อบุคคล โดยรวม**

(n=250)

ข้อ	ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อบุคคล	ระดับการรับรู้		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
1.	นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับการเมืองเพียงใด	4.06	0.98	มาก
2.	นักเรียนมีการพูดคุยสนทนา วิพากษ์ วิจารณ์พรรคการเมืองหรือนักการเมืองเพียงใด	4.05	0.93	มาก
3.	นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมต่าง ๆ เพียงใด	4.08	0.90	มาก
4.	นักเรียนมีการจัดปราศรัยพูดคุยประเด็นการเมืองการปกครองในห้องเรียนเพียงใด	3.83	1.08	มาก
5.	นักเรียนมีการรับแจ้งข่าวสารทางการเมืองจากคุณครู/ผู้ปกครองเพียงใด	4.11	0.91	มาก
6.	นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อบุคคลมากน้อยเพียงใด	4.00	0.82	มาก
	ภาพรวม	**4.02**	**0.94**	**มาก**

จากตารางที่ 4.2.9 พบว่า โดยภาพรวมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อบุคคล** อยู่ในระดับมาก ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.02, S.D. = 0.94)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ นักเรียนมีการรับแจ้งข่าวสารทางการเมืองจากคุณครู/ผู้ปกครอง ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.11, S.D. = 0.91) นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมต่าง ๆ ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.08, S.D. = 0.90) นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับการเมือง ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.06, S.D. = 0.98) นักเรียนมีการพูดคุยสนทนา วิพากษ์ วิจารณ์พรรคการเมืองหรือนักการเมือง ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.05, S.D. = 0.93) นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อบุคคล ($\overline{\mathbf{X}}$ = 4.00, S.D. = 0.82) นักเรียนมีการจัดปราศรัยพูดคุยประเด็นการเมืองการปกครองในห้องเรียน ($\overline{\mathbf{X}}$ = 3.83, S.D. = 1.08) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อออนไลน์ โดยรวม**

(n=250)

ข้อ	ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อออนไลน์	ระดับการรับรู้		แปลผล
		$\overline{X}$	S.D.	
	1. นักเรียนรับรู้สถานการณ์ทางการเมืองที่อัพเดทอยู่ตลอดเวลาเพียงใด	4.22	0.73	มาก
	2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข่าวสารทางการเมืองได้อย่างแม่นย้ำเพียงใด	4.08	0.88	มาก
	3. นักเรียนสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมือง การปกครองจากสื่อออนไลน์รวดเร็วและสะดวกกว่าช่องทางอื่น ๆ เพียงใด	4.32	0.71	มาก
	4. นักเรียนรับรู้ข่าวสารจากสื่อออนไลน์มีให้เลือกหลากหลายเพียงใด	4.33	0.72	มาก
	5. นักเรียนมีวิจารณญาณในความเชื่อถือข่าวสารทางการเมืองที่รับผ่านสื่อออนไลน์เพียงใด	4.29	0.81	มาก
	6. นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มากน้อยเพียงใด	4.31	0.76	มาก
	ภาพรวม	**4.25**	**0.77**	**มาก**

จากตารางที่ 4.2.10 พบว่า โดยภาพรวมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อออนไลน์ อยู่ในระดับมาก** ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ นักเรียนรับรู้ข่าวสารจากสื่อออนไลน์มีให้เลือกหลากหลาย ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.72) นักเรียนสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมือง การปกครองจากสื่อออนไลน์รวดเร็วและสะดวกกว่าช่องทางอื่น ๆ ($\overline{X}$ = 4.32, S.D. =0.71) นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.76) นักเรียนมีวิจารณญาณในความเชื่อถือข่าวสารทางการเมืองที่รับผ่านสื่อออนไลน์ ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.81) นักเรียนรับรู้สถานการณ์ทางการเมืองที่อัพเดทอยู่ตลอดเวลา ($\overline{X}$ = 4.22, S.D. = 0.73) นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข่าวสารทางการเมืองได้อย่างแม่นย้ำ ($\overline{X}$ = 4.08, S.D. = 0.88) ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เรื่อง แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาแล้วบรรยาย (Descriptive) ให้เหตุผลสรุปประเด็นใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสื่อโทรทัศน์ 2) ด้านหนังสือพิมพ์ 3) ด้านสื่อบุคคล และ 4) ด้านสื่อออนไลน์ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญดังนี้

4.3.1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้สัมภาษณ์ 5 ท่าน ดังนี้

1) นายวิสนุ	ปานมาศ	ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา
2) นางดารัณ	ยศจันทรา	ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา
3) นายอภิสิทธิ์	สุขยิ่ง	ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา
4) นายสุพจน์	ชำนาญกิจ	ผู้ดูแลงานสภานักเรียน
5) นางสาวนภัทร	บุญชนะกุล	ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์

4.3.2 ผลการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1) แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านสื่อโทรทัศน์** ควรเป็นอย่างไรบ้าง

ท่านที่ 1 นายวิสนุ ปานมาศ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “แนวทางการพัฒนาของโรงเรียนมีบริการโทรทัศน์ให้นักเรียนได้เข้าถึงสื่อ จัดให้นักเรียนสามารถรับชมการประชุมของสภาผู้แทนและส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง”

ท่านที่ 2 นางดารัณ ยศจันทรา ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “การส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนในการนำสื่อโทรทัศน์ประจำในชั้นเรียนเพื่อนำเสนอให้นักเรียนรับชมในตอนต้นคาบเรียน ก่อนเข้าเรียนประมาณ 5 - 10 นาที แล้วมีการสรุปสิ่งที่ได้รับชมก่อนการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อให้เด็กเกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน”

ท่านที่ 3 นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “นักเรียนของโรงเรียนพนมเบญจาส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่หน้าจอทีวีวันละหลาย ๆ ชั่วโมง

ดังนั้นหากมีข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการเมือง จึงมักที่จะผ่านหูผ่านตานักเรียนให้เห็นได้โดยง่าย ทำให้นักเรียนมองเห็นถึงความเคลื่อนไหวในด้านต่างๆของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางการเมืองอยู่ตลอดเวลา ซึ่งข้าพเจ้าเองเป็นคุณครูที่สอนในรายวิชาสังคมศึกษา มักจะสอนนักเรียนถึงแนวทางการดู/ฟังข่าวจากโทรทัศน์อย่างสม่ำเสมอว่า สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งอาจจะมีมุมมองทางการเมืองที่แตกต่างกันไป บางแห่งก็เป็นการให้ข้อมูลเพียงด้านใดด้านหนึ่งเพื่อสนับสนุนขั้วทางการเมืองของตน หรือโจมตีฝ่ายตรงข้ามเพื่อสร้างให้ประชาชนเกิดความเข้าใจผิด ดังนั้นการติดตามข่าวสารทางการเมือง จากโทรทัศน์จึงควรศึกษาและเชื่อเพียงครึ่งเดียว ส่วนอีกครึ่งหนึ่งควรอยู่ในการไตร่ตรองของนักเรียนเอง รวมถึงในโรงเรียนพนมเบญจาควรมีห้องเรียนนิทรรศการเกี่ยวกับการเมือง เพื่อเป็นช่องทางในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น”

ท่านที่ 4 นายสุพจน์ ชำนาญกิจ ผู้ดูแลงานสภานักเรียน สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ในส่วนของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจาการรับรู้ข่าวสารทางโทรทัศน์ ณ ปัจจุบัน นักเรียนรับรู้น้อยมากเพราะไม่มีแรงจูงใจโดยส่วนใหญ่จะใช้โทรศัพท์มือถือ เพราะเข้าถึงง่ายกว่าและการรับรู้มีความหลากหลาย และสามารถดำเนินการได้สะดวกมากกว่า แม้ตอนที่มีภารกิจก็สามารถรับรู้และเข้าถึงได้”

ท่านที่ 5 นางสาวนภัทร บุญชนะกุล ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “จัดให้มีห้องเรียนการเรียนรู้ Multimedia เพื่อใช้สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องโทรทัศน์ของโรงเรียน ช่วงเวลาก่อนเข้าแถวตอนเช้าและระหว่างรับประทานอาหารกลางวัน บริเวณโรงอาหาร ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถรับรู้และรับฟังผ่านช่องเฉพาะของโรงเรียนได้”

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกออกเป็น 5 ประเภท คือ 1.) การบริการโทรทัศน์ โรงเรียนควรจัดให้มีบริการโทรทัศน์ให้นักเรียนได้เข้าถึงสื่อเพื่อให้นักเรียนสามารถรับชมการประชุมของสภาผู้แทน ข่าวสารทางการเมืองพร้อมทั้งส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 2.) การนำเสนอสื่อโทรทัศน์ในชั้นเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนรับชมข่าวสารทางการเมืองก่อนเข้าเรียนสรุปสิ่งที่ได้รับชมก่อนการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ เน้นวิชาสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม 3.) การวิเคราะห์ข่าวสาร เน้นย้ำให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ สอนให้นักเรียนเข้าใจถึงมุมมองที่หลากหลายของสถานีโทรทัศน์ ให้นักเรียนไตร่ตรองและคิดวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวเอง 4.) การสร้างแรงจูงใจ หาวิธีสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์เปรียบเทียบข้อดีของโทรทัศน์กับสื่ออื่น ๆ เน้นความสะดวกและความหลากหลายของเนื้อหา 5.) ห้องเรียนการเรียนรู้ Multimedia จัดตั้งห้องเรียน Multimedia สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องโทรทัศน์ของโรงเรียน นักเรียนสามารถรับรู้และรับฟังข่าวสารได้สะดวก

2. แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านหนังสือพิมพ์** พบผลดังนี้

ท่านที่ 1 นายวิสนุ ปานมาศ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ให้มีบริการหนังสือพิมพ์กับนักเรียนที่สนใจ เพื่อให้นักเรียรสามารถค้นคว้า รวบรวม ข่าวสารที่มาจากหนังสือพิมพ์ได้โดยสะดวก จะมีการจัดมุมหนังสือพิมพ์ไว้ในห้องสมุดและจัดทำโครงการห้องสมุดเคลื่อนที่ได้อีกด้วย”

ท่านที่ 2 นางดารัณ ยศจันทรา ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ควรมีงบประมาณ เฉพาะในการจัดซื้อจัดทำให้สื่อหนังสือพิมพ์มีครบทุกห้องเรียน”

ท่านที่ 3 นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “จากการสังเกตนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจาตลอดปี 2566 ที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนของโรงเรียนพนมเบญจาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการติดตามข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์ลดน้อยลง โดยส่วนใหญ่มักจะติดตามผ่านทางช่องทางโทรทัศน์และสื่อออนไลน์ แต่ก็ยังมีนักเรียนส่วนน้อยที่ยังคงติดตามข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์ สำหรับแนวทางในการรับรู้ข่าวสารที่ข้าพเจ้าได้แนะนำแก่นักเรียนส่วนน้อยที่ยังคงติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์อยู่ได้แก่ เรื่องการอ่านแค่พาดหัวข่าวจากหน้าปกหนังสือพิมพ์แล้วตัดสินใจ จะส่งผลให้นักเรียนเข้าใจผิดในเนื้อหาข่าวได้ เพราะทุกวันนี้สำนักข่าวมักจะพาดหัวข่าวให้ดูน่าสนใจเอาไว้ก่อน ซึ่งนักเรียนควรที่จะอ่านทั้งพาดหัวข่าวและเนื้อหาด้านในหนังสือพิมพ์ จากนั้นค่อย 'คิด วิเคราะห์ แยกแยะ' เนื้อหาของข่าวต่อไป รวมถึงในห้องสมุดของโรงเรียนพนมเบญจา ควรมีมุมหนังสือพิมพ์ที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการเมืองของไทย เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ที่ถูกต้องและครบถ้วน”

ท่านที่ 4 นายสุพจน์ ชำนาญกิจ ผู้ดูแลงานสภานักเรียน สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “หากกล่าวถึงสื่อหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน เข้าใจได้ว่านักเรียนไม่ค่อยสนใจเลย ตามที่ได้สังเกตดูพฤติกรรมของนักเรียน เพราะส่วนหนึ่งเกิดจากสื่อหนังสือพิมพ์ต้องใช้เวลาในการเข้าถึง การจัดลำดับการรับรู้เรียบเรียงข่าวสารมีความยุ่งยากทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย และปัจจุบันหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะกับสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนไป หาแต่ควรพัฒนาให้มีกิจกรรมหนึ่งห้องเรียนหนึ่งคอลัมหนังสือพิมพ์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจสื่อหนังสือพิมพ์ได้มากขึ้น เพราะเกิดจากการศึกษาค้นคว้าหนังสือพิมพ์แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นแนวคิดของตนเอง”

ท่านที่ 5 นางสาวนภัทร บุญชนะกุล ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของโรงเรียนพนมเบญจาด้านหนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับคุณครูประจำวิชาที่สอนในวิชาการเมือง การปกครอง เพื่อส่งเสริม

ให้นักเรียนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารจากข่าวหนังสือพิมพ์ และจัดให้มีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับคุณครู”

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านหนังสือพิมพ์ 1.) การจัดหาหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนที่สนใจสามารถค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลได้สะดวก จัดมุมหนังสือพิมพ์ไว้ในห้องสมุดและจัดทำโครงการห้องสมุดเคลื่อนที่ 2.) งบประมาณ จัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้อหนังสือพิมพ์ให้ครบทุกห้องเรียน 3.) การส่งเสริมการอ่าน แนะนำให้นักเรียนอ่านทั้งพาดหัวข่าวและเนื้อหาด้านในเน้นย้ำให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ แยกแยะเนื้อหาของข่าว จัดหาหนังสือพิมพ์ที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการเมืองของไทย 4.) กิจกรรม จัดกิจกรรมหนึ่งห้องเรียนหนึ่งคอลัมน์หนังสือพิมพ์ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจสื่อหนังสือพิมพ์ ให้นักเรียนนำความรู้จากหนังสือพิมพ์มาประยุกต์ใช้กับการเรียนและชีวิตประจำวัน 5.) ความร่วมมือ ร่วมมือกับคุณครูประจำวิชาการเมือง การปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับคุณครู แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา ด้านหนังสือพิมพ์ มุ่งเน้นไปที่การจัดหาหนังสือพิมพ์ การส่งเสริมการอ่าน การจัดกิจกรรมและความร่วมมือจากคุณครู โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ถูกต้องและครบถ้วน

3. แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อบุคคล** พบผลดังนี้

ท่านที่ 1 นายวิสนุ ปานมาศ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ควรจัดเวทีให้ผู้นำทางการเมือง/ผู้นำทางการเมืองท้องถิ่น ได้มีโอกาสแสดงออกทางการเมือง และพบปะพูดคุยกับนักเรียนเพื่อนส่งเสริมและตระหนักถึงการเมือง การปกครองของไทยในปัจจุบัน เปิดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อส่งเสริมนักเรียนที่มีความฝันอยากเป็นนักการเมืองในอนาคต”

ท่านที่ 2 นางดารัณ ยศจันทรา ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ควรเน้นไปที่ ครู นักเรียน ตัวแทนผู้ปกครอง ชุมชน ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน”

ท่านที่ 3 นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “สำหรับแนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อบุคคล บุคคลในที่นี่ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างเป็น บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้องและเพื่อนของนักเรียน โดยบุคคลเหล่านี้นักเรียนมักใช้ชีวิตประจำวันอยู่ร่วมด้วยกันมากที่สุด ดังนั้นหากมีข่าวสารทางการเมืองใดจากกลุ่มคนเหล่านี้ ก็จะเข้าถึงนักเรียนได้มากที่สุดเช่นกัน หากบุคคลเหล่านั้นเป็นคนที่นักเรียนให้ความเชื่อถือและสนิทสนม ก็จะทำให้นักเรียนคล้อยตามโดยทันที ข้าพเจ้าจึงเพียงแนะนำแนวทางนักเรียนในการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

จากสื่อบุคคล เพียงแค่ว่า ให้นักเรียนรับฟังข่าวสารและนำกลับมาไตร่ตรองให้อยู่ในรูปแบบแนวคิดที่ตนเองคิดว่าสมควรและเหมาะสม รวมถึงในโรงเรียนพนมเบญจาควรมีกิจกรรม เช่น หนังสั้นหรือสารคดีในรายวิชาต่างๆที่บูรณาการให้นักเรียนได้ร่วมแสดงออกกับคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด ให้เลือกรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่เหมาะสม”

ท่านที่ 4 นายสุพจน์ ชำนาญกิจ ผู้ดูแลงานสภานักเรียน สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ในส่วนของด้านสื่อบุคคลนักเรียนมีโอกาสในการพัฒนาการรับรู้และแลกเปลี่ยนได้ตลอดเวลา เพราะโรงเรียนได้ส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่นักเรียนสามารถรับรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา เช่น ผ่านทางคุณครู กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น การอบรม การปฏิบัติจริง ๆ ภายในและภายนอกอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ”

ท่านที่ 5 นางสาวนภัทร บุญชนะกุล ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “จัดให้มีตัวแทนนักเรียน พูดให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองหรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในตอนเช้าก่อนเข้าแถวเคราพธงชาติ ผ่านกิจกรรมวิทยุเสียงตามสายของโรงเรียน และกิจกรรมหน้าเสาธงในตอนเช้า”

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อบุคคล 1.) เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้จัดเวทีให้นักเรียนได้พบปะพูดคุยกับผู้นำทางการเมืองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางการเมือง ส่งเสริมนักเรียนที่มีความฝันอยากเป็นนักการเมือง 2.) กิจกรรมร่วมกันเน้นกิจกรรมที่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างกลุ่มบุคคล 3.) การคิดวิเคราะห์ แนะนำให้นักเรียนรับฟังข่าวสารอย่างมีวิจารณญาณ ไตร่ตรองและคิดวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบ ไม่คล้อยตามข่าวสารโดยปราศจากการไตร่ตรอง 4.) กิจกรรมบูรณาการ จัดกิจกรรม เช่น หนังสั้น สารคดี ที่ให้นักเรียนได้ร่วมแสดงออกกับครอบครัว ส่งเสริมให้นักเรียนเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา ด้านสื่อบุคคล มุ่งเน้นไปที่การจัดกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ และการเลือกรับข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสม

4. แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อออนไลน์** พบผล ดังนี้

ท่านที่ 1 นายวิสนุ ปานมาศ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “สรุปประเด็นทางการเมืองจากสื่อต่างๆ เพื่อนำมาจัดทำบอร์ดประชาสัมพันธ์และเสียงตามสาย เพจประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นผ่านทางสื่อออนไลน์และยังเป็นการสนับสนุนความคิดเห็น การแสดงออกผ่านทางสื่อออนไลน์”

ท่านที่ 2 นางดารัณ ยศจันทรา ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ควรมีระบบการสร้างเพจ ที่ส่งเสริมความรู้ทางการเมืองทุกระดับ เช่น การเมืองท้องถิ่น การเมืองภูมิภาค และการเมืองระดับประเทศ”

ท่านที่ 3 นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ในปัจจุบันนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจามีการใช้สื่อออนไลน์เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการเกิดสถานการณ์ระบาดไวรัสโควิด 19 ที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียนกับโทรศัพท์มือถือส่งผลให้นักเรียนได้เข้าใกล้สื่อสังคมออนไลน์อยู่ตลอดเวลา และปัจจุบันนักเรียนคนอื่นที่อยู่โรงเรียนในตัวเมืองหรือเมืองหลวงซึ่งอยู่ใกล้กับสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ทางการเมืองมากมายได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสาร เผยแพร่ข้อความ วิดีโอ ภาพ บนเครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งส่งผลต่อนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจาในการเสพข่าวสารเหล่านั้นไปด้วย ซึ่งตัวข้าพเจ้าเอง ไม่ได้อยู่ใกล้ชิดนักเรียนตลอดเวลา เมื่อถึงเวลาจัดการเรียนการสอน ก็มักจะสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้านสื่อออนไลน์ ดังนี้ การแสดงออกทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ นักเรียนไม่สามารถระบุตัวตนได้ ไม่มีผู้รับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากข้อมูลที่เผยแพร่ออกไป อาจมีการใช้ข้อมูลที่เป็นเท็จหรือมีลักษณะจงใจบิดเบือนหรือทำให้นักเรียนเข้าใจผิด ดังนั้นเมื่อเสพสื่อเหล่านั้นแล้ว อย่าด่วนตัดสินใจเชื่อให้นำกลับไตร่ตรองให้ถี่ถ้วนเสียก่อน รวมถึงในโรงเรียนพนมเบญจาควรเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ที่ถูกต้องเหมาะสม”

ท่านที่ 4 นายสุพจน์ ชำนาญกิจ ผู้ดูแลงานสภานักเรียน สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “การพัฒนาทางสื่อออนไลน์ในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ดีที่สุด สำหรับวัยของนักเรียนในการพัฒนา เพราะสื่อออนไลน์ในปัจจุบันสามารถเข้าถึงง่ายและรวดเร็วกว่าในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองนั้นสามารถนำมาคิดทบทวน วิเคราะห์ตัดสินใจในการพัฒนาสร้างองค์ความรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างดียิ่ง”

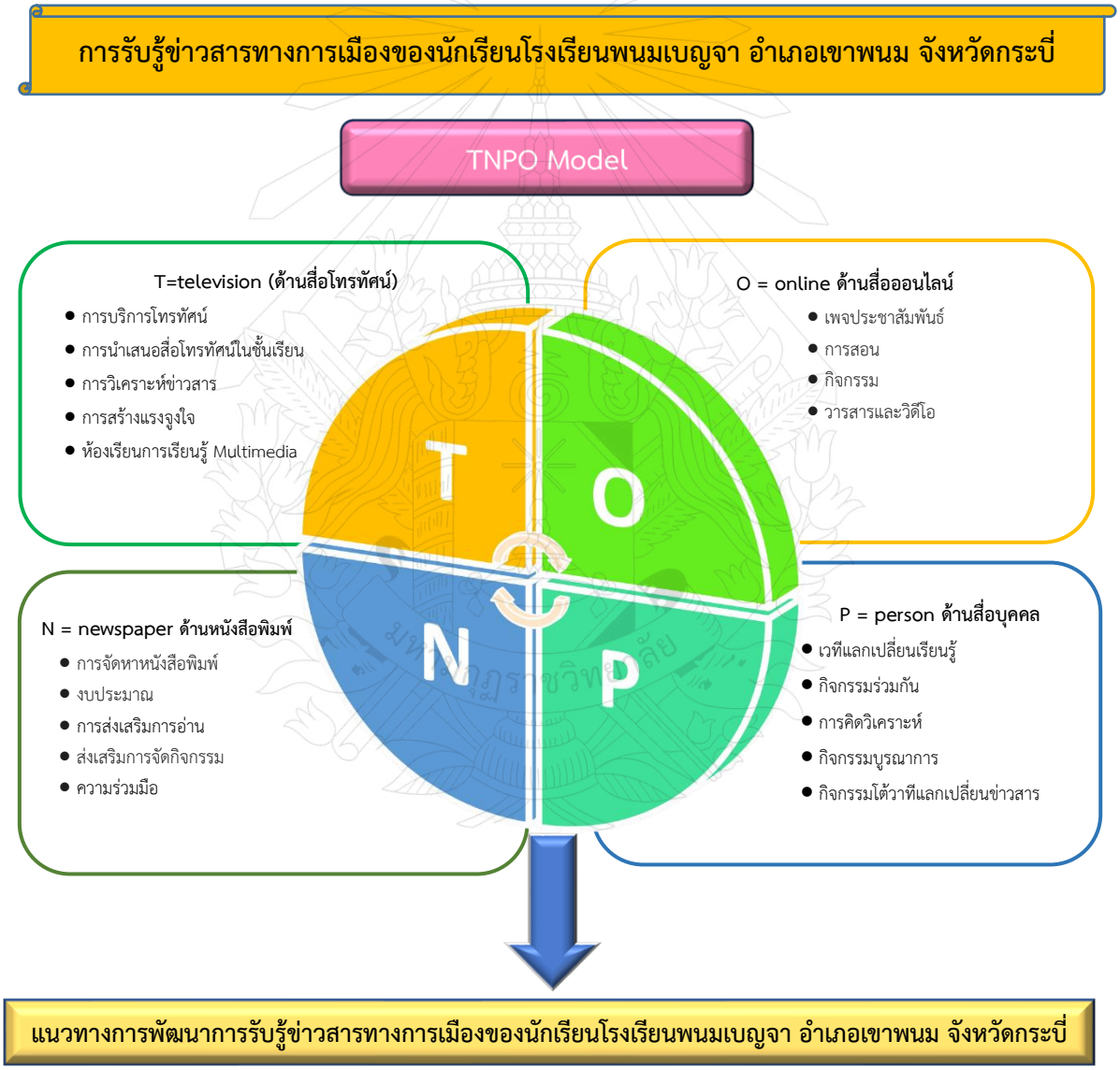
ท่านที่ 5 นางสาวนภัทร บุญชนะกุล ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2567 ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “จัดทำวารสารเผยแพร่และ Short VDO Clip เพื่อเป็นการสรุปข่าวสารทางการเมืองผ่านทางสื่อออนไลน์ เช่น Facebook, Tik Tok และเพจประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน”

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อออนไลน์ 1.) บอร์ดและเพจประชาสัมพันธ์สรุปประเด็นทางการเมืองจากสื่อต่างๆ เพื่อนำมาจัดทำบอร์ดประชาสัมพันธ์ นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางสื่อออนไลน์ จัดทำเพจที่ส่งเสริมความรู้ทางการเมืองทุกระดับ 2.) การสอน สอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อออนไลน์ เน้นย้ำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองข้อมูลก่อนเชื่อ 3.) กิจกรรม เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ จัดกิจกรรมการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง 4.) วารสารและวิดีโอ จัดทำวารสารเผยแพร่และ Short VDO Clip สรุปข่าวสารทางการเมือง เผยแพร่ผ่านทาง Facebook, Tik Tok, Instagram, X และเพจประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง



4.4 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่” โดยได้ตอบวัตถุประสงค์ครบทั้งสองข้อที่มาจาก การวิจัยแบบผสานวิธีดังกล่าวข้างต้น ซึ่งบัดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปวิเคราะห์ และสังเคราะห์ผลการวิจัย ทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็นองค์ความรู้ที่ได้รับจากการสังเคราะห์วิจัย องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยเป็นผลมาจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยสามารถสรุป วิเคราะห์ในรูปแบบแผนภาพและมีคำอธิบายขยายความในรูปแบบ TNPO Model ได้ ดังนี้



จากการวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่” ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้มาจากแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ได้ดังต่อไปนี้

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านหนังสือพิมพ์ ด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อออนไลน์ มาส่งเสริม**แนวทางการพัฒนา**การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างมีวิจารณญาณ,คิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองข้อมูลก่อนเชื่อ, มีภูมิคุ้มกันต่อข่าวสารเท็จและข้อมูลบิดเบือน,เข้าใจและตระหนักถึงประเด็นทางการเมือง,มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์

อย่างไรก็ตาม แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ไม่เพียงแต่โรงเรียนเท่านั้น แต่รวมไปถึงผู้ปกครอง ชุมชน และสื่อมวลชน เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ถูกต้อง ครบถ้วน และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ คือ นักเรียนจะมีทักษะการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างมีวิจารณญาณ สามารถคิดวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีภูมิคุ้มกันต่อข่าวสารเท็จข้อมูลบิดเบือน และสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่” ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ไว้ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด 716 คน โดยใช้วิธีกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ “เครซี่และมอร์แกน” ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ผู้วิจัยกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 250 คน ได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยมีรายชื่อของประชากรทุกคนตามลำดับเป็นระบบ การสุ่มจะแบ่งออกเป็นช่วงที่เท่า ๆ กัน โดยใช่ช่วงจากสัดส่วนของขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากร การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ โอกาสถูกเลือกไม่เป็นอิสระจากกันเพราะเมื่อตัวแรกถูกสุ่มแล้ว ตัวอย่างประชากรกลุ่มอื่นจะถูกกำหนดให้เลือกตามมาโดยอัตโนมัติ โดยไม่มีการสุ่ม (สุจินต์ ธรรมชาติ, 2548, หน้า 224) ของผู้วิจัยใช้การแจกแบบสอบถามตามลำดับเลขที่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างโดยทำการศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิ คือ หนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต่าง ๆ มากำหนดเป็นข้อคำถาม ได้แก่

1) แบบสอบถามแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา แผนการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close Ended) คำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) จำนวน 24 ข้อ ประกอบด้วย 1) ด้านสื่อโทรทัศน์ 2) ด้านหนังสือพิมพ์ 3) ด้านสื่อบุคคล และ 4) ด้านสื่อออนไลน์

2) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสอบถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) โดยผู้วิจัยใช้วิธีการแบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาได้จำนวน 5 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ลักษณะ คือ 1) รวบรวมข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามจำนวน 250 ชุด/คน กระจายไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนพนมเบญจา 2) รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา, คุณครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา, คุณครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา, คุณครูผู้ดูแลงานสภานักเรียน, และคุณครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ รวมจำนวน 5 ท่าน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 ลักษณะ คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 2) แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา, คุณครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา, คุณครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษา, คุณครูผู้ดูแลงานสภานักเรียน, และคุณครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์ จำนวน 5 ท่าน ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยเชิงปริมาณตามข้อค้นพบได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่” พอสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1) จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเพศชาย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ

2) จำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 43.60 รองลงมาได้แก่อายุ 18 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 อายุ 16 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 และอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

3) จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.60 รองลงมาได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 29.60 ตามลำดับ

4) จำแนกตามแผนการเรียน พบว่า ส่วนใหญ่มีแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 รองลงมาได้แก่ แผนการเรียนคณิตศาสตร์ - อังกฤษ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 แผนการเรียนภาษาไทย - สังคม จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – จีน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 และแผนการเรียนห้องเรียนพิเศษ คณิตศาสตร์ – วิทยาศาสตร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

5) จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาได้แก่ รับจ้างทั่วไป จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 และพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ ระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ดังนี้

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยภาพรวมทุกด้านของระดับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านสื่อออนไลน์ รองลงมาได้แก่ ด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยระดับทางการรับรู้ข่าวสาร **ด้านสื่อโทรทัศน์** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวัน รองลงมา ได้แก่ นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสนทนาเกี่ยวกับการเมือง นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันวิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไป นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการถ่ายทอดการประชุมสภาหรืออภิปรายทางการเมือง นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสรุปข่าวประจำสัปดาห์ และนักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์ ตามลำดับ

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยระดับทางการรับรู้ข่าวสาร **ด้านหนังสือพิมพ์** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องราวทางการเมืองที่รับรู้ได้ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนรับรู้จากบทความที่วิจารณ์หรือวิเคราะห์การเมือง นักเรียนเลือกรับข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพราะสรุปและเข้าใจง่าย นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์ นักเรียนรับรู้จากคอลัมน์เกี่ยวกับการเมืองจากหนังสือพิมพ์ และนักเรียนรับรู้จากการ์ตูนการเมืองจากหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยระดับทางการรับรู้ข่าวสาร **ด้านสื่อบุคคล** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ นักเรียนมีการรับแจ้งข่าวสารทางการเมืองจากคุณครู/ผู้ปกครอง รองลงมา ได้แก่ นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมต่าง ๆ นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับการเมือง นักเรียนมีการพูดคุยสนทนา วิพากษ์ วิจารณ์พรรคการเมืองหรือนักการเมือง นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อบุคคล และนักเรียนมีการจัดปราศรัยพูดคุยประเด็นการเมืองการปกครองในห้องเรียน ตามลำดับ

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยระดับทางการรับรู้ข่าวสาร **ด้านสื่อออนไลน์** โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนรับรู้ข่าวสารจากสื่อออนไลน์มีให้เลือกหลากหลาย รองลงมา ได้แก่ นักเรียนสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมือง การปกครองจากสื่อออนไลน์รวดเร็วและสะดวกกว่าช่องทางอื่น ๆ นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ นักเรียนมีวิจารณญาณในความเชื่อถือข่าวสารทางการเมืองที่รับผ่านสื่อออนไลน์ นักเรียนรับรู้สถานการณ์ทางการเมืองที่อัพเดทอยู่ตลอดเวลา และนักเรียนสามารถวิเคราะห์ข่าวสารทางการเมืองได้อย่างแม่นยำ ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อโทรทัศน์** พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อโทรทัศน์ จำแนกออกเป็น 5 ประเภท คือ 1.) การบริการโทรทัศน์ โรงเรียนควรจัดให้มีบริการโทรทัศน์ให้นักเรียนได้เข้าถึงสื่อเพื่อให้นักเรียนสามารถรับชมการประชุมของสภาผู้แทน ข่าวสารทางการเมืองพร้อมทั้งส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 2.) การนำเสนอสื่อโทรทัศน์ในชั้นเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนรับชมข่าวสารทางการเมืองก่อนเข้าเรียนสรุปสิ่งที่ได้รับชมก่อนการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ เน้นวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม 3.) การวิเคราะห์ข่าวสาร เน้นย้ำให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ สอนให้

นักเรียนเข้าใจถึงมุมมองที่หลากหลายของสถานีโทรทัศน์ ให้นักเรียนไตร่ตรองและคิดวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวเอง 4.) การสร้างแรงจูงใจ หาวิธีสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากติดตามข่าวสารทางโทรทัศน์ เปรียบเทียบข้อดีของโทรทัศน์กับสื่ออื่น ๆ เน้นความสะดวกและความหลากหลายของเนื้อหา 5.) ห้องเรียนการเรียนรู้ Multimedia จัดตั้งห้องเรียน Multimedia สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องโทรทัศน์ของโรงเรียน นักเรียนสามารถรับรู้และรับฟังข่าวสารได้สะดวก

แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านหนังสือพิมพ์** พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านหนังสือพิมพ์ 1.) การจัดหาหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนที่สนใจสามารถค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลได้สะดวก จัดมุมหนังสือพิมพ์ไว้ในห้องสมุดและจัดทำโครงการห้องสมุดเคลื่อนที่ 2.) งบประมาณ จัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้อหนังสือพิมพ์ให้ครบทุกห้องเรียน 3.) การส่งเสริมการอ่าน แนะนำให้นักเรียนอ่านทั้งพาดหัวข่าวและเนื้อหาด้านในเน้นย้ำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ แยกแยะ เนื้อหาของข่าว จัดหาหนังสือพิมพ์ที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการเมืองของไทย 4.) กิจกรรม จัดกิจกรรมหนึ่งห้องเรียนหนึ่งคอลัมน์หนังสือพิมพ์ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนนำความรู้จากหนังสือพิมพ์มาประยุกต์ใช้กับการเรียนและชีวิตประจำวัน 5.) ความร่วมมือ ร่วมมือกับคุณครูประจำวิชาการเมือง การปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับคุณครู แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา ด้านหนังสือพิมพ์ มุ่งเน้นไปที่การจัดหาหนังสือพิมพ์ การส่งเสริมการอ่าน การจัดกิจกรรม และความร่วมมือจากคุณครู โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ถูกต้องและครบถ้วน

แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อบุคคล** พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อบุคคล 1.) เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้จัดเวทีให้นักเรียนได้พบปะพูดคุยกับผู้นำทางการเมืองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางการเมือง ส่งเสริมนักเรียนที่มีความฝันอยากเป็นนักการเมือง 2.) กิจกรรมร่วมกันเน้นกิจกรรมที่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างกลุ่มบุคคล 3.) การคิดวิเคราะห์ แนะนำให้นักเรียนรับฟังข่าวสารอย่างมีวิจารณญาณ ไตร่ตรองและคิดวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบ ไม่คล้อยตามข่าวสารโดยปราศจากการไตร่ตรอง 4.) กิจกรรมบูรณาการ จัดกิจกรรม เช่น หนังสั้น สารคดี ที่ให้นักเรียนได้ร่วมแสดงออกกับครอบครัว ส่งเสริมให้นักเรียนเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา ด้านสื่อบุคคล มุ่งเน้นไปที่การจัดกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ และการเลือกรับข้อมูลข่าวสารอย่างเหมาะสม

แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ **ด้านสื่อออนไลน์** พบว่า การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อออนไลน์ 1.) บอร์ดและเพจประชาสัมพันธ์สรุปประเด็นทางการเมืองจากสื่อต่างๆ เพื่อนำมาจัดทำบอร์ดประชาสัมพันธ์ นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางสื่อออนไลน์ จัดทำเพจที่ส่งเสริมความรู้ทางการเมืองทุกระดับ 2.) การสอน สอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านสื่อออนไลน์ เน้นย้ำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ไตร่ตรองข้อมูลก่อนเชื่อ 3.) กิจกรรม เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ จัดกิจกรรมการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง 4.) วารสารและวิดีโอ จัดทำวารสารเผยแพร่และ Short VDO Clip สรุปข่าวสารทางการเมือง เผยแพร่ผ่านทาง Facebook, Tik Tok และเพจประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โรงเรียนควรจัดให้มีการบริการโทรทัศน์ให้นักเรียนรับชมการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และข่าวสารทางการเมือง ส่งเสริมให้นักเรียนรับชมข่าวสารก่อนเข้าเรียน และนำมาสรุปในวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เน้นย้ำให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ และเข้าใจมุมมองที่หลากหลายจากสถานีโทรทัศน์ หาวิธีสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนติดตามข่าวสาร เปรียบเทียบข้อดีของโทรทัศน์กับสื่ออื่น จัดตั้งห้องเรียน Multimedia เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องโทรทัศน์ของโรงเรียน จัดหาหนังสือพิมพ์ให้นักเรียนค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล จัดมุมหนังสือพิมพ์ในห้องสมุด และโครงการห้องสมุดเคลื่อนที่ จัดสรรงบประมาณสำหรับจัดซื้อหนังสือพิมพ์ให้ครบทุกห้องเรียน แนะนำให้นักเรียนอ่านทั้งพาดหัวและเนื้อหา วิเคราะห์ แยกแยะ เนื้อหาของข่าว และเลือกหนังสือพิมพ์ที่น่าเชื่อถือ จัดกิจกรรมหนึ่งห้องเรียนหนึ่งคอลัมน์หนังสือพิมพ์ และนำความรู้จากหนังสือพิมพ์มาประยุกต์ใช้กับการเรียน ร่วมมือกับคุณครูวิชาการเมือง การปกครอง จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับคุณครู จัดเวทีให้นักเรียนได้พบปะพูดคุยกับผู้นำทางการเมือง และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกทางการเมือง เน้นกิจกรรมที่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ได้ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจ แนะนำให้นักเรียนรับฟังข่าวสารอย่างมีวิจารณญาณ ไตร่ตรองและคิดวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบ จัดกิจกรรมบูรณาการ เช่น หนังสั้น สารคดี ส่งเสริมให้นักเรียนเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม สรุปประเด็นทางการเมืองจากสื่อต่างๆ จัดทำบอร์ดประชาสัมพันธ์ และเพจที่ส่งเสริมความรู้ทางการเมือง สอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เน้นย้ำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองข้อมูลก่อนเชื่อ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ จัดกิจกรรมการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง จัดทำวารสารเผยแพร่ และ Short VDO Clip

สรุปข่าวสารทางการเมือง เผยแพร่ผ่าน Facebook, Tik Tok และเพจประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่” ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากการวิจัยมาอภิปรายเชื่อมโยงทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

5.2.1 การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมระดับการรับรู้ข่าวสาร อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านสื่อออนไลน์ รองลงมา ได้แก่ ด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากในปัจจุบันนักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ได้อย่างสะดวก มีเนื้อหาที่น่าสนใจ การมีส่วนร่วมในสื่อออนไลน์ อิทธิพลของบุคคลใกล้ชิด แหล่งข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย นโยบายและกิจกรรมของโรงเรียน ความสนใจในเรื่องการเมือง ทักษะการใช้เทคโนโลยี และความตระหนักถึงความสำคัญของการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ**จำนงค์ นามมา, พระครูวินัยธรวรชัด ปยุตฺโต,พระมหาวิรุธ วิโรจโน, พระครูสังฆรักษ์ทวี อภโย และชนาธิป ศรีโท** (2565, หน้า 1191-1204) ได้ศึกษาเรื่อง “การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ตามหลักโยนิโสมนสิการ” ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเปิดรับสื่อ รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวิเคราะห์สื่อและด้านการประเมินสื่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ**อรรถพร ปานกลัด** (2563, หน้า 115-125) ได้วิจัยเรื่อง “ปริมาณการใช้เฟซบุ๊ก พฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กและการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมืองของคนไทย” ผลการวิจัยพบว่า การใช้เฟซบุ๊กเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมือง กล่าวคือ บุคคลที่ใช้เฟซบุ๊กเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในปริมาณมาก จะมีการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กในปริมาณน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ที่แสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กจะมีการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมืองมากกว่าผู้ที่เปิดรับข่าวการเมืองแต่ไม่แสดงความคิดเห็น ซึ่งแรงจูงใจทางการเมือง ผลกระทบต่อการแสดงจุดยืนทางการเมือง การโต้แย้งทางการเมือง เสียงส่วนใหญ่ทางการเมือง และความเชื่อมโยงของการรับรู้ความสามารถภายในตนเองมีผลต่อการตัดสินใจแสดงความคิดเห็นหรือไม่แสดงความคิดเห็นต่อข่าวการเมืองในเฟซบุ๊กสอดคล้องกับงานวิจัยของ**ตรัยรัตน์ ปลื้มปิติชัยกุล** (2565, หน้า

132-146) ได้วิจัยเรื่อง “การเปิดรับสื่อและการรับรู้ข่าวสารในสื่อออนไลน์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น” ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ทั้งในด้านการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร และระยะเวลาในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารอยู่ในเกณฑ์ดีสอดคล้องกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยเฉพาะด้านนโยบาย ด้านกิจกรรม และด้านโครงการค่าเฉลี่ยยังถือว่ามีการรับรู้มาก ทั้งนี้จากการศึกษาจะเห็นว่าสื่อออนไลน์มีพลังอำนาจในการก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการตื่นรู้ ในเชิงข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ตลอดจนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะพบว่านักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรีให้ความสำคัญต่อข่าวสารในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ให้น้ำหนักน้อย และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจะพบว่าการรับรู้เนื้อหาข่าวสารทางการเมืองด้านโครงการ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อออนไลน์ในด้านการค้นหาข้อมูลข่าวสาร และการเปิดรับสื่อด้านเวลาการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจะร่วมกันส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

5.2.2 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านหนังสือพิมพ์ ด้านสื่อบุคคล ด้านสื่อออนไลน์ พบว่าทั้ง 4 ด้าน เน้นการพัฒนาให้นักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณ หาวิธีสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนติดตามข่าวสาร เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียกับสื่ออื่น มีการกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักเรียนกับคุณครู จัดเวทีให้นักเรียนได้พบปะพูดคุยกับผู้นำทางการเมือง เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกทางการเมือง สรุปประเด็นทางการเมืองจากสื่อต่างๆ ส่งเสริมความรู้ทางการเมืองสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เน้นย้ำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองข้อมูลก่อนเชื่อซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ**มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา, ธัชชนันท์ อิศรเดช และยุทธนา ประณีต** (2566, หน้า 74-97) ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยองค์กรทางการเมืองต้องให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการไปออกเสียงเลือกตั้งสื่อต้องทำความเข้าใจในทางที่ถูกและเป็นกลาง องค์กรทางการเมืองต้องนำเสนอข่าวการเลือกตั้งที่สร้างสรรค์เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และต้องหมั่นติดตามข้อมูลข่าวสารให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง ดังนั้นแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารนั้นควรมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกรับข้อมูลข่าวสาร จัดกิจกรรมการอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นทางการเมือง จัดทำวารสารเผยแพร่ และ Short VDO Clip สรุปข่าวสารทางการเมือง เผยแพร่ผ่าน Facebook, Tik Tok และเพจประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนใช้สื่อออนไลน์อย่างสร้างสรรค์ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เพราะเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายและสามารถทำให้รับรู้ข่าวได้อย่างรวดเร็ว จากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ**มัลลิกา บุญมีตระกูล มหาสุข** (2565, หน้า 63-81) ผลการวิจัยพบว่า ปรากฏการณ์หลอมรวมสื่อสังคม

ออนไลน์เป็นนวัตกรรมสื่อใหม่ที่ขับเคลื่อนมวลชนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพเอื้อต่อ “ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมใหม่” ผลักดันขอบเขตของ “พื้นที่สาธารณะ” ทั้งมิติกายภาพและออนไลน์ ช่วยให้การผลิตชุดข้อมูลซ้ำเป็นไปได้สะดวกและรวดเร็ว โดยไม่ผูกติดกับสถานที่หรือเวลา ปัจจัยความสำเร็จของการสื่อสารทางการเมืองภายใต้บริบทสังคมไทยประกอบด้วย “ผู้ส่งสาร” ที่มีทักษะการพูดดี เข้าใจกลยุทธ์การตลาดและทักษะดิจิทัล “สาร” ที่ตรงกับพฤติกรรมและรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย “ช่องทางการสื่อสาร” แบบหลอมรวม ระหว่างสื่อใหม่กับสื่อเก่าโดยใช้นวัตกรรมช่วย และ “ผู้รับสาร” ที่พร้อมสนองตอบอย่างรวดเร็วและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ**พัชรภรณ์ เมธาจีรเวช** (2564, หน้า 4) พบว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจออกมาเลือกตั้งด้านการเปิดรับข่าวสาร การเลือกให้ความสนใจการเลือกรับรู้และตีความหมาย ซึ่งการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในแต่ละด้านเป็นแรงขับเคลื่อนที่ส่งผลให้ประชาชนตัดสินใจออกมาเลือกตั้ง โดยด้านการเลือกเปิดรับข่าวสารส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อโซเชียลมีเดียมากที่สุด เพราะเป็นแหล่งข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและได้รับข้อมูลเร็วที่สุดและยังสอดดคล้องกับงานวิจัยของ**ปฏิพัทธ์ เพชรศร,ไชยวัฒน์ เผือกคง** (2565, หน้า 171-185) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของผู้บริโภคสื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มี 4 แนวทางพัฒนา ดังนี้ 1) พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2) พฤติกรรมการรับรู้ และประโยชน์จากข่าวสารการเมือง 3) พฤติกรรมการวิเคราะห์ และประเมินข่าวสารจากสื่อสังคมออนไลน์ 4) ทัศนคติต่อการรับรู้ข่าวสารการเมืองจากสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งแนวทางพัฒนาทั้ง 4 จะทำงานร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในรูปแบบ SRAA MODEL มาปรับใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองให้กับนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

1.1 ด้านสื่อโทรทัศน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา ควรมีนโยบายจัดทำรายการโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์สำหรับการเรียนรู้และพัฒนาตัวบุคคลของนักเรียน โดยเน้นให้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเสริมสร้างทักษะทางการแก้ไขปัญหาและคิดวิเคราะห์ สร้างช่องทางสื่อสารที่เป็นรูปธรรมกับนักเรียนผ่านสื่อโทรทัศน์เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและได้รับข้อมูลอย่างทันท่วงที

1.2 ด้านหนังสือพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา จัดให้มีการจัดทำหนังสือพิมพ์ภายในโรงเรียนที่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนและบุคลากร สร้างพื้นที่ให้นักเรียนและบุคลากรแบ่งปันความคิดเห็น ประสบการณ์ และความสำเร็จผ่านหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน

1.3 ด้านสื่อบุคคล สร้างการสนับสนุนที่เข้มแข็งในการสร้างบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียนและบุคลากรผ่านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในชุมชนโรงเรียน สร้างโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับสื่อบุคคล เช่น การแสดง การประชาสัมพันธ์

1.4 ด้านสื่อออนไลน์ สร้างแพลตฟอร์มการสื่อสารออนไลน์ที่ปลอดภัยและเพื่อสร้างการสื่อสารระหว่างนักเรียนและบุคลากร โดยให้เน้นการสร้างพื้นที่ที่เป็นประโยชน์สำหรับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สร้างสถานที่สำหรับการเรียนรู้ออนไลน์ที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความรู้ของนักเรียนในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ยังมีประเด็นที่น่าศึกษาอีกหลายประเด็น และงานวิจัยนี้ไม่อาจนำมาศึกษาได้ทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป เช่น

1. ควรศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ อีกเพื่อจะทำให้ทราบถึงตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน

2. ควรมีการเปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนระหว่างเขตพื้นที่ในจังหวัดเดียวกันหรือพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเมืองในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

1) หนังสือทั่วไป

ใจชนก ภาคอัต. (2555). การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพสถาบันสู่ความเป็นเลิศ ตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์.

ดารา ทีปะปาล. (2542). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

ฝ่ายงานวิชาการ. (2565). คู่มือนักเรียน-ผู้ปกครอง โรงเรียนพนมเบญจา.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2546). ข่าวสารการเมืองของคนไทย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

วิเชียร วิทยอุดม. (2547). พฤติกรรมองค์การ.กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

สุจินต์ ธรรมชาติ. (2549). การวิจัยภาคปฏิบัติวิธีลัด. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ส่งศรี ชมภูวงศ์.(2547).การวิจัย.นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

2) สารนิพนธ์/สารนิพนธ์ และรายงานวิจัย

กมลวัฒน์ ยะลาวรรณ. (2547). การรับรู้กฎระเบียบของพนักงานท่าเรือแหลมฉบัง. สารนิพนธ์ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ).ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

กานต์นรี สุทธิ. (2564). การรับรู้และความสนใจของเยาวชนในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์.สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการท่องเที่ยว คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

เกศสุดา วุฒิ. (2553). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่เทศบาลนครเชียงราย. สารนิพนธ์ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จักรกฤษ เดชพร.(2563). การรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในมุมมองของผู้บริโภค กรณีศึกษา บริษัท อำพลฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด.บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชิดชนก เชื้อแก้ว. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในช่วงการเมืองสองขั้วของประชาชนในเขตอำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ปริญญารัฐประศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ณโรจ ศรีวชิรวัฒน์.(2565). การรับรู้และทัศนคติของผู้ที่ปฏิบัติงานบนเรือหลวงต่อภารกิจรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลและกรณีศึกษาการลักลอบบนสินค้าผิดกฎหมายในทะเลและการทำประมงผิดกฎหมาย.ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ดวงกมล ศรีพุ่ม.(2563).การรับรู้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ซูซูกิมอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด: กรณีศึกษาประชาชนในพื้นที่ตำบลตาสิทธิ์ อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง.วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ตรัยรัตน์ ปลื้มปิติชัยกุล.(2565).การเปิดรับสื่อและการรับรู้ข่าวสารในสื่อออนไลน์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น.มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

นพวรรณ กาญจนะวรรณ. (2540). การศึกษารูปแบบการบังคับบัญชาตามการรับรู้และความต้องการของผู้บังคับบัญชา : ศึกษาเฉพาะกรณีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปะศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พัชรียา สุตา. (2555). การรับรู้และทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อการซื้อสินค้าผ่าน QR code ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ภารดี เทพคายน.(2564). การศึกษาระดับการรับรู้และความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุนสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงานสำนักงานอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มาลินี มาลีคล้าย. (2554). การรับรู้การสื่อสารการตลาดของผู้บริโภคที่มีต่อภาพลักษณ์ตราสินค้าอิชิตันในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ยุพดี วิภัติภูมิประเทศ. (2558). การสื่อสารทางการเมืองของพลตรีจำลอง ศรีเมือง ศึกษาในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2523-2553. สารนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก.

วรพจน์ ศริรัตน์. (2562). ความน่าเชื่อถือของตราสินค้าและการรับรู้เอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายผลิตภัณฑ์กล้อง Leica ในเขตกรุงเทพมหานครบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

วริศรียา บุญสม, อรวรรณ คำเสน และวีระพงษ์ ธนะวิชัย. (2556). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดกาญจนบุรี : ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ.2556. สารนิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต การสื่อสารทางการเมือง. มหาวิทยาลัยเกริก.

สะถิระ เผือกประพันธุ์. (2554). การสื่อสารทางการเมืองของนายอุทัย พิมพ์ใจชน: ศึกษาในห้วงระหว่างปี พ.ศ. 2512-2549. สารนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกริก.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สิทธิพงษ์ เกตุประยูร.(2559). กลยุทธ์การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา. ศึกษากรณีการเลือกตั้ง ปี พ.ศ.2556.

อรรถพร ปานกลัด.(2563).ปริมาณการใช้เฟซบุ๊ก พฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านเฟซบุ๊กและการรับรู้ประสิทธิภาพทางการเมืองของคนไทย.หลักสูตรปริญญานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต.คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรชัย ทองทวี. (2550). การรับรู้ในการรับการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี.ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถาบันพระปกเกล้า.(2550). สำนักวิจัยและพัฒนา. รายงานผลการสัมมนาเรื่อง การเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า, 2551.หน้า.472

3) บทความ/วารสารวิชาการ

กฤติยา รุจิโชค. (2564). การสื่อสารทางการเมืองเพื่อรักษาภาพลักษณ์รัฐบาลในสื่อยุคดิจิทัล. วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์, 6(1), 25-34.

จำนงค์ นามมา, พระครูวินัยธรวร ชัดปยุตโต, พระมหาวิรุธ วิโรจโน, พระครูสังฆรักษ์ ทวี อภโย และ ชนาธิป ศรีโท. (2565). การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน ตามหลักโยนิโสมนสิการ. *วารสาร มจร อุบล ปริทรรศน์*, *7*(2), 1191-1204.

ณัฐภน ลิมปิเจริญ.(2567).การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามการรับรู้ของประชาชน.วารสาร สห วิทยาการ นวัตกรรม ปริทรรศน์. 2024, 7.2 54-69.

ธีระพงษ์ คงมณี,วัลลภ พิริยวรรธนะ. (2565). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองต่อการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของประชากรภายในกรมยุทธโยธาทหารบก. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*. *8*(2). 307-318.

ปฏิพัทธ์ เพชรศร,ไชยวัฒน์ เผือกคง. (2565). พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของผู้บริโภคสื่อสังคมออนไลน์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. *MCU Haripunchai Review*, *6*(2). 171-185.

พระครูวินัยธร อธิษฐ์สุวฑโฒ (สุขพานิช), สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร, และกันตภณ หนูทองแก้ว. (2023). การสื่อสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพของนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัด เพชรบุรี. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*, *6*(2), 243-262.

บรรณานุกรม (ต่อ)

พิพัฒน์ จั่นมา,รวีวรรณ กลิ่นหอม และ ธัญธรณ์ อมรกิจภิญโญ. (2566). สภาพแวดล้อมทางการเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช บางเขน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2. *Journal of Modern Learning Development*, *8*(8), 184-206.

พีระพงศ์ สุจริตพันธ์ และพีรดาว หมัดอ่าดัม. (2021). การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. *วารสารการพัฒนาชุมชน และคุณภาพชีวิต*, *9*(1). 123-133.

พัชรภรณ์ เมธาจีรเวช. (2564). การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาเลือกตั้งของผู้มีสิทธิในเขตกรุงเทพมหานคร.

ภาวัช รุจาฉันท์. (2023). การสื่อสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเทศบาล ตำบลบางสีทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. *วารสารรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, *6*(1). 85-95.

มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา, ธัชชนันท์ อิศรเดช และยุทธนา ประณีต. (2023). การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. วารสาร สหวิทยาการ นวัตกรรม ปริทรรศน์. 6(1). R74-R97.

มัลลิกา บุญมีตระกูล มหาสุข. (2022). การ สื่อสารทางการเมืองไทยผ่านสื่อสังคมออนไลน์. *วารสารปรัชญา ปริทรรศน์. 27*(2). 63-81.

วรัญญู, ดอน เหนือ, ทอง รวี, ศิลา น้อย, ปรเมศวร์, & จรัส เมธา กุล. (2020). การรับรู้สื่อ ประชาสัมพันธ์ของบุคลากรคณะบริหารธุรกิจ และการบัญชีมหาวิทยาลัย ขอนแก่น.

เสริมศิริ นิลดำ, กรกนก นิลดำ, กิติวัฒน์ มีแก้ว, กฤษฎายอด เมฆาวงศ์ และพงศธร ใจมูลมั่ง. (2566). การเปิดรับข่าวสารทางสื่อสังคมออนไลน์ที่เกี่ยวกับนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ประสบการณ์ทางการเมือง ทัศนคติต่อการเมืองและความตื่นตัวทางการเมืองของกลุ่ม Gen Z จังหวัดเชียงราย. *วารสารสหวิทยาการ เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์*, *13*(1).

อนุสรณ์ ศิริชาติ. 2558. การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและทัศนคติของผู้บริโภคที่มีความเป็นกลางของหนังสือพิมพ์อนไลน์. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

4) เว็บไซต์

โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่. (2566). ข้อมูลบริบทพื้นที่โรงเรียนพนมเบญจา. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2566. จาก https://www.pbj.ac.th

บรรณานุกรม (ต่อ)

คมกริช รุมดอน. 2565. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกการยืมทรัพยากรสารสนเทศของผู้ใช้บริการ: กรณีศึกษาหอสมุดจอห์น เอฟ เคนเนดี้ สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. หน้า 1-11.สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2566. ใน: ฐานข้อมูล Pulinet2022. [Online]. Available: http://pulinet2022.pulinet.org/submission/uploads_file_completely/2021-12-15/pulinet496-IM.pdf.

2. ภาษาอังกฤษ

Schramm, Wilbur., and Donald, Roberts F. (1971). **The Process and Effect of Mass Communication.** Urbana: University of Illinois Press.

Schramm and et.al. (2005). **Mangement**.8 th ed. New York: John Wiley and Sons.



บุคลานุกรม

บุคลานุกรม

นายวิสนุ ปานมาศ, ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่, สัมภาษณ์วันที่ 22 มีนาคม 2567.

นางดารัณ ยศจันทรา, ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, สัมภาษณ์วันที่ 22 มีนาคม 2567.

นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง, ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, สัมภาษณ์วันที่ 21 มีนาคม 2567.

นายสุพจน์ ชำนาญกิจ, ผู้ดูแลงานสภานักเรียน , สัมภาษณ์วันที่ 22 มีนาคม 2567.

นางสาวนภัทร บุญชนะกุล, ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์, สัมภาษณ์วันที่ 20 มีนาคม 2567.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1) นายวิสนุ ปานมาศ

วุฒิการศึกษา : ปริญญาโท หลักสูตรการบริหาร (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่งปัจจุบัน : ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา

2) รองศาสตราจารย์ ดร.กัณตภณ หนูทองแก้ว

วุฒิการศึกษา : Ph.D. (Sociology)
: Ph.D. (Political Science)
: M.A. (Linguistics)
: M.A. (Political Science)
: M.A. (Sociology)
: พธ.บ. (สังคมวิทยา)

ตำแหน่งปัจจุบัน : ประธานหลักสูตรสังคมวิทยาแนวพุทธ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

3) ดร.สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา

วุฒิการศึกษา : Ph.D.(Political Communication)

ตำแหน่งปัจจุบัน : กรรมการและอาจารย์ประจำ หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
๑๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๑

๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร นายวิสนุ บำนมาศ

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๑ **วันที่** ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร รศ.ดร.กันตภณ หนูทองแก้ว

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

- ยินดีให้ความอนุเคราะห์
- ตรวจสอบแล้ว
ตามเสนอ

17 มี.ค. 67

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๙

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๑ **วันที่** ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เจริญพร ดร.สิทธิพงษ์ สิทธิภัทรประภา

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)” โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้จึงเจริญพรเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างของเครื่องมือที่นักศึกษาสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป รายละเอียดดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ยินดีรับใช้ด้วยความยินดี

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

17-3-67

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗ จังหวัดกระบี่
เลขที่รับ ๒๐๘ เวลา ๑๔.๐๐ น.
วันที่ ๒๒ เดือน มี.ค. พ.ศ. ๒๕๖๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
๑๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๔๒

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out)

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๗

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการทำสารนิพนธ์เรื่องนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย (สำหรับ Try out) ในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้ประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป ทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดีจากท่าน จึงขออนุโมทนาขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษาฯ
เพื่อโปรดทราบเห็นควรมอบ
☐ บริหารทั่วไป .....
☐ บริหารงานบุคคลและบุคลากร .....
☑ บริหารงานวิชาการ .....
☐ บริหารงานกิจกรรมนักเรียน .....

๒๒ มี.ค. ๒๕๖๗

มหาวิ
วิทยา
๑๒๘ หมู่ ๘ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

โรงเรียนพนมเบญจา
รับที่ ๗๑๖
วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗
เวลา ๑๔:๑๗:๐๖

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๑๖

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ของท่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาต่อไป

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เสนอเพื่อทราบและพิจารณา

นางอมรรัตน์ คงดี
๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

- ทราบ

(นายวิสนุ ปานมาส)
ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา
๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
๑๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๒

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เจริญพร นายวิสนุ ปานมาศ

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

๒๒ มี.ค. ๒๕๖๗

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
๑๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร.๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๒

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เจริญพร นางดารัณ ยศจันทรา

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
๑๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๒

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เจริญพร นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

- ทราบ
- ยินดี ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

๒๑ ส.ค. ๒๕๖๗

(นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง)
ครูผู้ช่วย
โรงเรียนพนมเบญจา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
๑๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๒๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๒

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร นายสุพจน์ ชำนาญกิจ

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

— ทราบ.
— ยินดีให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลสัมภาษณ์.
22 มี.ค. 2567
(พระสุพจน์ ชำนาญกิจ)
ครู ชำนาญพิเศษ
โรงเรียน พนมเบญจา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช
๑๒๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘-๙ www.ssc.mbu.ac.th

ที่ อว ๗๙๑๖(๒)/ว ๐๐๐๒

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
เจริญพร นางสาวนภัทร บุญชนะกุล

ด้วย นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช กำลังดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ (THE POLITICAL AWARENESS OF STUDENTS IN PHANOMBENJASCHOOL, KHAOPHANOM DISTRICT, KRABI PROVINCE)" โดยมี พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑโฒ, ดร. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล (สัมภาษณ์) เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป สำหรับ วัน เวลา นั้น นักศึกษาจะเป็นผู้มาติดต่อกับท่านด้วยตนเอง

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยและขออนุโมทนาขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอเจริญพร

(พระครูบวรชัยวัฒน์, ดร.)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมาโศกราช
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

บัณฑิตศึกษา
โทร. ๐-๗๕๘๐-๙๑๒๘

ยินดีให้ข้อมูล เพื่อ นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ
ลงชื่อผู้ขอข้อมูลไปดำเนินการทำสารนิพนธ์ต่อไป

20 มี.ค. 2567

(นางสาวนภัทร บุญชนะกุล)

ภาคผนวก ง
แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย



แบบสอบถาม

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา

อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ จัดทำขึ้นเพื่อทราบการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ นักเรียนเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัย เพื่อนำผลมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

2. แบบสอบถามชุดนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ โดยใช้หลักเกณฑ์การกำหนดมาตราวัดเป็น 5 ระดับ

ขอขอบพระคุณ
หนึ่งฤทัย พาหุการ
นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. อายุ

☐ 1. 15 ปี ☐ 2. 16 ปี

☐ 3. 17 ปี ☐ 4. 18 ปี

3. ระดับชั้นการศึกษา

☐ 1. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ☐ 2. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. แผนการเรียน

☐ 1. แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์

☐ 2. แผนการเรียนคณิตศาสตร์ - อังกฤษ

☐ 3. แผนการเรียนภาษาไทย - สังคมศึกษา

☐ 4. แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - จีน

☐ 5. แผนการเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์

5. อาชีพผู้ปกครอง

☐ 1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐ 2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

☐ 3. เกษตรกรรม ☐ 4. รับจ้างทั่วไป

☐ 5. พนักงานบริษัทเอกชน ☐ 6. อื่น ๆ .....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องสภาพการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนเห็นว่าเหมาะสม โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยที่สุด

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านโทรทัศน์					
1. นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันเพียงใด					
2. นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสนทนาเกี่ยวกับการเมืองเพียงใด					
3. นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสรุปข่าวประจำสัปดาห์เพียงใด					
4. นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันวิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไปเพียงใด					
5. นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการถ่ายทอดการประชุมสภาหรืออภิปรายทางการเมืองเพียงใด					
6. นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์มากน้อยเพียงใด					

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านหนังสือพิมพ์					
7. นักเรียนรับรู้จากคอลัมน์เกี่ยวกับการเมืองจากหนังสือพิมพ์ เพียงใด					
8. นักเรียนรับรู้จากการ์ตูนการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพียงใด					
9. นักเรียนรับรู้จากบทความที่วิจารณ์หรือวิเคราะห์การเมืองเพียงใด					
10. นักเรียนวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องราวทางการเมืองที่รับรู้ได้เพียงใด					
11. นักเรียนเลือกรับข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพราะสรุปและเข้าใจง่าย					
12. นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์มากน้อยเพียงใด					
ด้านสื่อบุคคล					
13. นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับการเมืองเพียงใด					
14. นักเรียนมีการพูดคุยสนทนา วิพากษ์ วิจารณ์พรรคการเมืองหรือนักการเมืองเพียงใด					
15. นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมต่าง ๆ เพียงใด					
16. นักเรียนมีการจัดปราศรัยพูดคุยประเด็นการเมืองการปกครองในห้องเรียนเพียงใด					
17. นักเรียนมีการรับแจ้งข่าวสารทางการเมืองจากคุณครู/ผู้ปกครองเพียงใด					

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	ระดับการรับรู้				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
18. นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อบุคคลมากน้อยเพียงใด					
ด้านสื่อออนไลน์					
19. นักเรียนรับรู้สถานการณ์ทางการเมืองที่อัพเดทอยู่ตลอดเวลาเพียงใด					
20. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข่าวสารทางการเมืองได้อย่างแม่นย้ำเพียงใด					
21. นักเรียนสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมือง การปกครองจากสื่อออนไลน์รวดเร็วและสะดวกกว่าช่องทางอื่น ๆเพียงใด					
22. นักเรียนรับรู้ข่าวสารจากสื่อออนไลน์มีให้เลือกหลากหลายเพียงใด					
23. นักเรียนมีวิจารณญาณในความเชื่อถือข่าวสารทางการเมืองที่รับผ่านสื่อออนไลน์เพียงใด					
24. นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มากน้อยเพียงใด					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....



แบบสัมภาษณ์

เรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา

อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ” แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. โปรดตอบคำถามตามสภาพที่เป็นจริง คำตอบของท่านมีคุณค่ายิ่งต่อการวิจัย เพราะจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงอันจะนำไปสู่การศึกษาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ ข้อมูลที่ท่านตอบจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด หากท่านรู้สึกไม่สบายใจสามารถไม่ตอบคำถามได้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น และจะดำเนินการให้สอดคล้องภายใต้เงื่อนไขจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ทุกประการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำหรับความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

หนึ่งฤทัย พาหุการ

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมาโศกราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ ผู้ให้สัมภาษณ์.....นามสกุล.....

ที่อยู่ปัจจุบัน .....หมู่ที่ .....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

วันและเวลาที่สัมภาษณ์ วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

ตำแหน่งงาน .....

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

2.1 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านสื่อโทรทัศน์** ควรเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านหนังสือพิมพ์** ควรเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านสื่อบุคคล** ควรเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านสื่อออนไลน์** ควรเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก จ
ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์ และการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

1

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสอบถาม

โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

ข้อ	การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล								
1	เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	อายุ ☐1. 15 ปี ☐2. 16 ปี ☐3. 17 ปี ☐4. 18 ปี	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	ระดับชั้นการศึกษา ☐ 1. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ☐ 2. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ☐ 3. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	แผนการเรียน ☐1. แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ☐2. แผนการเรียนคณิตศาสตร์ - อังกฤษ ☐3. แผนการเรียนภาษาไทย - สังคมศึกษา ☐4. แผนการเรียนภาษาอังกฤษ - จีน ☐5. แผนการเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	อาชีพผู้ปกครอง ☐1. ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ☐2. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ☐3. เกษตรกรรม ☐4. รับจ้างทั่วไป ☐5. พนักงานบริษัทเอกชน ☐6. อื่น ๆ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 2 การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่								
ด้านโทรทัศน์								
1.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสนทนาเกี่ยวกับการเมืองเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการสรุปข่าวประจำสัปดาห์เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการข่าวประจำวันวิเคราะห์สถานการณ์ทั่วไปเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากรายการถ่ายทอดการประชุมสภาหรืออภิปรายทางการเมืองเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
6.	นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อโทรทัศน์มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ด้านหนังสือพิมพ์								
7.	นักเรียนรับรู้จากคอลัมน์เกี่ยวกับการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
8.	นักเรียนรับรู้จากการ์ตูนการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
9.	นักเรียนรับรู้จากบทความที่วิจารณ์หรือวิเคราะห์การเมืองเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
10.	นักเรียนวิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องราวที่การเมืองรับรู้ได้เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
11.	นักเรียนเลือกรับข่าวการเมืองจากหนังสือพิมพ์เพราะสรุปและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
12.	นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ด้านสื่อบุคคล								
13.	นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับการเมืองเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
14.	นักเรียนมีการพูดคุยสนทนา วิพากษ์ วิจารณ์พรรคการเมืองหรือนักการเมืองเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ข้อ	การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียน โรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
15.	นักเรียนมีการพูดคุยสนทนาเกี่ยวกับปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมต่าง ๆ เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
16.	นักเรียนมีการจัดปราศรัยพูดคุยประเด็นการเมืองการปกครองในห้องเรียนเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
17.	นักเรียนมีการรับแจ้งข่าวสารทางการเมืองจากคุณครู/ผู้ปกครองเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
18.	นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อบุคคลมากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ด้านสื่อออนไลน์								
19.	นักเรียนรับรู้สถานการณ์ทางการเมืองที่อัพเดทอยู่ตลอดเวลาเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
20.	นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข่าวสารทางการเมืองได้อย่างแม่นย้ำเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
21.	นักเรียนสามารถรับรู้ข่าวสารทางการเมือง การปกครองจากสื่อออนไลน์รวดเร็วและสะดวกกว่าช่องทางอื่น ๆเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
22.	นักเรียนรับรู้ข่าวสารจากสื่อออนไลน์มีให้เลือกหลากหลายเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
23.	นักเรียนมีวิจารณญาณในความเชื่อถือข่าวสารทางการเมืองที่รับผ่านสื่อออนไลน์เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
24.	นักเรียนติดตามข่าวสารการเมืองผ่านสื่อออนไลน์มากน้อยเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ								
1	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม(ถ้ามี)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

สรุป การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Context Validity) ของแบบสอบถาม

โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item Congruence)

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่							
1. ด้านโทรทัศน์							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2. ด้านหนังสือพิมพ์							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ด้านสื่อบุคคล							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

5

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ด้านสื่อออนไลน์							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม(ถ้ามี)							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ แบบสอบถาม

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม

จังหวัดกระบี่ แต่ละข้อได้ค่า 1.00

ความเห็น รวมทำแบบสอบถามไปใช้ได้ดีครับ

(พระครูปลัด อธิษฐ์ สุวฑฺโฒ,ดร.)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสัมภาษณ์

โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item-Objective Congruence)

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
1	**ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์** ชื่อ ผู้ให้สัมภาษณ์..... นามสกุล..... ที่อยู่ปัจจุบัน .....หมู่ที่ ..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... วันและเวลาที่สัมภาษณ์ วัน.....ที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....ตำแหน่งงาน.....	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่								
1.	แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านสื่อโทรทัศน์** ควรเป็นอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2.	แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านหนังสือพิมพ์** ควรเป็นอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3.	แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านสื่อบุคคล** ควรเป็นอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4.	แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม **ด้านสื่อออนไลน์** ควรเป็นอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

2

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม								
1.	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

3

สรุป การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสัมภาษณ์

โดยใช้เทคนิค IOC (Index Of Item-Objective Congruence)

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			รวม	ค่า	สรุปผล	ข้อเสนอแนะ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	(ΣX)	IOC		
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม							
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม

จังหวัดกระบี่ แต่ละข้อมีค่า 1.00

ความเห็น สามารถนำแบบไปใช้ได้

(พระครูปลัดอธิษฐ์ สุวฑโฒ (สุขพานิช),ดร.)

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนักเรียนโรงเรียนพนมเบญจา อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	30	100.0
Excluded[a]	0	.0
Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.951	24

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

Item - Total Statistics

	Mean	Std.Deviation	N
VAR00001	3.900	.9229	30
VAR00002	3.867	.8193	30
VAR00003	3.800	.8469	30
VAR00004	3.800	.8052	30
VAR00005	3.933	.9072	30
VAR00006	4.000	.8305	30
VAR00007	3.900	.8449	30
VAR00008	3.867	.8996	30
VAR00009	4.000	.7878	30
VAR00010	3.900	.8847	30
VAR00011	3.967	.8503	30
VAR00012	3.967	.8899	30
VAR00013	3.967	.8899	30
VAR00014	4.000	.7878	30
VAR00015	4.100	.8449	30
VAR00016	4.000	.9097	30
VAR00017	3.933	.8277	30
VAR00018	4.067	.8683	30
VAR00019	4.033	.7184	30
VAR00020	3.867	.8604	30
VAR00021	4.100	.8030	30
VAR00022	4.000	.8305	30
VAR00023	3.933	.9072	30
VAR00024	4.033	.9279	30

ภาคผนวก ฉ
รูปภาพการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

รูปภาพประกอบการสัมภาษณ์นายวิสนุ ปานมาศ

ผู้อำนวยการโรงเรียนพนมเบญจา

เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567





รูปภาพประกอบการสัมภาษณ์นางดารัณ ยศจันทรา
ครูหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม
เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567





รูปภาพประกอบการสัมภาษณ์นายอภิสิทธิ์ สุขยิ่ง
ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม
เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2567





รูปภาพประกอบการสัมภาษณ์นายสุพจน์ ชำนาญกิจ

ครูผู้ดูแลงานสภานักเรียน

เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2567





รูปภาพประกอบการสัมภาษณ์นางสาวนภัทร บุญชนะกุล

ครูผู้ดูแลงานประชาสัมพันธ์

เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2567







ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล : นางสาวหนึ่งฤทัย พาหุการ
วัน/เดือน/ปีเกิด : 17 พฤศจิกายน 2541
สถานที่เกิด : โรงพยาบาลเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่
ที่อยู่ปัจจุบัน : 290 หมู่ที่ 3 ตำบลหน้าเขา อำเภอเขาพนม
จังหวัดกระบี่ 81140

ประวัติการศึกษา

2564 : รปศ.บ. (รัฐประศาสนาศาสตร์)
public administration
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ประสบการณ์ทำงาน

2565 : นักจัดการทางสังคม
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

2566 – ปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่ธุรการ
โรงเรียนพนมเบญจา จังหวัดกระบี่